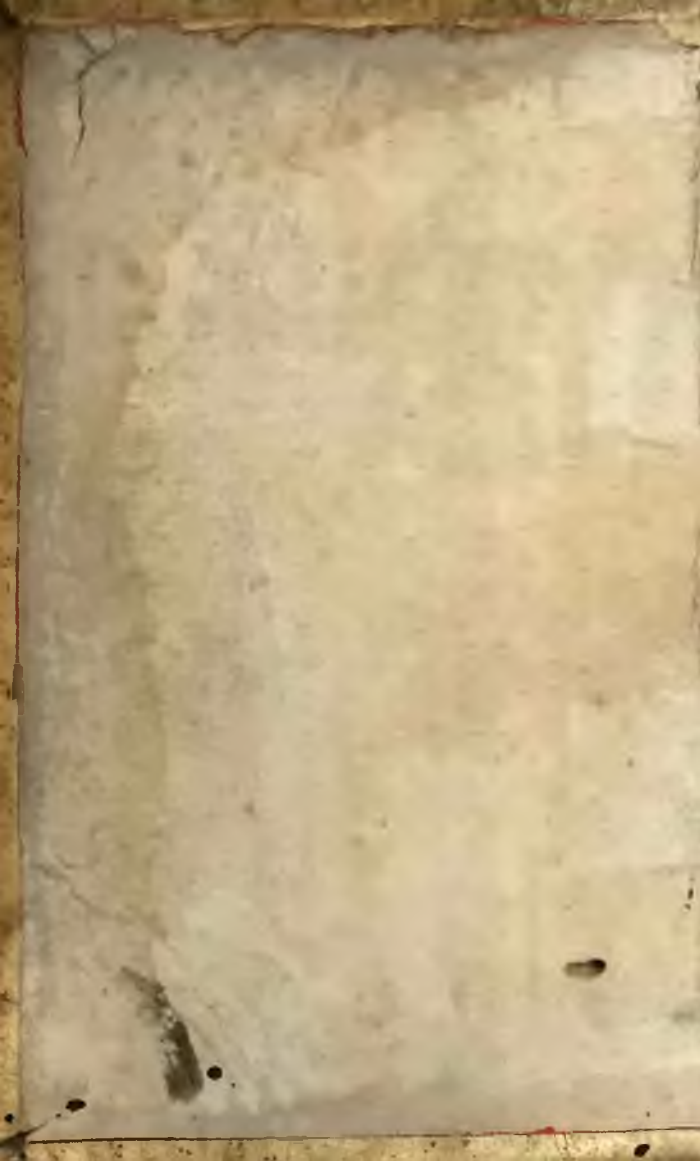

L S A S S

1 5 8 7

P R I M A E
G R A M M A T I C E S
G R A E C A E P A R T I S R V D I
M E N T A, O L I M Q V I D E M P E R
I O A N N E M M E C E L E R V M
E D I T A,

I A M V E R O P E R A N
T O N I V M N I G R V M M E D I C V M
L O C V P L E T A T A, E T T A N T A F A C I
*litate tradita, ut studiosus Latinis literis me-
diocriter instructus, Grammaticæ
Græcam hinc uel suo
 Marte assequi
 possit.*

L I P S I A E

I N O F F I C I N A H A E R E D V M
V A L E N T I N I P A P A E.

Anno M. D. LXI.

231507 I

Χρησὶν ἑλπίδ' ἔχουσιν ἀπαλῶν παιδίδων
ματαμυστῶν.

ὥς ἐπὶ σφῶν πλείοις καὶ μεγάλαισι μέλσι.
μαυκελόρος λιανόνων ἐπὶ ἐκ ποτ' εἰς ἀκρὰ βα-
θικῶς

γραμματοῦν, ταύτῃ παισίμ' ἔδιδξεν ὁδόν.

Αντονίου Νίχου.

Ως χρεῖμα ψαθυρόν σάφους ἄτορ ὠκύαλτο
νηῦς

σιγῆς ἀνδρὶ ξίφους, δῶματ' ἀνδρὶ θεμέλιον.

ὣδ' ἐπὶ ἡ σαρδὴ πόδι μέλας εἰς ἀβέβαιον,

ἔστι χρεῖμα ὀλίγον ἀτρεμέσθαι μὲν.

ἢ μὴ γραμματικῆς ἐπ' ἐρέσματος οἰκοδομῆται

ἢ βάθρον ὅτι λόγων ξίφας ἐλκυθρίων.

φασὶ βροχῶς ἀγαθῶν σσηφνὰ ξιζώματα τεχ-
νῶν

λαρπὸς δ' ὀνόματις ἐμμελῆς ἡδὲ γλυκὴς.

ἀλλὰ σὺ τῷ λαρπῶν ὃ μὴ ἀπογύσειαι ἡδέων

πρὶν σε γραμματικῆς ξίφια πικρὰ φαγεῖν.

μὴ ψάψης ἀκρῶν σὺ πρὸ χείρως ἰδομοσιυάων

πρῶτον ἐπιστημῶν δίγανε μικροτόρῳ.

ὅκ' ἄρετᾶ πολὴν προπέτῃς λιγνέοφρονος ἀνδρός
δ' ἔργον ὑψισάντ' ἔμῃζον ἔδ' ἐξάτε'.

ἵκαρ' ὑψιπετῆς προπετείας ἔκτισε ποινῶν,
ἵκαρ' ἱκαρείοις ὄνομα δ' ὅς ὑδάσιν.

καὶ φαέθον ἱταμῶς ὅτι τ' πατρὸς ἠΨατο δίφρ' ὅ
σ' ἔμεισ' ὦ φλογόρος ἀππεσ' ἠΨιδανῶ.

φείδεο δ' ἦν χαλεπῶν δ' ἴα τοῖτο δ' αἰμασιναῶν,
ἀλλὰ διδασκαλίῳ τὴν κατὰ αὐτὸν ἔλα.

απειῶδε θέλει βραδείως, ὅ ἐπ' ἐγὼ μὲν γὰρ ἄ
καίως

τέρματα πρὸς μόχθ' ἀπολάκοις ὅψ' ἔμολε.

δ' εἰ δὲ γραμματικῶν κανόνων, ἢ χωρὶς ἐκένων
οἶ' τε πράττειν ἢ ἵσθαι ἢ ὁδὸν ἔσθαι.

CLARIS

CLARISSIMO
VIRO DOMINO
DOCTORI IOACHIMO
MORLINO THEOLOGO
EXIMIO ANTONIVS
NIGER,

S. D.

ON ME PRAETERIT
studiosorum plerosque de diffi-
cultate Graecae Grammatices que-
ri solere, sepe numeroq; eo redigi
ingenia ut infracta spe extinctaq;
industria omni, studium Graecarum
literarum uel prorsus non sus-
cipiant, uel à suscepto desistant

et refugiant: Quae de re quum mecum in sermonem ue-
niret Andreas Pochenius ludi apud nos literarij praefectus
uir doctus, et Graecarum literarum peritus, diceretq;
Meceleri Rudimenta sibi peridonea uideri ad informan-
dos Tyrones, si paulo pleniora essent melioremq; in ordi-
nem confecta: Commouit me Meceleri, per quem olim
me quoque multum profecisse ingenue fateor, recorda-
tio, ut eius rudimenta, quo amico et benefactore sum usus,
cumulatiu adaugerem et quodammodo ordinatiu di-

gererem: Emisit ille quondam ea me hortante utilia quidem & sane bona, sed astrictiora & contractiora forensium rerum labore & gerendæ Reipublicæ occupationibus distentius: Attulimus igitur auxilio & opera Andreae Pochenij non exiguam accessionem Me-celerianis Rudimentis, effecimusque ut quum præceptionum refertior, tum ad discendum accommodatior libellus in manus studioforum ueniret, amputatis tamen circumcisisq; omnibus quæ uel turbare ingenia, uel ob-ruere multitudine possent: Itaque & dialectos cogitate iudicioque transiliuimus, & communis tantum linguae præcepta exequuti sumus, rati nimirum suffectura ea esse ad intelligendos logographos, quorum lectio omnium eruditorum sententia Græcæ facundiæ candida-tis tractationem poëtarum antecedere debet: Quum enim illorum plerique communi tantum lingua utan-tur, & atticis tanquam sale orationem suam per-spergant, hi uerò non solum omnium linguarum idio-mata permistè adhibeant, uerumetiam poëticis uo-cabulis à communi dicendi consuetudine abhorrenti-bus & crebris identidem dictionum *ωάθεσι* eous-que luxurient, ut eos quasi alia quadam lingua lo-quutos Antonius degustare noluerit, conuenire ma-gis rudioribus ingenijs illi quàm hi facilioresque per-ceptu esse uidentur: Quod contra fit apud Lati-nos musarum seueriorum teste Martiale cultores, quo-rum poëtae oratoribus admodum finitimi & orationis
genere

genere non ita dissimiles sunt : Comparata iam ali-
 qua solutæ orationis facultate Poëtarum lectionem non
 longo interuallo subsequi oportet , In quibus tam
 faciles & proclives progressus fient , & tantæ uolupta-
 tis illecebræ tantaque oblectamenta inuenientur , ut non
 modo iuuentutis animos delinire ac teneri possint , sed
 etiam senes ipsos negocijs & necessarijs studijs districtos
 ad sese tanquam ad Sirenum saxa nonnunquam alliciant :
 Afficiunt etiam fateor , & summa legentium animos iu-
 cunditate recreant , ac mirifice trahunt Latina Poëmata ,
 sed eorum mehercule delectatio nihil est ad illam trans-
 marinam Venerem : Verum enim uero ad Poëtas intelli-
 gentia comprehendendos non suffecerint angusta hæc
 præcepta nostra. Quocirca hortamur studiosos , ut
 quamprimum hinc declinandi nomina & coniugandi
 uerba disciplinam adepti fuerint , Urbani Grammaticam
 aut Philippi Melanthonis , aut ipsius (quem principem
 Grammaticorum perhibent) Theodori Gaze studio-
 sissime legant , unde dialectos & ea quæ ad Poëti-
 cam lectionem requiruntur nullo negotio consequen-
 tur : Tantum enim abest , ut illorum doctissimorum
 uirorum lucubrationes hac libelli nostri editione de
 studiosorum manibus excutere nitamur , ut ad eas
 potius studiosos præparare & accingere contenda-
 mus : Ea uero re tam crassa Minerua , tantaque sim-
 plicitate præcepta omnia necessaria in pusillum li-

bellum coëginus, ut nemo uel obscuritatem caussari præceptionum uel copiam & frequentiam ignauæ socordiaq; suæ prætere ualeret, una denique opera & ijs ad Græcam Grammaticam patefieret aditus, qui præceptoris adiumento destituti ipsi sibi studiorum moderatores esse & duces coguntur: Id si est difficilius molestiorisq; operæ, in re tamen est omnino positum atque natura, ut abesse non possit, quin si studium acre accesserit & ingenij nerui contendantur, existant quidam qui nullis auxilijs, sed suis auspicijs & copijs nauent aliquid & efficiant: Proinde amotis omnibus difficultatibus impedimentis, & ademptis desidiæ latebris, reliquum est, ut studiosi mentem omnem in Grammatica perdiscenda cogitationemque defigant, statuamque semel hoc explicari labore, istamque semel concoquere nauseam: Quanquam profecto si rem intentis animi oculis introspicias, non fastidium Grammatica, non satietatem procreat, sed superato septem aut octo ad summum hebdomadarum paruo admodum tædio sua illam postremo quedam suauitas & oblectatio comitatur: Quis enim ignorat Fabium Quintilianum, à cuius grauissimo iudicio transuersum unguem discedere nefas est, perspicue affirmare hanc artem non modo pueris necessariam, sed etiam senibus esse iucundam, dulcemque haberi secretorum comitem? Quæ ut maxime amara (quod profecto secus est) laboriosaq; esset, persequenda tamen atque peruincenda pertinaci studio

studio improboque labore uideretur propter summam utilitatem & necessitatem linguæ Græcæ, sine qua nemo prorsus ad solidam eruditionem aspirare potest, cuius quidem fructu preciosissimo laboris fuga orbari atque nudari turpe omnino est & flagitiosum: Sunt enim omnium ingenuarum artium magistri inuectores & perfectores Græci, à quibus tanquam à perennibus & inexhaustis fontibus omnes Latinorum iuuli promanarunt, ut inficiando esse nemo possit quicquid apud Latinos politum, doctum, aut arte elegantiaque tinctum uspiam reperiatur, ab illorum scatebris reuoluisse: Quare cum tantopere necessaria sint Græca studia, ut sine eis nihil quicquam in ulla humanitatis parte possit singulare aut præclarum existere, puerilibus his Grammatices primordiis iuuentutem iuuantem esse duximus: Ea tuo uir clarissime numini à nobis dicantur, non quod hoc opusculum tale sit, ut ad dignitatem & amplitudinem tuam per se illustrem, addere quicquam splendoris possit: Est enim pertæne & exile longeque infra tuam excellentiam positum, sed ut uoluntatis tantum erga te nostræ declarationem edat: Nec uero extimescimus, ne penitus inepte nos turpiterque cum hoc munusculo demus apud te, qui grauijs & musis coniunctissimus quum sis, haud facile repudiabis, quod ad te literarum donum quamuis paruum & minutum uenerit: exploratum enim est nobis, te professionis tuæ seueritatem literarum suauitate

tate condidisse, & Theologica studia haudquaquam nuda atque incommata, sed bonarum artium amictu conuestita, & museo (ut Lucretiano utar uerbo) lepore ornata cole re & celebrare, quæ tanto in te commendatiora diuinioraque conspiciamus, quanto magis studuisti, ut ea nullo notæ doctrinæ nigrore essent suffusa aut infusata,

ἀμφοτέρω ποικίλῳ τ' ἀγαθῷ κῆρα
τοῦτ' ἀγορεύεις. Optime

nale. Brunsvigæ.

Anno

M. D. LIIII.

DE LITERIS.

Litera Græcorum sunt uiginti quatuor, α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Quæ in uocales & consonantes diuiduntur.

Vocales septem sunt, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Ex his longæ duæ, η & ω.

Breues itidem duæ, ε & ο.

Ancipites tres, α, ι, υ. x

Est & alia uocalium diuisio, quædam enim præpositiuæ, quædam postpositiuæ appellantur. Quod scilicet in diphthongorum constitutione uel præponantur, uel postponantur.

Præpositiuæ sunt, α, ε, η, ο, ω.

Postpositiuæ uero, ι, υ. In υ tamen diphthongo υ præpositiuæ locū obtinet.

Diphthongi autem sunt hæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, αη, ωι, ηυ, ωυ. Primæ sex propriæ, cæteræ impropriæ uocantur.

Consonantes numerantur decem & septem, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Eas

Eas in Semiuocales & Mutas diuidimus. Causa nominis est, quod hæ imperfectius, illæ uero perfectius strepere uidentur.

Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. Hæ rursus diuiduntur in duplices tres, ζ, ξ, ψ. Continet autem ζ σδ, ξ κσ, ψ ωσ. In liquidas siue immutabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ, & in σ, quod proprii cuiusdam iuris esse censetur, nempe neq; duplex, neq; liquida.

Mutæ nouem, β, γ, δ, κ, ω, τ, θ, φ, χ. Diuiduntur autem in tenues tres, κ, ω, τ. Medias totidem, γ, β, δ. Et aspiratas tres, φ, χ, θ.

Ita uero in-	κ γ χ.
ter se oppo-	ω β φ.
nuntur.	τ δ θ.

Esset nunc de syllabis connectendis dicendum, quod quia ad aliam Grammatices partem, si diligentius persequi uelis, pertinet, iustumq; requirit uolumen, & ad partes orationis declinabiles uariandas (cuius causa præcipue hic labor suscipi-

scipitur) non ita multum facit, in præsen-
tia omittere consultius uisum est.

Ex syllabis conficiuntur dictiones, quæ
diuiduntur in partes octo: Neque enim re-
perias dictionem aliquam quæ non sit,
uel Articulus, uel Nomen, uel Prono-
men, uel Verbum, uel Participium, uel
Aduerbum, uel Coniunctio, uel Præ-
positio.

DE ARTICULO. *ἄρτιον*

Primum omnium de Articulis insti-
tuetur oratio, quod eorum usus non
solum in orationis structura est, sed et-
iam in partium orationis declinabilium
uariatione, id quod in exemplis postea
patebit.

ἄρτιον
Sunt autem duplices, Præpositiui, qui
à Latinis pronomina articularia appel-
lantur: Postpositiui, quos Latine relativa
nominamus. *ἄρτιον*

ACCIDENTIA *ἄρτιον*

ἄρτιον
Vtrisque accidunt: Genus, Numerus,
Casus & Declinatio. *ἄρτιον*

Genera

Vir Genera Articulorum sunt tria, Masculinum, Foemininum & Neutrum. *Vir* Numeri itidem tres, Singularis, Dualis *Vir* & Pluralis. Dualis proprius est Graecorum, à Latinis ut superuacaneus non receptus. Vtuntur autem eo cum à duobus, uel de duobus, uel ad duos sermo fit, id quod ex bonis autoribus deprehenditur facilius quam docetur.

Casus quatuor. Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus. Vocatiuum Articuli non habent. Nam ω , quod Vocatiuis tam in structura orationis, quam in declinatione præponitur, Articulus non est, sed aduerbium uocandi.

Declinationes duæ. Vna, Masculinorum & Neutrorum ad formam tertiæ, Altera, Foemininorum, ad formam secundæ nominum in genitiuo non crescentium, quemadmodum ex figura subiecta facile omnia perspiciuntur.

PRAEPOSITIVORVM

Regule de articulis Declinatio. observanda

- 1 Omnis articuli genitivi et dativi casus circumflexante in omni numero.
- 2 Accusativus autem genitivi et dativi casus in genitivo et dativo.
- 3 Omnes articuli praepositi positum aspirante et accentuarent ut d. h.
- 4 Post positum articuli aspirante et superante asper spiritus et habet etiam vocativum autem in genitivo.

DE ARTICVLO.

		N	G	D	A
S	M.	ὁ	τοῖ	τοῦ	τῶ
	F.	ἡ	τῆς	τῇ	τῶ
	N.	ὃ	τοῖ	τοῦ	τῶ
		N. & A		G. & D	
D	M.		τῶ		τοῦ
	F.		τῇ		ταῦ
	N.		τῶ		τοῦ
		N	G	D	A
P	M.	οἱ		τοῖς	τοῦς
	F.	αἱ	αἷ	ταῖς	τῆς
	N.	οἱ	οἱ	τοῖς	τῆς

POSTPOSITIVORVM

Declinatio.

		N	G	D	A
S	M.	ὅς	οὗ	ὧ	οῦ
	F.	ἥ	ῆς	ῇ	ῆς
	N.	ὃ	οὗ	ὧ	οῦ
		N. & A		G. & D	
D	M.		ὧ		οῦ
	F.		ῆς		αῦ
	N.		ὧ		οῦ

Ὁς δὲ λατίνος ἢς uel ista subscriptum uel ista descriptum Principium
 partibus declinabilibus ut
 & ad praepositivos primum addite accentu et Tunc ita in
 nationem suam ex praepositivis postpositivis antea et ad
 in finem additis & emanet in declinatione idem accentus

		N	G	D	A
	M.	ὁι		οἷς	οῖς
P	F.	αἱ	ῶν	αῖς	αῖς
	N.	ᾶ		οῖς	ᾶ

R E G V L A.

Non te lateat in omnibus orationis partibus declinabilibus in duali numero Nominatiuum & Accusatiuum, Genitiuum & Datiuum conuenire.

D E N O M I N E.

N Omini accidunt sex: Genus, Numerus, Figura, Species, Casus & Declinatio.

Genera nominum sunt quinque.

Masculinum, ut ὁ πλάτων. *ἡ δὲ ἰσοπέδω*

Fœmininum, ut ἡ ἀρετὴ. *ἡ δὲ βίη*

Neutrum, ut τὸ δῶρον. *ἡ δὲ κούρη*

Commune, ut ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπου. *ἡ δὲ ἰσοπέδω*

Promiscuum, ut ὁ ἀετὴς, ἡ γελιδὼν. *ἡ δὲ ἰσοπέδω*

Species duæ. Primitiua, ut ἀνθρώπου.

Deriuatiua, ut ἀνθρώπινον. Hæc in species duas subdividitur, quas aliquantulum

lum.

lum progressus in secundo Urbani uide-
re poterit.

Figura ^{απλὴν} *Figurae* ^{συνθετὴν} *duae.* Simplex, ut ^{ἰππ} *ἰππ*⊙. Com-
posita, ut ^{ἀνδρ. & γυναικ.} *ἀνδρ. & γυναικ.*⊙. Nec ualde reclamo-
ihs, qui ^{ἀνδρ. & γυναικ.} *Decompositam* figuram annume-
rant, ob ea nomina, quæ cum duabus
præpositionibus componuntur, ut ^{ἐκ & ἐν} *ἐκ & ἐν*
^{κατὰ γέλας} *κατὰ γέλας*⊙, ^{ἐνδρεκίσις} *ἐνδρεκίσις*.

Numeri ἴδემ qui in Articulis, simi-
liter & casus, nisi quod nomina præterea
Vocatiuum habeant.

DE DECLINATIONIBVS.

Declinationes sunt quinque: Quatu-
or (quia Genitiuus Nominatiuo sylla-
barum numero par manet) parisyllabi-
cæ dicuntur, ut, *ὁ αἰνέας*, *τῷ αἰνέῳ*. ἡ ἀρε-
τὴ, *τῇς ἀρετῆς*. ὁ λόγος, *τῷ λόγῳ*. ὁ νικόλεως,
τῷ νικόλεω. Quinta uero imparisyllabica.
Nam Genitiuus Nominatiuum una syl-
laba superat & excedit, ut, *ὁ αἶας*, *τῷ αἶ-
αντι*⊙.

DE PRIMA DECLINATIONE.

Prima declinatio est nominum Mas-
culinorum in *as* & *us* exeuntium. In ea

B for-

formabis reliquos casus à nominatiuo, ας
uel ης mutando iuxta figuram sequētem.

	N	G	D	A	NA	GD
	ας		α	αυ		
S		ς			D α	αιμ
	ης		η	λυ		
P	αι	ωμ	αις	ας	αἰνέας	χρῆστας

DE DATIVO SINGVLARI.

Omnis datiuus singularis primarum
quatuor declinationum parisyllabica-
rum, terminantur in diphthongum im-
propriam.

DE VOCATIVO PRIMAE.

Vocatiuus huius declinationis fit à no-
minatiuo, abiecto σ finali, ὁ αἰνέας, ὦ αἰ-
νέα. ὁ ἀγχίστης, ὦ ἀγχίση.

EXCEPTIO.

Excipiuntur primo nomina in της ap-
pellatiua. Item verbalia & gentilia. Ea
enim ης in α uertunt.

In της, ut, ὁ πολίτης, ὦ πολίτα. Εἰς

Gentile, ὁ πέρσης, ὦ πέρσα.

Verbale, ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπώλα.

In uniuersum sciendum est, quan-
• quam

quam uocatiuus singularis secundum linguam communem quandoq; à nominatiuo uariat: Secundum Atticos tamen nominatiuo semper est similis.

Dualis uero & pluralis uocatiuus, nominatiuo semper similis existit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΣ.

ΗΣ.

SINGVLARITER.

N ὁ ἀνέας
G τοῦ ἀνέως
D τοῦ ἀνέως
A τὸν ἀνέαν
V ὦ ἀνέας. Attice, ὦ ἀνέας

N ὁ χεύσης
G τοῦ χεύου
D τοῦ χεύου
A τὸν χεύου
V ὦ χεύου

DUALITER.

N.& A τὼ ἀνέας N.& A τὼ χεύου
G.& D τοῖν ἀνέαιν G.& D τοῖν χεύαιν
V ὦ ἀνέας V ὦ χεύου

PLVRALITER.

N οἱ ἀνέαι N οἱ χεύου
G τῶν ἀνεῶν G τῶν χευσῶν
D τοῖς ἀνέαις D τοῖς χεύου
A τοὺς ἀνέας A τοὺς χεύου
V ὦ ἀνέαι V ὦ χεύου

B 2

DE

DE SECUNDA DECLINATIONE.

Secunda declinatio est nominum Fœmininorum tantum, in α & η exeuntium. Reliquos casus forma ex nominatiuo, mutando α uel η iuxta figurā sequentem.

N G D A V NA GD

α		αμ	α		
S	ης	η		D	α αιμ
η		ημ	η		
αι	ωμ	αις	ας	αι	ή μῶρα. ή τιμή.

Excipiuntur nomina in α purum, & ρα, δία, θα, exeuntia. Nam genitium, formant in ας, datium in α. Apellatur autem α purum, ante quod uocalis uel per se uel in diphthōgo immediate reperitur.

α purum		μαία, μαίας, μαία. δέα, δέας, δέα.
ρα	ut	ήμερα, ήμέρας, ήμέρα.
δα		λήδα, λήδας, λήδα.
θα		λιοςαίθα, λιοςαίθας, λιοςαίθα.

Accusatiuus singularis secundæ declinationis retinet uocalem sui nominatiui.

Γ Α Ρ Α

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Singularis.

Α.

N	ἡ μῦθε
G	τῆς μύθης
D	τῇ μύθῃ
A	τὴν μύθεα
V	ὦ μῦθε

Dualis.

N. & A.	τὰ μῦθε
G. & D.	ταῦν μύθεων
V	ὦ μῦθε

Pluralis.

N	αἱ μῦθαι
G	τῶν μύθων
D	ταῖς μύθαις
A	τὰς μύθας
V	ὦ μύθαι

Singularis.

Η.

ἡ τιμὴ
τῆς τιμῆς
τῇ τιμῇ
τὴν τιμὴν
ὦ τιμὴ

Dualis.

τὰ τιμὰ
ταῦν τιμῶν
ὦ τιμὰ

Pluralis.

αἱ τιμαὶ
τῶν τιμῶν
ταῖς τιμαῖς
τὰς τιμὰς
ὦ τιμαὶ

EXEMPLVM IN Α. PVRVN.

ΡΑ, ΔΑ, ΘΑ.

N	ἡ εὐδοκία
G	τῆς εὐδοκίας
D	τῇ εὐδοκίᾳ &c. Sic. ἡγία, μαρτα γαίερα

DE TERTIA DECLINATIONE

Tertia

Tertia declinatio est nominum Masculinorum, Fœmininorum, Communium in *ος*. Neutrorum in *ον*, ut, ὁ λόγος, ἡ ὁδός, ὁ καὶ ἡ ἀνθρώπος, τὸ ξύλον. Reliquos casus forma à nominatiuo, mutando *ος* uel *ον*, iuxta sequentem figuram.

N	G	D	A	V	NG	GD
<i>ος</i>			<i>ον</i>	<i>ε</i>		
S	<i>α</i>	<i>ω</i>			D	<i>ω</i> <i>οιμ</i>
<i>ον</i>			<i>ον</i>	<i>ον</i>		
N	G	D	A	V		
<i>οι</i>			<i>ας</i>	<i>οι</i>		
P	<i>ωμ</i>	<i>οις</i>			<i>ὁ λόγος</i>	
<i>α</i>			<i>α</i>	<i>α</i>	<i>τὸ ξύλον.</i>	

REGVLA GENERALIS.

Nominatiuus, Accusatiuus, Vocatiuus, *ἡς*, nominum in *η* καὶ *ι* *ης* generis in omni *πῶ* *τω* *ω* *η* καὶ *ι* ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

N	ος	ον
ὁ λόγος	τὸ ξύλον	
τῷ λόγῳ	τῷ ξύλῳ	
τῷ λόγῳ	τῷ ξύλῳ	
τοῦ λόγου	τοῦ ξύλου	
ἐν λόγῳ	ἐν λόγῳ	ἐν ξύλῳ

δύα κ'.

Dualis.		Dualis.	
NA	τὸ λόγῳ	τὸ φύλῳ	
GD	τοῖν λόγοιμ	τοῖν φύλοιμ	
V	ὧ λόγῳ	ὧ φύλῳ	
Pluralis.		Pluralis.	
N	οἱ λόγοι	τὰ φύλα	
G	τῶν λόγων	τῶν φύλων	
D	τοῖς λόγοις	τοῖς φύλοις	
A	οὓς λόγους	τὰ φύλα	
V	ὧ λόγοι	ὧ φύλα	

DE QVARTA DECLINATIONE.

Quarta declinatio tota Attica est, nominum scilicet Masculinorum, Fœmininorum & Communium in ως, & Neutorum in ων, ut, δ μνηστεύω, ἡ ἀλυσ, ὁ καὶ ἡ δύγεω, τὸ δύγεω. Cæteri casus formantur à nominatiuo, mūtando ως uel ων iuxta sequentem figuram.

N	G	D	A	V	NA	GD
ως				ων		
S	ω	ωι	ωμ		D	ω φμ
	ωμ			ωμ		
	ω		ως	ω		
P	ωμ	ως				
	ω		ω	ω		

B 4

Porro

Porro hæc quarta declinatio nominum Atticorum nascitur ex tertia declinatione nominum communium, mutato \omicron in ω , ac penultima correpta. Quæ si fuerit α productum, in ϵ conuertitur, eodem accentu seruato. Vt $\nu\alpha\acute{o}s$ communiter, $\nu\epsilon\acute{o}s$ Attice. $\lambda\alpha\acute{o}s$ communiter, $\lambda\epsilon\acute{o}s$ Attice. $\nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\alpha\Theta$ commu. $\nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\epsilon\omega s$ Attice. Ideoq; ubi in tertia reperitur \omicron , in quarta ponitur ω , expuncto υ si affuerit. Et ubi in tertia reperitur ι in diphthongo propria, in quarta illud ι subscribitur, remanetq; in diphthongo impropria. Et omnes casus recipiunt ω . Neutrorū quoq; α plurale migrat in ω , ut $\tau\acute{\alpha} \delta\upsilon\gamma\epsilon\omega$. In nominatiuo, accusatiuo & uocatiuo plurali. Hæc adiecimus tanquam adminicula memoriæ, quo facilius hæc declinatio comprehendi, animoq; teneri possit.

PARADIGMATA,

Tertiæ.

Quartæ.

 $\omicron \Sigma$. $\omega \Sigma$.N $\delta \nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\alpha\Theta$ N $\delta \nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\epsilon\omega s$ G $\tau\delta \nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\alpha\varsigma$ G $\tau\delta \nu\iota\kappa\acute{o}\lambda\epsilon\omega$ D $\tau\omega$

D	τῷ νικολᾶω	τῷ νικόλεω
A	τὸν νικόλαον	τὸν νικόλεον
V	ὦ νικόλαε	ὦ νικόλεως
	Dualis.	Dualis.
N. A	τὼ νικολᾶω	τὼ νικόλεω
G. D	τοῖν νικολᾶοιν	τοῖν νικόλεωιν
V	ὦ νικολᾶω	ὦ νικόλεω
	Pluralis.	Pluralis.
N	οἱ νικόλαοι	οἱ νικόλεω
G	τῶν νικολᾶων	τῶν νικόλεων
D	τοῖς νικολᾶοις	τοῖς νικόλεως
A	αὐτοῖς νικολᾶοις	αὐτοῖς νικόλεως
V	ὦ νικόλαοι	ὦ νικόλεω

DE QUINTA DECLINATIONE.

Quinta declinatio, quæ imparisyllabica appellatur, omnia complectitur genera, & tam varias habet terminationes, obliquorumque formationes, ut compendio pueris indicari nequeat. Quare eis consulo, ne de his initio sint solliciti, quæ rant interim ex præceptoribus & lexico, Nam quæ passim traduntur regulæ, non nisi à prouectioribus intelliguntur. Imo certam eius cognitionem non nisi ex fre-

*Hæc in
intelligi
(vult)*

quenti autorum lectione cognosces. Tyronibus itaq; operam dantes qualemcunque formam describemus, post aliquanto exactius tractaturi.

N	G	D	A		NA	GD
			μ			
S	os	s		D	s	oip
			α			
N	G	D	A	V		
εs		εi	αs	εs		
P	ωμ	ψi				
α		σi	α	α		

Hæc quinta declinatio tertiam Latinorum fere refert terminationum numero & flectendi forma. Ac quoniam in hac declinatione Accusatiuus singularis interdum in α, aliquando uero in μ etiam terminatur, & uocatiuus singularis, item & datiuus pluralis difficiliores sunt. De his tribus casibus sequentes regulæ notandæ sunt. Terminatio v. declinationis ē vel.

*Unde de his terminatio
Xiv. de his terminatio
Xiv. de his terminatio*

*Unde de his terminatio
Xiv. de his terminatio
Xiv. de his terminatio*

*Unde de his terminatio
Xiv. de his terminatio
Xiv. de his terminatio*

DE ACCVSATIVO SINGVLARI

Quintæ declinationis.

Quamquam regulariter Accusatiuus quintæ declinationis formetur à datiuo uersione i in α, ut, αἶαντι, αἶαντα: tamen nomina in ις & υς pure declinata, eum à nominatiuo formant, uerso σ in ν, ut ὁ ὄψις, τὸν ὄψιν. ὁ βότρυς, τὸν βότριν. Nonnulla habent duplicem accusatiuum, ut, πᾶσις, πᾶσις, πᾶσις. μῶις, μῶιδ' α, μῶιν. ἐπηλυσ, ἐπ' ἡλυσδ' α, ἐπ' ἡλυν.

DE VOCATIVO.

In uocatiui, qui nominatiuo similis non est, formatione, quinque obseruentur regulæ.

I.

Nomina ante os genitiui ντ sine diphthongo habentia, formant uocatiuum à genitiuo, abiecto πος, ut, αἶαντ' ο, ὦ αἶαν. χερσίντ' ο, ὦ χερσίν.

II.

Quorum nominatiuus in liquidam exit, eorum uocatiuus fit à genitiuo abiecto os, ut, ἑλλω, ἑλλωτ' ο, ὦ ἑλλω. ἑκτωρ, ἑκτωρτ' ο, ὦ ἑκτωρ. μνητήρ, μνητόρτ' ο, ὦ μνητόρ. πατήρ, πατήρτ' ο, ὦ πατήρ.

πατήρ, πατήρ, ὦ πατήρ. δάηρ, δαίρ, ὦ δάηρ. ἀνὴρ, ἀνὴρ, ὦ ἀνὴρ. Excipe σωτήρ, quod habet ὦ σωτήρ, quamuis eius genitiuus in ἡρ exeat.

III.

Nomina in ης per εος declinata, à nominatiuo uocatiuum formant, η in ε uertendo, ut, δημοδινύης, ὦ δημόδινοῦ.

IIII.

Nomina desinentia in σ cum diphthongo uel ι uel υ, similiter uocatiuum à nominatiuo formant, abiectione σ, ut, παῖς, ὦ παῖ. βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ. βῆς, ὦ βῆ. μάχης, ὦ μάχι. ἡδύς, ὦ ἡδύ. Excipe ὀδύς, ὦ ὀδύ. in quibus similes sunt.

V.

Nomina in ῶ quæ contrahuntur, uocatiuum datiuo similem faciunt, τῆ λητοῖ, ὦ λητοῖ.

In reliquis nominatiuus & uocatiuus idem est, quod Attici in omnibus nominibus obseruant.

DE DATIVO PLURALI.

Datiuus pluralis fit à datiuo singulari ut plurimum, assumendo ante ι σ, ut δῆμοδινέϊ,

μοδιγνέϊ, δημοδιγνέσι, σωτῆρ, σωτῆρσι. Sin
autem ante σ infertum uenerit ν, uel δ, τ,
uel alia connecti impotens, abijciatur ea
etiam, ut, ἔλλωι, ἔλλισι, γέλωτι, γέλωσι,
τριάδι, τριάσι.

NOTATIVNCVLA.

Nisi sunt à nominatiuo in ωρ, per οντ
declinato, tum enim οντι uertunt in οσι,
ut, τύπῳρ, τύπῳντι, τύπῳσι. λέωρ, λέοντι,
λέοσι.

EXCEPTIO.

Excipe nomina in εus, ουs, ξ, ψ, λs, νs,
ης. Ea enim datiuum pluralem formant
à nominatiuo singulari, assumendo ι, ut,
βασιλεύς, βασιλεῦσι. βῶς, βῶσι. κῆρυξ, κῆ
ρυξι. κύκλωψ, κύκλωψι. ἄλς, ἄλσι. ἑλμινς,
ἑλμινσι. χαεῖς, χαεῖσι.

Paradigma.

Sing.

N ὁ αἶας αἶαχ
G τῷ αἶαντι
D τῷ αἶαντι
A τὸν αἶαντα
V ὦ αἶαν ὦ αἶας

Paradigma.

Sing.

ὁ δημοδιγνής
τῷ δημοδιγνέϊ
τῷ δημοδιγνέϊ
τὸν δημοδιγνέα
ὦ δημοδιγνόε ὦ
δημοδιγνής

Dual.

Dual.		Dual.	
NA	τὼ αἰαντε	τὼ δημοδινέε	
GD	τοῖν αἰάντιν	τοῖν δημοδινέοιν	
V	ὦ αἰαντε	ὦ δημοδινέε	
Plural.		Plural.	
N	οἱ αἰαντοί	οἱ δημοδινέοι	
G	τῶν αἰάντων	τῶν δημοδινέων	
D	τοῖς αἰασί	τοῖς δημοδινέοις	
A	τοὺς αἰαντας	τοὺς δημοδινέας	
V	ὦ αἰαντοί	ὦ δημοδινέοι.	

Plura exempla adducet diligens præceptor, ut huius declinationis uarietatem pueris ostendat & inculcet.

DE CONTRACTIS.

Nomina huius declinationis, quæ genitium formant in *os* purum, hiatus uitandi causa, nonnunquam contrahuntur, id quo pacto fiat, octo ostendetur formulis. Eas si uoles appellare declinationes contractas, per me licet, modo memineris eas oriri ex quinta, & uelut partem eius esse.

PRIMA.

Est

Eſt nominum Maſculinorum, Fœmininorum & Comunium, deſinentium in ης, ut, ἡ δημοδγής, ἡ τριήρης, ὁ καὶ ἡ ἀληθής. Et nominum adiectiuorum neutrorum in ες, ut, τὸ ἀληθές, & neutrorum ſubſtantiuorum in ος, ut, τὸ τᾶχθ. In hac prima declinatione contractorum contrahuntur omnes caſus, excepto nominatiuo & uocatiuo ſingulari, & datiuo plurali, qui tres caſus non contrahuntur. Inſignes uero ſcituſq; ſtudioſis neceſſariæ contractiones ſunt duæ, εο in ου, & εα & εε in η, niſi ſequatur σ: Tunc enim in α fit contractio, ut in nominatiuo, ac uſatiuo & uocatiuo plurali. Reliqua omnia contrahuntur uel in ſuam longam, uel in ſuam diphthongum. Hæc per pauca ſi ſtudioſi obſeruauerint, habebunt uelut quædam memoriæ adminicula, quibus & facilius animo huius declinationis contractiones inſigent, & fidelius retinebunt.

*Contractiones ſequens figura
docebit.*

S N

N.G.D. A.V.

N.A.V. G.D.

NS

ES

XS

H

H

H

OIP

S

ES

ES

D

EOS EI EA

EE

EOIP

OS

OS

N

G

D

A

V

NS CON.

ES

ES

EES

EAS

EES

OIP

P

ESI

EOP

H CON.

H

H

ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ

EA NEUT.

EA

EA

ΤΑΪΧΘ

Et quo res fiat clarior, exemplum subiiciam, atq; quod in figura significatur re expressum uidebit puer, exercitatusq; à præceptore, in cæteris eadem ratione uerfabitur.

Sing.

N

ὁ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΗΣ

G

τῶ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΕΘ, con. ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΗΣ

D

ἑὶ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΕΙ, con. ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΕ

A

τοῦ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΕΑ, con. ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΗ

V

ὡ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΟΙ, & Attice ὦ ΟΙΗΜΟΔΙΣΥΝΗΣ

Dualis.

Dualis.

- N.A. τὸ δημοδιγνέε, con. δημοδιγνή
 G.D. τοῖρ δημοδιγνέοιρ, con. δημοδιγνοῖρ
 V. ᾧ δημοδιγνέε, con. δημοδιγνή.

Pluralis.

- N. οἱ δημοδιγνέες, con. δημοδιγνείς
 G. τῶν δημοδιγνέων, con. δημοδιγνῶν
 D. τοῖς δημοδιγνέσι
 A. αὖτ δημοδιγνέας, con. δημοδιγνείς
 V. ᾧ δημοδιγνέει, con. δημοδιγνεί.

Vocatiuus nominatiuo similis est.

SECUNDA.

Est nominum Masculinorum, Fœmininorum, & Communium in *is*, ut, ὁ ὄψις, ἡ πόλις, ὁ καὶ ἡ φιλόπολις, & Neutrorum in *i*, ut, τὸ σίγηπι, τὸ φιλόπολι. Horum genitiuus singularis non contrahitur, sed fit diuerfus secundum diuersarum linguarum proprietates. Communiter enim per *ιο*, Ionice per *ειο*, & Attice per *εω* profertur. Similiter Genitiuus dualis fit communiter per *ιοιρ*, Ionice per *ειοιρ*, Attice per *εωρ*. Et genitiuus pluralis communiter per *ιωρ*, Ionice per *εωρ* acuta per
 C nultima,

nultima, Atticeper *εωυ*, posito tono in antepenultima. Accusatiuus uero singularis in *υ* desinit, iuxta regulam superius de accusatiuo quintæ declinationis traditam. Fit autem contractio, ut sequitur, in tribus tantum casibus, datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, cum quibus uocatiuus eiusdem numeri etiam conuenit. Huius tandem declinationis uenam tantum contractionem propriam notabunt studiosi, quæ fit in *υ* productâ. Animaduertendum tamen, quod nomina huius declinationis plerunque apud *αγογραφους* contracta leguntur, secundum formulam primæ declinationis contractorum in dictis tribus casibus, & nominatiuo duali linguæ Ionicæ.

N.	G.	D.	A.	V.
<i>ις</i>			<i>ιϋ</i>	<i>ις</i>
	<i>εως</i> At.	<i>ει</i> cont.		
S.	<i>εος</i> Ion.	<i>ει</i> Ion.		
	<i>ιος</i> com.	<i>ι</i> com.		
<i>ι</i> Neut.		<i>ι</i>		<i>ι</i>

N.A.V.

N. A. V.

G. D.

η cont.

εωρ Atti.

D. εε Ion.

εοιρ Ion.

ιε com.

ιοιρ com.

N.

G.

D.

A.

V.

is cont.

is con. is con.

ies

εωρ Att.

ias

ies

P.

εωρ Ion. ισι

i con. ιωρ com.

i con. i con.

ia

ia

ia

ωόλις

σίνηπι.

T E R T I A.

Est tantum masculinorum in δύς, quæ simpliciter contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo & uocatiuo plurali. Contractiones huius declinationis nullum negotium facessunt studioso. Nam sunt prorsus eadem, quas in prima forma contractorum traditas percepit.

N. G. D. A V. N. A. V. G. D.

ε con.

S. εύς

εός εἰς

ευ

D. εε

C 2

εοιρ

P. ῥς

N. G. D. A. V.
 P. *ēs* con. *ēs* con. *ēs* con.
εις *εωμ* com. *ευσι* *εας* *εις*
ὁ βασιλεὺς, το βασιλῆς, τὸ βασιλῆϊ, con-
trahie βασιλῆ &c.

QVARTÀ.

Est nominum in *ως* & *ω* Fœminino-
 rum. Tres casus hic tantum contrahun-
 tur, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus
 singularis. Contractiones duæ studiosis
 notandæ ueniunt. Nam *οο* contrahuntur
 in *ς* in genitiuo, & *οα* in *ω* in accusatiuo
 singulari. Huiusq; declinationis nomina
 Heteroclita sunt declinatione. Nam in
 singulari numero declinatiōis sunt quin-
 tæ (quæ sola contractionem recipit) in
 duali & plurali declinationis tertiæ pari
 syllaborum, & declinantur ut *ὁδὸς*.

N. G. D. A. V. N.A.V. G.D.
ως
 S. *ςς* *οι* *ω* *οῖ* D. *ω* *οιμ*
οος *οῖ* *οα*
ω
 P. *οι* *ωμ* *οις* *ςς* *οι* *αὐδὸς.*
λητῶ.
 Quinta.

QVINTA.

Est nominum neutrorum in $\alpha\varsigma$ purum uel $\rho\alpha\varsigma$ exeuntium, quorum genitiuus in $\alpha\tau\theta$ desinit communiter, in $\alpha\theta$ per abiectionem τ Ionice, & in $\omega\varsigma$ contracte Atticorum more. In his contractiones fiunt, ut figura sequens docet. Contrahuntur uero omnes casus in hac declinatione, excepto nominatiuo, accusatiuo, & uocatiuo singulari, & datiuo plurali. Notabit igitur studiosus memoriae iuuandae causa, in hac declinatione omnia contrahi uel in ω , uel in α productum. Quando enim post α sequitur θ , tunc contractio fit in ω . Quando uero post α sequitur alia uocalis, tunc semper contractio fit in α longum. Præterea sicubi in diphthongo reperitur ι , tunc illud in contractione sub scribitur.

N. G. D. A. V. N. A. V. G. D.

$\alpha\varsigma$

$\omega\varsigma$ α

α $\omega\rho$

S.

$\alpha\theta\varsigma$ $\alpha\tau\iota$ $\alpha\varsigma$ $\alpha\varsigma$

D.

$\alpha\epsilon$ $\alpha\theta\iota\rho$

$\alpha\tau\theta\varsigma$ $\alpha\tau\tau$

$\alpha\tau\epsilon$ $\alpha\tau\theta\iota\rho$

$\rho\alpha\varsigma$

C 3

N. α

N. G. D. A. V.

α ωρ α α

P. αα αωρ ασι αα αα λέας.

ατη ατωρ ατη ατη λίγας.

S E X T A.

Est nōminum in ουσ, in ο genitium facientium, unica notetur contractio in ου in nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

N. G. D. A.

N.A.V. G.D.

S. ὄς οος οἱ οὐ D. οε οοιρ

P. ὄς } οωρ οσι } ὄς
οοιρ } οωρ οσι } οας.

Βῆς Βεός. No-

minatiuo plurali βόω, & contracte βῆς.

S E P T I M A.

Est nominum adiectiuorum in ὕς & ὕ acutum, quorum genitiuus in ἑός fit. Contractiones sunt eadem quæ in prima declinatione sunt obseruatæ. Contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, ut sequitur.

S. ὕς

	ὄς		ἔῃ	ω		
S.	ἑός		ῃ		D.	εἰ τοῖς
	ὄ Neut.			υ		
	ἄς			ἄς		
	ἑός			ἑας		ἑας
P.	ἑώρ		εῖ			ἑας
	ῃ			ῃ		ἑας
	ἑα Neut.			ἑα		ἑας

ος, ἑός, contra, ἑας &c.

OCTAVA.

Est nomen in *us* & *u* grauitonorū,
 quorum genitiuus exit in *us*, βοτρυς, βο-
 τρυος. Contrahunt nominatiuum & ac-
 cusatiuum pluralem in *u* longum, ut:

	us		ω		
S.	vos		υῖ		D. us uoῖς
	u Neut.				
	us			us	
	υός			υας	
P.	υωρ		υεῖ		
	υ			υ	βοτρυς.
	υα Neut.			υα	ἄδ' ακευ.

τὸ ἄδ' ακευ, τὸ ἄδ' ακευ, τὰ ἄδ' ακευα, con-
 tracte τὰ ἄδ' ακευ.

C 4

Præter

Præter dicta nomina contracta aliqua inueniuntur, quæ per omnes numeros & casus synæresin patiuntur à Theodoro

Συνηρησις Gaza ὁλοπαθῆν appellata: ea partim usu & legendis autoribus, partim ex primo & secundo libro Vrbani studiosus temporis progressu facile assequetur.

DE ADIECTIVIS NOMINIBVS.

ΑΣ. Adiectiuorum aliqua in *ας* masculinum mittunt, foemininum in *σα*, neutrum in *αυ*, ut: ὁ ^{ἄνθρωπος} πᾶς, τῷ παντός, ἡ πᾶσα, τῇ πᾶσῃς, τὸ πᾶν, τῷ παντός.

ΗΣ. Aliqua uero in *ης* duum generum, neutrum per *ες* faciunt, ut: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές, ὁ καὶ ἡ ἀκλής, τὸ ἀκλές.

ΕΙΣ. Aliqua uero in *εις*, foemininum in *εσσα*, & neutrum in *εν*, ut: ὁ καεῖς, ἡ καεῖσα, εἰσεντ, ἡ καεῖσα, εἰσεντ, τὸ καεῖν, τῷ καεῖντ.

ΙΣ. Aliqua uero in *ις* duorum generum, & neutrum in *ι*, ut: ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, καὶ τὸ φιλόπατρι, τῷ φιλοπάτριδ.

ΥΣ. Aliqua uero in *ύς* ὀξύτονα, foemininum

ninum in *ια*, neutrum in *υ*, ut: *ὁ ἡδύς*, *τὸ ἡδύ*, *τὸ ἡδύ*. *ἡδύς*, *ἡδύς*, *ἡδύς*, *ἡδύς*, *ἡδύς*.

ρῆμα Aliqua uero in *υς* duum generum, *ἡδύς*, & neutrum in *υ*, *ὁ καὶ ἡ ἀδύς*, *τὸ καὶ ἡ ἀδύς*, *τὸ καὶ ἡ ἀδύς*, *τὸ καὶ ἡ ἀδύς*.

ο *ς*. Desinentia in *ος* purum simplicia communia trium generum, in *α* formant foemininum genus, & neutrum in *ου*, ut: *δίκαιος*, *δικαία*, *δίκαιον*.

ρ ο *ς*. Eodem modo quaecumque in ultima syllaba habent *ε*, ut: *ἀνθρώπος*, *ἀνθρώπη*, *ἀνθρώπον*.

Desinentia in *ος* non purum, in *η* foemininum formant, ut: *ὄρμηξ*, *ὄρμηξ*, *ὄρμηξ*, *ὄρμηξ*, *ὄρμηξ*.

Composita in *ος* Atticorum more duorum sunt generum, & neutrum habent in *ου*, *ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος*, *τὸ καὶ ἡ φιλόσοφος*, *τὸ καὶ ἡ φιλόσοφος*.

ο *υς*. Aliqua uero in *ους* duum generum, & in *ου* neutrum habent formatum, ut: *ὁ καὶ ἡ πολύνους*, *τὸ πολύνου*, *τὸ πολύνου*, *τὸ πολύνου*.

^{ἀπλῶς} ἀπλῶς uero, & ^{διπλῶς} διπλῶς, & ^{μολιβδῶς} μολιβδῶς, & ^{χαλκῶς} χαλκῶς, ^{ἀργυρῶς} ἀργυρῶς, & ^{χρυσῶς} χρυσῶς, trium sunt generum, quorum masculina & neutra tertiam inflexionem simplicium sequuntur, foeminina uero secundam, ut ὁ ἀπλῶς, τῷ ἀπλῷ. ἡ ἀπλῆ, τῇ ἀπλῇς. τὸ ἀπλοῦν, τῷ ἀπλῷ. ὁ ἀργυρῶς, τῷ ἀργυρῷ. ἡ ἀργυρᾶ, τῇ ῥᾶς. τὸ ἀργυροῦν, τῷ ῥῷ. Iones tamen χρύσειον, χρύσεια, χρύσειον dicunt, & alia similiter.

Ω Σ. Aliqua uero in ως duum generum, & neutrum in ων. quæ Attica sunt, ut: ὁ καὶ ἡ ^{ἄνθεω} ἄνθεω, τῷ καὶ τῇ ἄνθεω, τὸ ἄνθεον, τῷ ἄνθεω. ^{fertile} ^{πῆντε}

Η Ν. Aliqua uero in λω duum generum, & neutrum in γν, ut: ὁ καὶ ἡ ^{πόρρω} πόρρω, τῷ καὶ τῇ πόρρῳ, τὸ πόρρον, τῷ πόρρῳ.

Ω Ν. Aliqua uero in ων duum generum, & neutrum in ον, ut: ὁ καὶ ἡ ^{βυδαίμων} βυδαίμων, ^{felix} τῷ καὶ τῇ βυδαίμονι, τὸ βυδαίμονι, τῷ βυδαίμονι.

DE COMPARATIONE.

REGVLA PRIMA.

Nomina

Nomina adiectiua in *os*, comparatiuū formant à positiuo, mutatione *σ* finalis in *τορ*Θ, superlatiuum uero abiecto *σ*, assumptione *τατ*Θ, *γν'δ'οξ*Θ, *γν'δ'οξότορ*Θ, *γν'δ'οξότατ*Θ.

NOTATIVNCVLA.

*οτορ*Θ & *οτατ*Θ, nonnunquam per *ο*, nonnunquam per *ω* scribitur. Nam si præcedit *ο* breuis, scribitur per *ω*, ut, *φρονιμώτορ*Θ, *φρονιμώτατ*Θ. *εφώτορ*Θ, *εφώτατ*Θ. Excipe, *συνέτορ*Θ, & *λεγνότορ*Θ.

Sin autem longa præcedit, tum scribitur per *ο*, ut, *πρώτορ*Θ, *πρώτατ*Θ.

EXCEPTIO.

μέγας *μαγνός* *μέζωρ* *μακρόν* *μέγισ*Θ *μακρί*
καλός *καλίσ* *καλλίωρ* *καλλίσ*Θ

ἀγαθός *ἀγαθίωρ* *ἀγασ*Θ
ἀμείνων *ἀμείνισ*Θ
βελτίωρ *βέλτισ*Θ
κρείττωρ *κρέτισ*Θ.

κακός *κακίωρ* *κακίσ*Θ.
χείρωρ

μικρός

μικρὸς <i>μικρῶς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{μείων} \\ \text{ἥττωρ} \\ \text{ἐλάττωρ} \end{array} \right.$	ἐλάχιστος.
πολὺς <i>πολύς</i>	πλείων	πλείς.
αἰσχροὺς <i>αἰσχροῦς</i>	αἰσχίωρ <i>αἰσχροῦ</i>	αἰσχίστος.
ἐχθρὸς <i>ἐχθροῦ</i>	ἐχθίωρ	ἐχθίστος.

REGVLA II.

Nomina in *us* adiectiva, formant à positivo comperatiuum, uersione *us* in *es* Θ , & superlatiuum *us* in *esat* Θ mutato, ut ἀληθὺς, ἀληθέσθ Θ , ἀληθέσατ Θ . *ἀληθέσιον, μέν*
σι

REGVLA TERTIA.

Quæ in *us* desinunt, formant à positivo comparatiuum, σ in *τθ* Θ mutato, superlatiuum autem, σ in *ττατ* Θ uersa, ut: ἡδύς, ἡδυτέρ Θ , ἡδυτάτ Θ . *ἡδυτάσις*

NOTATIVNCVLA.

In his tamen nonnulla reperias, quæ comparatiuum & superlatiuum duplicem, uel etiam comparatiuum triplicem habeant, ut:

γλυκύς <i>γλυκύς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γλυκύτερ\Theta} \\ \text{γλύσσω} \\ \text{γλυκίωρ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{γλυκύτετατ\Theta} \\ \text{γλύκισ\Theta.} \end{array} \right.$
		ἡδύς

<i>ἡδύς</i> <i>ἡδυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἡδύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{ἡδίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἡδύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{ἡδίσ} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$
<i>βραχύς</i> <i>βρυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{βραχύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{βραχίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{βραχύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{βράχισ} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$
<i>ὠκύς</i> <i>ὠκυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ὠκύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{ὠκίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ὠκύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{ὠκίς} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$
<i>παχύς</i> <i>παχυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{παχύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{παχίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{παχύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{πάχισ} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$
<i>βραδύς</i> <i>βραδυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{βραδύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{βράδω} \\ \text{βραδίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{βραδύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{βράδισ} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$
<i>πᾶχύς</i> <i>πᾶχυαίς</i>	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πᾶχύτορ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{πᾶδω} \\ \text{πᾶχίω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πᾶχύτατ} \textcircled{\text{C}} \\ \text{πᾶχίς} \textcircled{\text{C}}. \end{array} \right.$

REGVLA IIII.

Reliqua adiectiua formant comparatiuum quidem in ἴσθ $\textcircled{\text{C}}$, & superlatiuium in ἴσατ $\textcircled{\text{C}}$.

Cæterum

Pluralia, quorum ^{ἑκάστη} τρεῖς & ^{ἑκατὸν} τεσσαρὼν masculina & foeminina sunt, τρία uero & ^{ἑκατὸν} τεσσαρα neutra.

τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, Duum generum.

τρία, τριῶν, τρισί, τρία, Neut.

τέσσαρῶν, τεσσάρων, τεσσαρσι, τέσσαρας, duum generum.

τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα, Neut.

A quatuor usq; ad centum omnia sunt indeclinabilia, articulis autem discernuntur cuius sint generis & casus, ut:

Μ: οἱ ὡγνίτε, τῶν ὡγνίτε, τοῖς ὡγνίτε, οὓς ὡγνίτε.
 τ: αἱ ὡγνίτε, τῶν ὡγνίτε, ταῖς ὡγνίτε, τὰς ὡγνίτε.
 Ν: τὰ ὡγνίτε, τῶν ὡγνίτε, τοῖς ὡγνίτε, τὰ ὡγνίτε, &c.

A ducentis uero omnis numerus per omnia genera pluraliter declinatur, ut:

Μ: οἱ διακόσιοι, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, οὓς διακοσίους.

τ: αἱ διακόσιαι, τῶν διακοσίων, ταῖς διακοσίοις, τὰς διακοσίας.

Ν: τὰ διακόσια, τῶν διακοσίων, τοῖς διακοσίοις, τὰ διακόσια.

Μ: οἱ τριακόσιοι, τῶν τριακοσίων, τοῖς τριακοσίοις, οὓς τριακοσίους.
 τ: αἱ τριακόσιαι, τῶν τριακοσίων, ταῖς τριακοσίοις, τὰς τριακοσίας.
 Ν: τὰ τριακόσια, τῶν τριακοσίων, τοῖς τριακοσίοις, τὰ τριακόσια.

Μ: οἱ ἑξακόσιοι, τῶν ἑξακοσίων, τοῖς ἑξακοσίοις, οὓς ἑξακοσίους.
 τ: αἱ ἑξακόσιαι, τῶν ἑξακοσίων, ταῖς ἑξακοσίοις, τὰς ἑξακοσίας.
 Ν: τὰ ἑξακόσια, τῶν ἑξακοσίων, τοῖς ἑξακοσίοις, τὰ ἑξακόσια.

DE

DE PRONOMINE.

PRonomini quot accidunt? Sex. Genus, Species, Numerus, Persona, Casus, & Declinatio.

Genera Pronominum sunt quatuor. Masculinum, ut, ^{nostrum} ἡμετέρῳ. Fœmininum, ut, ^{nostrum} ἡμετέρῃ. Neutrum, ut, ^{nostrum} ἡμετέρου. Commune, ut, ^{tuum} ἐγώ, σὺ, ὅς. Σὺ.

Species à Grammaticis tradūtur quinque, quod etsi inepte, si rem spectes, fiat, docendi tamen causa eos sequar. Primitiua, Possessiua, Demonstratiua, Relatiua, & Composita.

Personæ tres. Prima, ut, ἐγώ. Secunda, ut, σὺ. Tertia, ut, ἐκεῖνος. Cætera ex eorum declinatione, quæ plerunque irregularis est, cognosces.

Primitiua sunt tria, ἐγώ, σὺ, ὅς, quæ declinantur hoc modo :

		Secundæ personæ.
N.	ἐγώ <i>com. ἔγωγε d.</i>	σὺ
G.	ἐμὲ καὶ μὲ	ὑμῖν
D.	ἐμοὶ καὶ μοι <i>com. ἐμοίχαρι d.</i>	
A.	ἐμὲ καὶ μὲ <i>ἐλπίσιν</i>	σὺ

Dualiter.

Dualiter.

N. A. νῶϊ καὶ νῶ
 G. D. νῶϊν καὶ νῶν

Pluraliter.

N. ἡμεῖς
 G. ἡμῶν
 D. ἡμῖν
 A. ἡμᾶς

Dualiter.

σφῶϊ καὶ σφῶ ^{com: ὑμεῖς}
 σφῶϊν καὶ σφῶν.

Pluraliter.

ὑμεῖς
 ὑμῶν
 ὑμῖν
 ὑμᾶς.

Tertiæ personæ.

Singulariter.

N. ὃς
 G. οὗ
 D. οἷ
 A. ἐ.

Dualiter.

N. A. σφῶε καὶ σφε
 G. D. σφῶιν καὶ σφίν.

Pluraliter.

N. σφεῖς
 G. σφῶν
 D. σφίσι
 A. σφᾶς.

Possessiua, quæ à primitiuorum nume-
 ro deducuntur, octo sunt, ut: ἐμός, νῶϊτε
 ἐσ, ἡμετέρ, σοός, σφώϊτερ, ὑμέτερ,
 D ἐός,

εὐς, σφετέρῃ. Quorum declinatio imitatur secundam & tertiam nominum.

M. ἡμετέρῃ, ἡμετέρῃς, ἡμετέρῳ, ἡμετέρου &c.

F. ἡμετέρᾳ, ἡμετέρᾳς, ἡμετέρᾳ, ἡμετέρᾳν &c.

Demonstratiua duo, οὗτῃ & ἐκείνῃ, in quibus quia uariationis nonnihil est, ea per omnia genera persequar.

M. S. οὗτῃ, τούτῃ, τούτῳ, τούτῳ, ὡς οὗτῃ.

D. τούτῳ, τούτῳ.

P. οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὡς οὗτοι.

F. S. αὐτή, ταύτης, ταύτῃ, ταύτῃ, ὡς αὐτή.

D. ταύτῃ, ταύτῃ.

P. αὐταί, ταύτων, ταύταις, ταύτας.

N. S. τούτο, τούτῃ, τούτῳ, τούτῳ, ὡς τούτο.

D. τούτῳ, τούτῳ.

P. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα.

M. ἐκείνῃ, ἐκείνῃς, ἐκείνῳ, ἐκείνου &c.

F. ἐκείνῃ, ἐκείνῃς, ἐκείνῃ, ἐκείνῃν &c.

N. ἐκείνο, ἐκείνῳ, ἐκείνο &c.

Reliqua persequere ad formam nominum secundæ & tertię declinationis.

¶ Relatiuum unum, quod declinatur secundum formam secundæ & tertię declinationis, & habet significationem trium personarum, ut: αὐτὸς ἐγώ, αὐτὸς σύ,

αὐτὸς

αὐτὸς ἐκείνῳ, & leuem spiritum semper habet. Si uero αὐτῷ, αὐτῷ, αὐτὸν aspirata reperiantur, sciendum est ea pronomina reciproca esse, & ab ἐαυτῷ deducta κατ' ἀφάρσεις. Nam aspiratio quæ erat super ε, eadem etiam super αυ seruatur.

§ Composita pronomina sunt tria, cuius personæ unum respondens. Nominatiuo carent, scilicet, ἐμαυτῷ, σεαυτῷ, ἐαυτῷ. Et hæc quoque trium sunt generum. Sed aduertendum est composita primæ & secundæ personæ in tribus casibus singularis numeri solum uariari: tertiæ uero personæ etiam in plurali: nec solum coniunctim, sed etiam disiunctim.

Primæ personæ.

Masc. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν. καὶ ἰσῆς

F. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτὴν. καὶ ἰσῆς

N. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Secundæ personæ.

M. σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτόν. καὶ ἰσῆς

F. σεαυτῆς, σεαυτῇ, σεαυτήν.

N. σεαυτῷ, σεαυτῷ, σεαυτό.

Tertiæ personæ.

M. ἐαυτῷ, ἐαυτῷ, ἐαυτόν.

D 2

F. ἐαυ-

F. ^{ἑαυτῆς}, ^{ἑαυτῇ}, ^{ἑαυτῷ}.

N. ^{ἑαυτοῦ}, ^{ἑαυτῶ}, ^{ἑαυτοῦ}.

PLURALITER.

M. ^{ἑαυτῶν} καὶ ^{σφῶν} αὐτῶν, ^{ἑαυτοῖς} καὶ ^{σφίσι} αὐτοῖς, ^{ἑαυτὸς} καὶ ^{σφὰς} αὐτὸς.

F. ^{ἑαυτῶν} καὶ ^{σφῶν} αὐτῶν, ^{ἑαυταῖς} καὶ ^{σφίσι} αὐταῖς, ^{ἑαυτὰς} καὶ ^{σφὰς} αὐτὰς.

N. ^{ἑαυτῶν} καὶ ^{σφῶν} αὐτῶν, ^{ἑαυτοῖς} καὶ ^{σφίσι} αὐτοῖς, ^{ἑαυτὰ} καὶ ^{σφὰς} αὐτὰ.

DE VERBO. *φρασ*

Verba Græcorum terminantur in prima persona præsentis indicatiui uel in ω, uel in *μαι*, uel in *μι*. *ἐνεχθῆναι*

Quæ in ω exeunt partim actiua, ut, *τύπῳ*, partim *ἑτέρω* neutra sunt, ut, *ὑμῶν*. *ἡδύ*.

Quæ in *μαι* partim Passiua, ut, *τύπῳ* *μαι*, partim *Μεδιά* (quæ ad Latinoꝝ morem Communia appellari possunt) iam actiue iam passiue posita, id quod constructio indicat, ut *τύπῳ* *μαι* σε, & *τύπῳ* *μαι* ὑπό *ου*, partim *Δεponentia*, ut, *μάχομαι*. *ἡδύ*.

Quæ in *μι* partim actiua, ut, *τίθημι*, partim neutra, ut, *ἵμι*, & *πορεύομαι*. *ἡδύ*.

Ex his apparet uerbis quinque esse genera

nera, Actiuum, Passiuum, Neutrum, Medium, & Deponens.

Præter Genus alia septem habet accidentia, Modum, Speciem, Figuram, Numerum, Personam, Tempus, & Coniugationem.

Quinque sunt Modi. *ἐν ἑκλίσει*
 Indicatiuus, ut *τύπῳ*. *ὁρίσιναι*
 Imperatiuus, ut *τύπε*. *προσάγειν*
 Optatiuus, ut *τύποιμι*. *ἐπιτελέω*
 Subiunctiuius, ut *εἰάν τύπῳ*.
 Infinitiuius, ut *τύπεσθαι*.

Species duæ.

Primitiua, ut *αἶσιν*.

Deriuatiua, ut *ἀεθύνω*.

Figuræ tres.

Simplex, ut *θυήσκω*. *πυθώ*

Composita, ut *ἀποθυήσκω*. *ἀπυθώ*

Decomposita, ut *συνεποθυήσκω*. *συνεποθύω*.

Numeri ut in Nominibus tres.

Singularis, ut *τύπῳ*.

Dualis, ut *τύποισιν*.

Pluralis, ut *τύποις*.

Personæ tres ut in Pronominibus.

Prima, ut *τύπῳ*.

D 3

Secunda

Secunda, ut *τύπης*.

Tertia, ut *τύπῃ*.

Tempora sex.

Præsens, ut *τύπω*.

Præteritum imperfectum, ut *ἔτυπον*.

Præteritum perfectum, ut *τέτυφα*.

Præteritū plusquamperfectum, ut *ἔπετύφευ*.

Indefinitum primum, ut *ἔτυψα*.

Indefinitum secundum, ut *ἔτυπος*.

Futurum primum, ut *τύψω*.

Futurum secundum, ut *τυπῶ*.

Futura duo in uerbis Actiuis & Medijs, & in passiua uoce tria, & Indefinita duo, copia Græcæ linguæ peperit. Indefinita à præterito perfecto nulla re differunt, nisi quod præteritum perfectum significat actionem paulo ante præteritam. Indefinita uero significant actionem indefinite præteritam, ut nescias modo ne an olim præterierit. Sed Indefinita frequentius in autorum lectione occurrunt quàm præterita.

Coniugationes Verborum sunt decem, Sex eorum quæ in *ω* exeunt, quatuor eorum quæ in *μι* terminantur. Nam quæ in

μαι sunt, quia uel istorum passiuæ sunt & media, uel deponentia ijs similia, eodem referantur.

DE VERBIS IN
ω uel ομαι.

Verbum dicitur eius coniugationis esse, cuius distinctiuæ ω uel ομαι finale præsentis Indicatiui immediate præcedit. Quæ uero distinctiuæ literæ sint cuiusque coniugationis, subiecta tabella patefaciet.

CONIUGATIONVM
distinctiones.

Prima igitur coniugatio uerborum grauitonorum est, quæ habent ante ω uel ομαι finale, β, π, φ, uel πῖ, ut, λείβω, τέρω, ^{scilicet} γράφω, τύνῃω. Quorum futurum per ψ, ut, λείψω, τέρωψω, γράψω, τύνψω. Præteritum uero per φ, ut, λείλεφα, τέτορφα, γέγραφα, πέτυφα profertur.

SECUNDA.

Secunda coniugatio est uerborum, quæ habent ante ω uel ομαι finale γ, κ, χ, κῖ, ut, λέγω, ^{λέγω} πλέκω, ^{κέρω} τρέχω, ^{πείνω} τίκτω. Quorum
D 4 futur

futurum per ξ, ut, λείξω, πλείξω, θρείξω, τέξω.
Præteritum uero per χ, ut, λέλεχα, ^{πείπλεχα} πείπλεχα, ^{τέτρεχα} τέτρεχα, τέτεχα, profertur.

T E R T I A.

Tertia est uerborum, quæ habent ante ω uel ομαι finale ς, uel θ uel τ, ut, ^{αῶ} αῶ, ^{πληθῶ} πληθῶ, ^{ἀνύτω} ἀνύτω. Quorum futurum per σ, ut, ^{ἄσω} ἄσω, ^{πλήσω} πλήσω, ^{ἀνύσω} ἀνύσω. Præteritum uero per κ, ut, ^{ἤκα} ἤκα, ^{πέπληκα} πέπληκα, ^{ῥύνηκα} ῥύνηκα, profertur.

Q V A R T A.

Quarta est uerborum, quæ habent ante ω uel ομαι ζ uel σ, ut, ^{φράζω} φράζω, ^{ὀρύσσω} ὀρύσσω, ὀρύττω Attice. Quorum futurum nunc per σ, ut, ^{φράσω} φράσω, nunc per ξ, ut, ^{ὀρύξω} ὀρύξω, & præteritum nunc per κ, ut, ^{πέφρακα} πέφρακα, nunc per χ, ut, ^{ὤρυσχα} ὤρυσχα, profertur. Quæ autem uerba in futuro ξ aut σ, & in præterito κ uel χ habent, infra annotabimus, ubi de futuro primo agemus. folio. 75.

Q V I N T A.

Quinta coniugatio est uerborum, quæ habent ante ω uel ομαι finale unam ex quatuor immutabilibus dictis, uidelicet λ, μ, ν, ρ, ut, ^{ψάλλω} ψάλλω, ^{νέμω} νέμω, ^{λείνω} λείνω, ^{παιρῶ} παιρῶ. Quorum futurum penultimam corripiens, & extre-

extremam circumflectens, per easdem im-
mutabiles effertur, ut, $\psi\alpha\lambda\omega$, $\nu\epsilon\mu\omega$, $\lambda\epsilon\iota\nu\omega$,
 $\sigma\omega\rho\omega$. Præteritum uero per κ , ut, $\epsilon'\psi\alpha\lambda\kappa\alpha$,
 $\nu\gamma\acute{\iota}\mu\eta\kappa\alpha$, $\lambda\acute{\iota}\epsilon\kappa\epsilon\iota\kappa\alpha$, $\epsilon'\sigma\omega\alpha\rho\kappa\alpha$.

S E X T A.

Sexta est uerborum terminatorum in
 ω uel $\sigma\mu\alpha\iota$ purum, ω purum autem dicitur,
quod immediate præcedit uocalis uel so-
la, ut, $\pi\omicron\iota\epsilon\omega$, uel in diphthongo, ut, $\acute{\alpha}\kappa\acute{\upsilon}\omega$.
Sunt tamen uerba nonnulla, quæ in præ-
senti futuri distinctiuam habent, ut, $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\acute{\iota}\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\omega$,
 $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\acute{\iota}\omega$, $\epsilon\acute{\iota}\omega$, sed sunt uerba anomala &
defectiua per uocalis elisionem, ab $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\acute{\iota}\omega$,
 $\epsilon\acute{\iota}\omega$, inusitatis tematib. formata.

DE INDICATIVO VER-
borum in ω .*De formatione præteriti imperfecti.*

Præteritum imperfectum formatur à
præsentis persona prima singulari, uer-
tendo ω finale in $\sigma\upsilon$, & augendo princi-
pium, si opus sit.

Nam si præsens incipit à consonante,
assumitur in principio uerbi ϵ , idèq; uoca-

D 5 tur

tur augmentum syllabicum, ut, $\tau\upsilon\pi\omega$, $\epsilon\alpha$
 $\tau\upsilon\pi\omega$, $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\omega$, $\epsilon\gamma\rho\alpha\phi\omega$.

Sin autem à uocali uel diphthongo mutabili incipit, tum conuertitur breuis uel anceps in suam longam, quod clarius ostenderet figura sequens, idq; uocatur augmentum temporale.

VOCALIS ~~IM~~ MUTABILES.

$\left. \begin{matrix} \alpha \\ \epsilon \\ \alpha \end{matrix} \right\} \text{conuertitur in } \left. \begin{matrix} \eta \\ \gamma \\ \omega \end{matrix} \right\} \text{ut } \left\{ \begin{matrix} \alpha\kappa\acute{\omega}, \eta\kappa\sigma\omicron\mu. \alpha\upsilon\sigma\iota\omicron \\ \epsilon\lambda\epsilon\acute{\epsilon}\omega, \eta\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\sigma\omicron\mu. \\ \omicron\text{νο}\mu\acute{\alpha}\zeta\omega, \omicron\text{νο}\mu\alpha\zeta\omicron\mu. \end{matrix} \right.$

DIPHTHONGI MUTABILES.

αδ
οι conuertitur in ω ut
αυ θυ
ευ Attice κυ
αἰρω, ἡρω.
οἰκτῆρω, ὤκταρον. ἡ
αὐλῶ, ἡυλεον. ἡβια
εὐδω, ἡῦδον. ἀγνῖς.

Sin uero praesentis initium ab alia uoca-
li uel diphthongo, nempe $\kappa, \iota, \upsilon, \omega, \epsilon, \delta, \epsilon\upsilon$,
fuerit, initio nulla mutatio erit, sed ω tan-
tummodo uertitur in $\omicron\rho$, ut $\eta\chi\acute{\epsilon}\omega, \eta\chi\epsilon\omicron\rho$.
 $\epsilon\pi\iota\delta\acute{\iota}\omega, \epsilon\pi\iota\delta\omicron\rho$. $\epsilon\kappa\alpha\acute{\zeta}\omega, \epsilon\kappa\alpha\zeta\omicron\rho$. $\omicron\upsilon\tau\acute{\kappa}\omega,$
 $\omicron\upsilon\tau\epsilon\omicron\rho$. $\epsilon\upsilon\delta\acute{\omega}, \epsilon\upsilon\delta\omicron\rho$ communiter.

EXCEPTIONES DVAE.

¶ Excipiuntur primo uerba quædam, quæ

quæ quamvis ab e incipiant, illud tamen
in imperfecto in « non mutant, sed assu-
munt ad id „ ut diphthongus fiat, ut:

ἔχω, εἶχον. ^{ἔχω} ἔπω, ^{ἔπω} ἔπορ. ^{ἔλω} ἔλω, ^{ἔλω} ἔλρ. ^{ἔπομαι} ἔπομαι, ^{ἔπομαι} ἔπομω. ^{ἔσκηκω} ἔσκηκω, ^{ἔσκηκω} ἔσκηκον, ^{ἔσκηκω} ἔσκηκω, ^{ἔσκηκω} ἔσκηκον. ^{ἔαω} ἔαω, ^{ἔαω} ἔασον. ^{ἔρπύζω} ἔρπύζω, ^{ἔρπύζω} ἔρπυζον. ^{ἔρτω} ἔρτω, ^{ἔρτω} ἔρνον. ^{ἔθίζω} ἔθίζω, ^{ἔθίζω} ἔθιζον. ^{ἔθω} ἔθω, ^{ἔθω} ἔθα. ^{ἔω} ἔω, ^{ἔω} ἔμαι. ^{ἔργαζομαι} ἔργαζομαι, ^{ἔργαζομαι} ἔργαζομω. ^{ἔρειω} ἔρειω, ^{ἔρειω} ἔρεικα. ^{ἔρπω} ἔρπω, ^{ἔρπω} ἔρπορ. ^{ἔλκω} ἔλκω, ^{ἔλκω} ἔλκον. ^{ἔλκω} ἔλκω, ^{ἔλκω} ἔλκον.

¶ Secundo, uerba nonnulla quæ a diph-
thongum omnino non mutant, ut: οἶδω =
^{οὐκ ὀφείλω} μαρτυροῦμαι, οἰσθάνω. ^{οὐκ ἐπιθυμῶ} οἰμέω, οἰμεύω. ^{οὐκ ἀνίσταμαι} οἰνώω, οἰνίζω, οἰε-
^{οὐκ ἀναμένω} σπρίω, οἰωνίζομαι, οἰωνόσκοπέω, οἰωνώπολλέω,
^{οὐκ ἀκούω} οἰακίζω, οἰακονομῶ, οἰακοςσοφῶ, γήθησκω, γήθηστο
Ergo Est præterea notandum, uerba à ε in-
cipientia, augmenti causa non solum af-
sumere ε, uerum etiam ε geminare, ut: εἴ-
πω, εἰρεῖνον, εἵπω, εἰρεῖνον.

DE COMPOSITIONE
Præpositionum.

Præpositio persæpe cum aliqua orationis partium componitur, in quo est advertendum, quod si pars orationis, cum qua componitur, à consonante incipit, simpli-

simplicem eorum fieri contractionem,
ut ex *κατα* & *γράφω*, fit *καταγράφω*. Sin au-
tem incipit à uocali, & præpositio in uo-
calem exit, tum ea præpositionis uocalis
ultima in compositione abiicitur, ut à *παρὰ*
& *ἀκῶ*, fit *παράκῶ*.

EXCEPTIO.

*partis com-
significatione
quædam
uant-*
Excipe *πόδι* & *πῶ*, quæ suam etiam uo-
calem seruant,* ut ex *πόδι* & *ἔχω*, fit *ποδίε-
χω*. Ex *πῶ* & *ἄγω*, fit *προάγω*. *procella.*

NOTATIUNCULÆ

*conuer.
w. 9.
æpositio
uer.
la, uela
i, ioo
o ioo.*
Si abiecta præpositionis uocali ea exi-
erit in tenuem, & dictio sequens in cepe-
rit à uocali aspirata, consonans tenuis
præpositionis uertitur in suam aspiratam,
ut ab *ἀπό* & *ὀπλίζω*, fit *ἀφοπλίζω*. *exarmis.*

Ex autem qualicunque uocali uel diph-
thongo in compositione sequente uerti-
tur in *ἐξ*, ut ab *ἐκ* & *ἔλω*, fit *ἐξέλω*, & *ἐκ* &
αἶρω, fit *ἐξαιρώ*.

DE AUGMENTO RIVS-
modi uerborum.

Quando uerbum cum præpositione
compositum, suo simplici nihil plus signi-
ficat (sæpe enim præpositiones ornatus
uel

uel carminis gratia adduntur) tum fit augmentum in principio, ut dictum est, ut, γνέπω, ὤρεπον.

Quando uero compositum plus significat suo simplici, augmentum fit in medio, ut sequitur, separetur primum præpositio & uerbum, postea formentur præterita & Indefinita ad prædictum modum. Deinde denuo componantur, ut proxime dictum est. Α κατὰ & ἀκύνω, fit κατακύνω, id est, exaudio, Præteritum imperfectum, κατήκον, καταλέπω, κατέλεπον, καταλέλεφα.

Ita præcipiunt Grammatici, quod Tyrionibus etiam satis esse puto, in primis tamen qui certus esse uolet, autores obseruet, in quibus neque hanc neque ullam fere aliam regulam adeo superstitiose seruata aduertet.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum nos à præterito imperfecto formamus, secuti Richardum Crocum præceptorem nostrum. Ea enim formandi ratio facilius nobis esse uidetur,

videtur, quam si ab indefinito primo ducatur.

Fit ab imperfecto, si ante $\sigma\rho$ finale $\pi\tilde{\iota}$, $\kappa\tilde{\iota}$, λ , $\mu\nu$, reperitur, abijciendo posteriorem consonantem, penultimamq; considerando, quemadmodū infra docebitur.

$\pi\tilde{\iota}$	abijcit	$\left\{ \begin{array}{l} \tau \\ \lambda \end{array} \right\}$	ut	$\epsilon\tau\upsilon\pi\tilde{\iota}\sigma\rho$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\sigma\rho$.
$\kappa\tilde{\iota}$				$\epsilon\pi\kappa\sigma\rho$, $\epsilon\pi\kappa\sigma\rho$.
λ				$\epsilon\lambda\alpha\lambda\sigma\rho$, $\epsilon\lambda\alpha\sigma\rho$.
$\mu\nu$				$\epsilon\kappa\alpha\mu\nu\sigma\rho$, $\epsilon\kappa\alpha\mu\sigma\rho$.

Excipitur $\beta\lambda\alpha\pi\tilde{\iota}\omega$, $\epsilon\beta\lambda\alpha\pi\tilde{\iota}\sigma\rho$, $\epsilon\beta\lambda\alpha\sigma\rho$.

$\mu\epsilon\upsilon\pi\tilde{\iota}\omega$, $\epsilon\mu\epsilon\upsilon\pi\tilde{\iota}\sigma\rho$, $\epsilon\mu\epsilon\upsilon\sigma\rho$.

a regulari $\kappa\alpha\lambda\upsilon\pi\tilde{\iota}\omega$, $\epsilon\kappa\alpha\lambda\upsilon\pi\tilde{\iota}\sigma\rho$, $\epsilon\kappa\alpha\lambda\upsilon\sigma\rho$. f E

$\sigma\kappa\alpha\pi\tilde{\iota}\omega$, $\epsilon\sigma\kappa\alpha\pi\tilde{\iota}\sigma\rho$, $\epsilon\sigma\kappa\alpha\sigma\rho$.

$\epsilon\lambda\alpha\sigma\rho$, $\epsilon\beta\alpha\sigma\rho$, $\epsilon\gamma\alpha\sigma\rho$. f Q

DE PENULTIMAE CON-

sideratione.

In omni Indefinito secundo formando, est praeterea penultima Imperfecti considerata, & si in aliquam ex subiectis regulis inciderit, iuxta eius praescriptum mutanda.

REGULA PRIMA.

Si in penultima imperfecti η , ω , α , $\alpha\nu$, ω , fuerit, in indefiniti secundi formatione vertatur in α .

$\sigma\upsilon$ abijcit $\rho\upsilon$ $\sigma\tau\epsilon\iota\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\rho$ $\alpha\upsilon\sigma\tau\epsilon\iota\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\rho$ α uer-

$\upsilon\sigma\tau\epsilon\iota\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\rho$, $\eta\chi\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\rho$, $\eta\kappa\sigma\sigma\epsilon\iota\sigma\rho$.

ueritur in α, ut ^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.}
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.

REGVLA II.

Si ε uel α diphthongum in penultima
 habet imperfectum, in indefiniti secundi
 formatione ε abijcitur.

abijcit ε, ut ^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.}
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.

REGVLA III.

Si imperfectum in penultima habet ε
 uel α precedente liquida, quæ subiuncta
 est alteri consonanti, uel sequente imme-
 diate liquida mutabitur ε uel α in α.

precedente liquida, sub-
 iuncta alteri consonanti,
 uel sequente liquida, mu-
 tatur in α, ut : ^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.}
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.
^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.} ἡλκισσον, ἡλκισσον.

EXCEPTIO I.

A prima regulæ parte excipitur ^{ἡλκισσον, ἡλκισσον.}
 γορ & ἡλεπορ. Nam in his nulla mutatio
 fit, quamuis præcedat liquida subiuncta
 alteri

alteri consonanti, sed conuenit Imperfectum & Indefinitum secundum.

EXCEPTIO II.

Secundo excipiuntur trisyllaba quinta coniugationis, quæ æ diphthongum, quamuis sequatur liquida, in æ non uerunt, sed solum abijciunt, ut, ἐγείρω, ἡγείρομαι, ἡγρόμαι, ὀφείλω, ὠφείλομαι, ὠφελω.

REGVLA IIII.

Si imperfectum exit in αορ uel εορ, in indefiniti secundi formatione abijcitur æ uel ε: Sic indefinitum secundum una syllaba minuitur ab imperfecto. Sed uerba terminata in ω purum, plerumque carent indefinito secundo. In ijs uero quæ indefinitum secundum habent, quæ perpauca sunt, iuxta hanc regulam quartam id formabitur, ut, ἐβόαορ, ἐβόορ, ἐποίηορ, ἐποίηομαι.

REGVLA V.

Verba habentia ante ορ imperfecti ας, ς, ζ, siquidem in futuro ξ habuerint, uerunt eas in indefiniti secundi formatione in γ, Sin autem σ in futuro habuerint, commutant in δ.

hic post contractionem non h'nt: alias os si carent αοιστοῖς ut πορεύω. ω. manet πύξ Non πύρεξ δ' ὡς αἰώω. ἡδύσσορ, ἡδύσσομαι. ἡμῶνδω. ἡμῶνδω. ἡμῶνδω.

ω} si in futuro habet } uertit eas in } ut:

ἐκραζοῦ, κρᾶξω, ἐκραγοῦ.

ᾠρουσῶ, ὠρεύξω, ᾠρουγοῦ.

ἐπράττω, πράξω, ἐπραγοῦ.

ἐφράζομαι, φράσω, ἐφραδοῦμαι.

ἐπλάττω, πλάσω, ἐπλαδοῦμαι.

Quæ per ω offeruntur, etiam per η ef-
ferri possunt: Hac tenus traditæ regulæ in
iis locum habent, quorum imperfectum
duas syllabas excedit: Nam si bisyllabum
tantummodo fuerit, nulla fiet mutatio,
Sed idem erit imperfectum & indefinitum
secundum: ἄλλω, ἡδ' οὔ. Verba quæ in nul-
lam istarum regularum incidunt, simili-
ter dicta duo tempora coincidentia ha-
bent, ἐλεῖν, ἔλεος, ἔλεγομαι, ἔλεγομαι.

DE FUTURO SECUNDO.

Futurum secundum formatur ab In-
definito secundo, uertendo οῦ finale in ὦ
circumflexum, abiiciendo augmentum
temporale uel syllabicum, quod fiet mu-
rata uocali, uel diphthongo initiali inde-
finiti, in eam quæ presentis initium existit,

E aut

aut abiectio ε, quod in Imperfecti formatione assumptum est, ut:

ὀρύσσω, ὠρύσομαι, ὠρύγομαι, ὀρύγῃ.

τύπῃ, ἐτυπῆται, ἐτυπῆται, τυπῇ.

οἰκτιρῶ, ὠκτιρῶμαι, ὠκτιρόμαι, οἰκτιρῶ.

Quamobrem deficiente peculiari indefinito secundo, deficit etiam futurum secundum.

DE FUTURO PRIMO TRIVM

primarum coniugationum.

Futurum primum coniugationis primæ, secundæ & tertiæ, formatur à prima persona presentis, mutando distinctivam presentis in distinctivam futuri, iuxta figuram superius positam, τύπῃ, τύψω. λέγω, λέξω. ἄδω, ἄσω. πλῆθω, πλήσω.

DE FUTURO PRIMO VER-

borum Quartæ.

Quandoquidem verba quartæ coniugationis partim in futuro ξ, partim σ habent, duas ex Herodiano & Demetrio regulas notato.

P R I M A.

Verba in ὠσω, ῥῃω, ut plurimum in futuro habēt ξ, ut, ὀρύσσω. ὀρύξω, πρᾶρῃω, πρᾶρῃω.

Exci-

Excipiuntur sequentia, quæ habent σ, ut, πλάττω, πλάσσω. ἐρέω, ἐρέσω. ἰνέω, ἰνέσω. πᾶνέω, πᾶνέσω. λάω, λάβω. His adde πρᾶττω, cum uendo significat.

S E C V N D A.

Verba in ζω pleraque habent in futuro σ, δέω, δέσω. φράω, φράσω. βασιζω, βασιδίσω.

Quæ sequuntur excipe, ut quæ habent ξ, ut: οἰμῶζω, οἰμῶξω. σπείζω, σπείξω. αἰᾶζω, σπνᾶζω, ὀλολύζω, ἀλαπάξω, θρυλλίζω, λεᾶζω, σφᾶζω, σίζω, ξίζω, πρῦζω, quod σ interdum habere reperitur. Adde πᾶνέω, quod communiter facit πᾶνέξω, Attice uero πᾶνέσω.

DE FUTURO PRIMO

uerborum Quintæ.

Eius coniugationis primum futurum similiter à prima persona præsentis deduces, ultimam circumflectendo, & corripiendo penultimam, si longa fuerit μένω, μένω.

PENULTIMÆ COR-

ripiendæ ratio.

Si ante ω finale præsentis reperiuntur

E 2

duæ

Eius in futuro habet in jecti

duæ liquidæ, penultima ut brevis fiat, abijciatur earum posterior.

λλ } abijcit { λ } ut { ἄλλω, ἄλλω.
 μν } { ν } { τέμνω, τέμνω.

Sin autem in penultima præsentis αε uel ε fuerit, in futuri formatione abijciatur ι.

αε } abijciunt in futuro ι, ut { φαίνω, φαίνω.
 ε } { φθίρω, φθίρω.

DE FUTURO PRIMO VERBORUM sextæ coniugationis.

Verba in ω purum sextæ coniugationis, futurum formant non per distinctionis mutationem, sed per eius nempe σ asumptionem ante ω finale præsentis, ut, πᾶνω, πᾶνσω. βασιλεύω, βασιλεύσω.

Attamen in uerbis εω, αω, & οω. Præterea brevis uel anceps præsentis uertitur etiam in suam longam.

εω } uertitur in { ἥσω } ut { ποιέω, ποιήσω.
 αω } { ἥσω } { βοάω, βοήσω.
 οω } { ᾠσω } { χρυσόω, χρυσώσω.

Reperias

Reperias tamen in autorum lectione uerba nonnulla ante αω, εω, uel οω aliquā liquidarum habentia, quæ uocalem penultimæ non mutant, ut, ^{γίγχο} γελάω, γελάσω, ^{ρετρίβω} τελέω, τελέσω &c.

Item uerba in εω, si dissyllaba fuerint, εω in οω, uertunt, ut, ^{πλάττω} πλέω, πλόωσω. ^{ῥέω} ῥέω, ῥόωσω. His adde ^{καίω} καίω, καίωσω. ^{κλάω} κλάω, κλάωσω.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à prima futuri primī, uertendo ω finale in α, & assumendo augmentum in principio, ut in imperfecto ostensum est, ut, ἔτυπον, τύπω, ἔτυπα. ἔλεγον, λέξω, ἔλεξα. ἤκουον, ἀκούω, ἤκουα.

PECULIARE QUINTÆ.

Circa uerba quintæ coniugationis hoc amplius est obseruandum, si in penultima futuri fuerit α, uertitur in indefiniti primī formatione in η, si uero ε, uertitur in α diphthongum.

α uertitur in η ut ἔταλλον, ταλῶ, ἔτηλα.
ε uertitur in α ut ἔμενον, μενῶ, ἔμεινα.

Quandoq; tamen α non mutatur in θ,
sed producitur solum, ἐμίαινον, μιανῶ, ἐμί-
αινα. ἐχλΐαινον, χλΐανῶ, ἐχλΐαινα.

DE PRAETERITO PRIMAE, SE-
cundae, Tertiae, Quartae et Sextae
coniugationis.

Præteritum perfectum dictarum con-
iugationum formatur à prima Indefiniti
primi, mutando distinctiuam futuri in di-
stinctiuam præteriti: Idq; ita simpliciter
procedit, si præsens incipiat à uocali uel à
duabus consonantibus actu uel potens-
tia, uel à ρ, ut, ἀκῶω, ἤκωσα, ἤκωκα. σίζω, ἔσι-
ξα, ἔσιχα. ψιλῶω, ἐψίλωσα, ἐψίλωκα. ῥίπτω,
ἔρριψα, ἔρριφα.

Excipe μέμνημαι, ἀμύνομαι, λίσσεται, ἀ-
λιπάομαι, πῆπταμαι, ἀπῆάομαι, πῆπλωκα, ἀ-
πῆρω. In his enim uerbis fit reduplicatio
primæ consonantis, à qua thema uerbi
incipit. Qualia præterita reduplicata eti-
am apud Latinos reperiuntur, ut pupugi,
momordi &c.

Sin autem à consonante sola, uel etiam
à muta cum liquida incipiat præsens, præ-
poni-

ponitur & reduplicatur etiam in formatione perfecti prima præsens cōsonans, ut: *τύπῳ, ἔτυψα, τέτυφα. γράφω, ἔγραψα, γέγραφα.*

EXCEPTIONES DVÆ..

1 Excipe à γν & γγ incipientia. Nam eisi sit muta cum liquida, nulla tamen sit consonantis præpositio, sed distinctiua solum mutatio, ut: *γνώω, ἔγνων, ἔγνωκα. γγύω, ἔγγυον, ἔγγυονα. γορέω, ἔγγυρον, ἔγγυρονα.*

2 Secundo. Incipientia ab aspirata consonante excipe. Nam ipsa aspirata non præponitur, sed eius tenuis. (μακα.

uertitur in *μακαίω, ἐθαύμασα, τεθαύμασα. χαλκίδω, ἐχάλκισα, πεχάλκισα. χαλκίδω, ἐχάλκισα, πεχάλκισα.*

PECVLIARE PRIMÆ

Est præterea notandum, quod uerba bisyllaba primæ coniugationis *πρ* in penultima habentia, illud in perfecti formatione in *πρ* uertunt, ut, *σρέφω, ἔσρεψα, ἔσρεψα.*

DE PRÆTERITO PERF.

festo Quintæ

E 4

Præ

Præteritum perfectum quintæ coniugationis formatur à futuro primo, mutando ω finale in $\kappa\alpha$, obseruatoq; augmento imperfecti, & si opus fuerit iuxta prædictas regulas, præponatur etiam prima præsentis consonans, $\psi\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\lambda\omicron\upsilon$, $\psi\alpha\lambda\omega$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\kappa\alpha$.

NOTATIVNCVLAE.

Quod si facta mutatione, ut dictum est, euenerit ν ante κ , uertitur ν in γ , ut, ^{iucis} φαίνω, φανῶ, ^ωπέφαγκα.

Si uero præsens bisyllabum in $\nu\omega$ exit, atq; in penultima habet, ι , uel $\gamma\omicron$, uel ϵ , tunc ν non uertitur in γ , sed ~~omnino~~ ^{abijicitur}, ut, ^{κείνω} κείνω, ^{κείνω} κείνῶ, ^{κείνω} κείκεικα. ^{διώνω} διώνω, ^{διώνω} διώνῶ, ^{τίθνω} τίθνω, ^{τίθνω} τίθηκα. ^{ἐκτείνω} ἐκτείνω, ^{ἐκτείνω} ἐκτείνῶ, ^{ἐκτείνω} ἐκτετακα. Reperias tamen nonnulla polysyllaba ν in γ uertentia superiorem in modum, ut, ^{μίσκω} μίσκω, ^{μίσκω} μίσκῶ, ^{μίσκω} μίσκαγα. ^{μολύνω} μολύνω, ^{μολύνω} μολύνῶ, ^{μολύνω} μεμόλυγα, adde ^{ὀφείνω} ὀφείνω, & si qua alia sunt.

DE PENULTIMA.

Est præterea in hac formatione obseruandum, si futurum bisyllabum in penultima habuerit ϵ , id in præterito perfecto mutari

mutari in α, ut, ^{αἰ}ἔτανῶ, ἔτγῶ, ἔτκκα. ^{αἰ}ᾠῶ, ᾠδῶ, ἔᾠαρκα.

Sin autem futurum in μω exierit, penultima non mutatur ad dictum modum, sed quacuncq; penultima existente ῶ uertitur in κκα, ut, ^{αἰ}τέμῶ, τέμῶ, τέτέμκκα. ^{αἰ}νέμῶ, νέμῶ, νυνέμκκα. ^{αἰ}λάμῶ, λάμῶ, λεκλάμκκα. Ex his nonnulla syncopata proferuntur, τέτ^οτετέ^ομκκα, ^οἔκκκκα. ^οτο κκαί^ομκκα

DE PLUSQUAMPERFECTO.

Præteritum plusquamperfectum formatur à prima præteriti perfecti, mutando finale α in ει, ut, ἤκδκα, ἤκδκα^ο. ἔστ^οαφα, ἔστ^οαφε^ο.

Si tamen perfecti initium fuerit consonans, assumitur præterea ad plusquamperfectum formandum in principio ε, ut, τέτυφα, ἐτέτύφε^ο.

DVÆ REGVLÆ IN RELI-
quis Modis notandæ.

In formatione temporum in reliquis modis indefinitorum, augmenta abijciuntur, quemadmodum in futuro secundo docuimus, ἔτυφα, τύφο^ο.

In iisdem modis præsens & imperfectum, similiter perfectum & plusquamperfectum coincidunt, id quod ex autorum lectione deprehenditur.

DE IMPERATIVO.

In Imperativo quatuor tantum tempora formantur: Præsens, præteritum, & indefinitum secundum formantur à prima persona Indicativorum, mutando ultimam in ε, ut, *τύπῳ, τύπῃ, à τέτυχα, τέτυφε*, ab *ἐτυπον, τύπε* fit. *ατίβιν α*

Indefinitum uero primum peculiari ratione fit à prima persona Indicativi, mutando ultimam in ου, ab *ἐτυψα* enim *τύψου* dicimus. *εψα* *εψου*

βεραιον Futura Imperativus non format, sed eorum loco in oratione utimur perfectio & Indefinitis, quæ in Imperativo vim futurorum obtinent.

DE OPTATIVO.

Optativi tempora omnia mutantur à prima persona sui Indicativi, mutando ultimam in οιμι. Excipitur Indefinitum primum, quod fit mutata ultima Indicativi in αιμι. Sic à *τύπῳ, τύπῃ* οιμι, à *τύψῳ, τύψῃ* οιμι.

τύποιμι, ἃ τέτυφα, τετύφοιμι, ab ἔτυπον, τύποιμι, ἃ τυπῶ, τυποῖμι. Sed ab ἔτυψα fit τύψαμι. In omni autem persona Optatiui reperitur diphthongus οι, uel in penultima syllaba uel ultima. Excipitur Indefinitum primum Optatiui, quod peculiariter habet diphthongum αι.

D E S V B I V N C T I V O.

In Subiunctiuo quatuor tantummodo formantur tempora, eaquē omnia à prima persona Indicatiuorum suorum, ω, ομ, α, in ω mutando, ut, τύπῃω, εἰὼν τύπῃω, ἔτυπον, τύπω, τέτυφα, τετύφω, ἔτυψα, τύψω.

Futura hic modus non format, sed eorum loco utimur in oratione Perfecto & Indefinitis. Quæ quia suam & futurorum uicem præstant, interpretaberis τετύφω, uerberauerim & uerberauero, tum etiam uerberassem, iuxta regulam secundam de reliquis modis traditam.

D E I N F I N I T I V O.

Infinitiuus præsentis, futuri primi & secundi & Indefiniti secundi, formatur à prima persona sui Indicatiui, mutando ultimam in αυ. Sic à τύπῃω, fit τύπῃαι, à τύψω,

τύψω, τύψῃ, ab ἔτυπον, τυπῆν, à τυπῶ, τυπῆν. Nam Infinitivus Indefiniti secundi cum futuri secundi Infinitivo coincidit, eundem etiam servans accentum.

Infinitivus Indefiniti primi fit à prima persona Indicativi, assumendo ad α finale, ut fiat α diphthongus, ut, ἔτυψα, τύψαι.

Præteritum perfectum formatur à tertia persona sui Indicativi, assumendo in fine ναι, ut, τίτυφε, πετυφύαι. Hic modus per numeros & personas non variatur, sed sub una terminatione omnes præstat, ut;

Præsens & imperfectum	τύπῃ.
Perfectū & plusquamperfectū	πετυφύαι.
Indefinitum primum	τύψαι.
Indefinitum secundum	τυπῆν.
Futurum primum	τύψῃ.
Futurum secundum	τυπῆν.

DE PARTICIPIIS VERBORUM
in ω.

Non sum mei oblitus, qui initio participium partem orationis à verbo separatam

tam posuerim, iam uero intermisceam, neq̃ enim fit sine causa. Commodius enim Tyroni puto, si cuiq̃ generi & terminationi uerborum, formatio participiorum eius subiiciatur.

Participium masculinum præsentis & utriusq̃ futuri fit à prima sui Indicatiui, addendo fini *ν*, ut, *τὸν πῶ*, *τὸν πῶν*, *τὸν ψ*, *τὸν ψω*, *τυπῶ*, *τυπῶν*.

Fœminina horum deducuntur à suis masculinis, *ων* uertendo in *α*, ut, *τὸν πῶν*, *τὸν πῶα*, *τὸν ψω*, *τὸν ψα*, *τυπῶν*, *τυπῶα*.

Neutra eorum similiter à masculinis *ων* in *ον* mutando, præterquam in futuro secundo, ubi *ων* in *ον* conuertitur, *τὸν πῶν*, *τὸν πῶον*, *τὸν ψω*, *τὸν ψον*, *τυπῶν*, *τυπῶον*.

Indefiniti secundi participium masculinum, fit à prima persona sui Indicatiui, abijciendo augmentum, & *ον* in *ών* conuertendo, ut, *ἐτυπον*, *τυπών*.

Fœminina uero & Neutra deduc à masculino, ut in præsentī *τυπών*, *τυπῶα*, *τυπόν*.

Indefiniti primi participium masculinum, forma à secunda persona sui Indicati-

dicatiui, abiecto augmento, *ἐτυψας, τῦψας.*

Fœmininum à masculino, assumpto in fine *α*, ut, *τῦψας, τῦψαα.*

Neutrum similiter à Masculino, *ας* in *ων* uerso, ut, *τῦψας, τῦψων.*

Præteriti perfecti participium masculinum forma à prima persona sui Indicatiui, *α* in *ώς* uertendo, ut, *ἔτυφα, ἔτυφώς.*

Fœmininum à masculino, *ώς* in *ῃα* uertendo, ut, *ἔτυφώς, ἔτύφῃα.*

Neutrum similiter à masculino, *ώς* in *ός* mutato, ut, *ἔτυφώς, ἔτυφός.*

DE EORVM DECLINATIONE.

Omne participium uerborum in *ω*, masculini & neutri generis, est declinationis quintæ. Quæ uero fœminina sunt, secundam declinationem sequuntur, id quod figura sequens ob oculos ponit.

Præsens & imperfectum.

ὁ τῦπῶν ἕρβων	τι τῦπῶντε.
ἡ τῦπῶα	τι τῦπῶσας.
τὸ τῦπῶν	τι τῦπῶντε.

Per-

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυφώσκει *quæ uerberauit*. τὸ τετυφότης.
 ἡ τετυφῶσα *quæ uerberauit*. τὴ τετυφῶσης.
 τὸ τετυφός *quæ uerberauit*. τὸ τετυφότης.

Indefinitum primum.

ὁ τυφᾷ *quæ uerberat*. τὸ τυφᾷντες.
 ἡ τυφᾷσα *quæ uerberat*. τὴ τυφᾷσης.
 τὸ τυφᾷς *quæ uerberat*. τὸ τυφᾷντες.

Indefinitum secundum.

ὁ τυπῶρ *quæ uerberat*. τὸ τυπῶντες.
 ἡ τυπῶσα *quæ uerberat*. τὴ τυπῶσης.
 τὸ τυπῶρ *quæ uerberat*. τὸ τυπῶντες.

Futurum primum.

ὁ τυφῶρ *hic uerberaturus*. τὸ τυφῶντες.
 ἡ τυφῶσα *hic uerberaturus*. τὴ τυφῶσης.
 τὸ τυφῶρ *hic uerberaturus*. τὸ τυφῶντες.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶρ *hic uerberaturus*. τὸ τυπῶντες.
 ἡ τυπῶσα *hic uerberaturus*. τὴ τυπῶσης.
 τὸ τυπῶρ *hic uerberaturus*. τὸ τυπῶντες.

Græcæ literaturæ candidatis sæpenu-
 mero coniugatio uerborum, & tempo-
 rum formatio tantum negocij facessit,
 ut rei difficultate, quæ reuera nulla est,

com-

complures conterriti, spem omnem discendi abijciant & industriam deponant. Quare studiosos sedulo monemus, ne specie & tanquam prestigijs falsę difficultatis decepti, rejici se à studio Græcarum literarum patiantur, sed sciant atq; adeo uideant difficultatem in formatione temporum nullam esse posse, quæ tam paucis, quas iam absoluiimus regulis, tota continetur. Nam qui perpauca hæc, quæ de actiuorum temporum formatione hæcenus tradidimus, tenuerit, is iam Græcæ Grammatices maiorem partem affectus, fereq; omni laboris molestia defunctus est: quandoquidem omnia quæ restant de formandis temporibus Passiuorum & Mediorum, ex Actiuorum cognitione pendeant, eaq; ueluti basi nitantur. Qui igitur actiua tempora formare didicerit, perfacile passiuæ & mediæ, quæ ab actiuis formantur, animo complectetur. Sed quoniam omnino in promptu actiuorum temporum formationem, ac non minus quam digitos & ungues suos notam habere studiosos oportet, Pliniusque

usque ipse de fragilitate humanæ memoriæ non iniuriâ quæritur, ea studiosis memoriæ subsidia præbebimus, quibus cum exiguo temporis spacio, tum minimo negotio, omnium actiuorum temporum formatio firme inscribetur animo, & manebit alta mente reposita. Consulimus igitur studiosis omnibus, ut quum primum de temporum actiuorum formatione regulas uel à præceptore expositas, uel suo Marte studioq; lectas intellexerint, (Quanquam enim operosum, non tamen prorsus ἀδύνατον profecto fuerit, studiosum Latinæ Grammatices scientiâ instructum, meoq; consilio obsequentem ἀποδιδάσκου Græcam Grammaticam hinc adipisci) initio singulis diebus uerbum unum atq; alterum forment, deinde progressi paulatim, singularum coniugationum unum uerbum, postremo plura uerba per omnia tempora & modos eundo, regulasq; subinde inspiciendo, & omnia ad præceptiones exigendo, una cum participiis absoluant, eaq; aut pugillaribus imprimant, aut palimpsesto

F

aut

aut chartis illinant. Tempora deniq; formata præceptoribus quotidie exhibeant emendanda, aut si præceptorum ope fuerint destituti, ipsi sint sibi ἐγχοδίωνται. Hac exercitatione qui duarum uel trium hebdomadarum currículo usi fuerint, id quasi ludibundi assequuntur, ut tempora actiuorum omnia citra ediscendi laborem, quem pleriq; omnes fugimus, & sæpe inutilem experimur, quum non raro quæ edidicimus paulo momento rursus elabantur, memoriæ penitus affixa perpetuo insideant, quibus in animo iam planissime insculptis, studiosus progreditur, ac Passiuorum etiam & Mediorum tempora per omnes Modos formans, chartæq; deletitiæ illinens, actiuis aggregabit, & in unum quasi concilium conuocabit, tribus ueluti ordinibus distincta. In hac iudem exercitatione per duas aut tres hebdomadas studiosus uersabitur, & experietur discussa iam uana illa difficultatis nebula, rem omnem sic esse lucidam & perspicuam, & perceptu facilem, ut nemo iam amplius possit difficultatis

tatis pertextu ignauiam suam conuestiare. Quod superest igitur animi inductione & uoluntate opus est, ut imperes ipse tibi semel deuorare tædium Grammaticum, semelq; exorbere hanc molestiam, siquidem hæc non uoluptas potius est quam molestia. De formatione uero personarum, nihil admodum sollicitudinis restat. Non enim ut apud Latinos singulæ coniugationes peculiare personas habent: sed omnium coniugationum personæ ad unum exemplum & regulam quærentur: quas si aliquoties studiosus precum ritu permurmurauerit, facile memoriæ mandabit.

DE PASSIUIS VERBORUM
in ω .

DE INDICATIVO.

Præsens fit à prima persona præsentis actiui, mutando ω in $\sigma\mu\alpha\iota$, ut, $\tauύπ\eta\omega$, $\tauύπ\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Præteritum imperfectum fit à prima imperfecti actiui, mutando $\sigma\phi$ in $\acute{o}\mu\lambda\omega$, ut, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\sigma\phi$, $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\acute{o}\mu\lambda\omega$.

Perfectum passivum fit ab actiuo, uertendo.

φαίνωμαι, ut πέτυφα, πέτυμμαι.

χάσκωμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.

ἔα modo in ^{σμαι}, ut ᾤπαικα, ᾤπαισμαι.
^{μαι}, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, in
 quibus σ connecti non po-
 test. De quibus tres notentur regulæ.

P R I M A.

Verba tertię coniugationis mutant κα in σμαι. Verba quartę coniugationis, quę in præterito actiuo habent κα, mutant illud etiam in σμαι, ut, φράζω, ᾤφρακα, ᾤφρασμαι.

S E C V N D A.

Verba quintę coniugationis κα mutant in μαι, ut, ἔκεικα, ἔκειμαι. ἔψαλκα, ἔψαλμαι.

Excipiuntur uerba quintę coniugationis, quę perfectum actiuum in γκα formant. Nam illud in formatione passiuī in μμαι uertunt, ut, ᾤφαγκα, ᾤφαμμαι, μεμόλυκα, μεμόλυμμαι.

Tertia.

T E R T I A.

Verba sextæ coniugationis in αω, εω, ϖω, Si in penultima præteriti actiui uel ω habuerint, in formatione perfecti passiui κα in μαι & non in σμαι uertunt, ut, ποιέω, *πεποίηκα, πεποίημαι.* βοάω, *βεβόηκα, βεβόημαί.* χερύσώ, *λεχεύσωκα, λεχεύσωμαι.*

De cæteris uerbis in ω purum non est certa regula, partim enim eorum κα in σμαι uertunt, ut, ἀκύνω, *ἤκησα, ἤκησμαι.* partim uero in μαι, ut, βασιλεύω, *βεβασίλευκα, βεβασίλευμαι,* quapropter in hac re autorum usum obseruabis.

DE PERSONIS PERFECTI.

Quoniam difficilior & operæ maioris est formatio personarum huius temporis, continuo eam subiiciendam putauī.

Secunda igitur persona fit à prima, uertendo

μαι	} in {	σαι	} ut {	τέτυμμαι, τέτυψαι.
γμαι		ξαι		λέλεγμαι, λέλεξαι.
σμαι		σσαι		πέπησμαι, πέπησαι.
μαι				πεποίημαι, πεποίησαι.

EXCEPTIO.

Verba quintæ coniugationis quæ pri-

mam formant in $\mu\mu\alpha\iota$ idipsum in $\nu\zeta\alpha\iota$ uertendo faciunt secundam, ut $\omega\epsilon\phi\alpha\mu\mu\alpha\iota$, $\omega\epsilon\phi\alpha\nu\zeta\alpha\iota$. $\mu\epsilon\mu\acute{o}\lambda\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, $\mu\epsilon\mu\acute{o}\lambda\upsilon\nu\zeta\alpha\iota$.

Tertia persona fit à secunda, uertendo

$\psi\alpha\iota$	} in {	$\pi\eta\alpha\iota$
$\xi\alpha\iota$		$\kappa\tau\alpha\iota$
$\zeta\alpha\iota$		$\sigma\alpha\iota$
$\tau\alpha\iota$		$\tau\kappa\alpha\iota$

$\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\eta\alpha\iota$.

$\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\xi\alpha\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\kappa\tau\alpha\iota$.

$\omega\epsilon\pi\eta\zeta\alpha\iota$, $\omega\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\alpha\iota$.

in quinta coniugatione $\epsilon\psi\alpha\lambda\zeta\alpha\iota$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\tau\alpha\iota$, in quibus σ connecti non potest.

NOTATIVNCVLA.

Verba sextæ coniugationis in $\mu\alpha\iota$ simplex primam formantia, $\zeta\alpha\iota$ secundæ in $\sigma\alpha\iota$, & non in $\sigma\alpha\iota$ commutare solent, ut, $\omega\epsilon\pi\acute{o}\iota\eta\mu\alpha\iota$, $\omega\epsilon\pi\acute{o}\iota\eta\zeta\alpha\iota$, $\omega\epsilon\pi\acute{o}\iota\eta\tau\alpha\iota$. $\beta\epsilon\beta\alpha\sigma\acute{\iota}\lambda\upsilon\mu\alpha\iota$, $\beta\epsilon\beta\alpha\sigma\acute{\iota}\lambda\upsilon\zeta\alpha\iota$, $\beta\epsilon\beta\alpha\sigma\acute{\iota}\lambda\upsilon\tau\alpha\iota$.

Prima persona dualis formatur à prima singulari, $\mu\alpha\iota$ in $\mu\epsilon\theta\omicron\rho$ uerso, ut, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\epsilon\theta\omicron\rho$.

Secundā uero dualis fit à tertia singulari, uertendo.

$\pi\eta\alpha\iota$.

ᾶται	in	φθου	τέτυπᾶται, τέτυφθου.
ιται		χθου	λέλεκται, λέλεχθου.
ται		δοι	ωεποίηται, ωεποίηδοι.
ται		δοι	ωέπῃσαι, ωέπῃδοι.
			in quibus σ connecti non potest, ut, ἐΨαλται, ἐΨαλθου.

Prima persona pluralis fit à prima duali, uertendo ου finale in α, ut, τετύμμεθου, τετύμμεθα.

Secunda fit à secunda duali, ου in ε mutato, ut, τέτυφθου, τέτυφθε.

Tertia formari non potest in his, quorum tertia singularis in ται non purum exit, sed loco eius utimur participio perfecti, cum uerbo substantiuo, τέτυπᾶται, τετυμυθῆναι ἔστι.

Siautem ται tertiæ singularis purum est, tum ab ea formatur tertia pluralis, assumendo ν ante ται, ωεποίηται, ωεποίησται, λέλειπται, λέλειπνται.

DE PLUSQVAM PERFECTO.

Plusquamperfectum formatur à suo perfecto, mutando μαι in μίω, & si perfectum à consonante inceperit, assumen-

do in principio etiam ε, ut, ἐψαλμαι, ἐψάλλω, τέτυμμαι, ἐτετύμην.

DE FORMATIONE
personarum.

Personas cæteras eodem modo quo in perfecto formabis hoc obseruato, quod ubi perfecti persona exit in αι, in plusquamperfecto in ο, ut, τέτυψαι, ἐτέτυψο.

DE PAULO POST FUTURO.

Peculiare futurum uerba passiuæ præter cætera habent, quod paulo post futurum appellatur: unde etiam eius significatio apparet.

Formatur autem à secunda singulari præteriti perfecti, αι finale in ομαι mutando, τέτυψαι, τετύψομαι.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à tertia singulari perfecti, uertendo

ῆται	φθην	τέτυῆται, ἐτύφθην.
κται	χθην	λέλεκται, ἐλέχθην.
σαι in	δην	πέπησαι, ἐπέδην.
ται	θην	ἐψαλται, ἐψάλλην.

Et si perfectum à consonante incipit,
est

est ea abijcienda, ut idem initium habeat indefinitum cum imperfecto.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum passivum deducitur à sui activi persona prima, *ορ* in *ω* uertendo, ut, *ἐτυπον, ἐτύπω.*

DE FUTURO PRIMO

et secundo.

Futurum primum & secundum formatur à prima persona sui indefiniti passivi, *ω* in *ήμαι* uertendo, & abijciendo augmentum, ut, *ἐτύφθω, τυφθήμαι, ἐτύπω, τυπήμαι.*

DE IMPERATIVO.

Præsens Imperatiui formatur à præsentis Indicatiui, mutando *ομαι* in *ε*, *τύπθεμαι, τύπεε.*

Indefinitum primum fit à tertia sui Indicatiui, assumendo *π* in fine, ut, *ἐτύφθη, τύφθητι.*

Indefinitum secundum similiter fit à tertia sui Indicatiui, assumendo in fine *θι*, ut, *ἐτύπη, τύπηθι.*

Si tamen in ultima tertiæ Indicatiui fuerit aspirata, assumetur *π*, ut, *ἐπίθη, πίθητι.*

DE PERSONIS.

Reliquæ personæ formantur à secunda persona $\kappa\pi$ uel $\kappa\theta\iota$ uariando, ut sequitur :

$\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\pi\iota$ D. $\eta\tau\omicron\rho, \acute{\eta}\tau\omega\rho.$
 $\acute{\eta}\tau\omega$

$\tau\acute{\upsilon}\pi\theta\eta\iota$ P. $\eta\tau\epsilon, \acute{\eta}\tau\omega\varsigma\alpha\rho.$

Perfectum fit à secunda persona sui Indicatiui, $\alpha\iota$ in \omicron solum uerso, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\alpha\iota,$
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron.$

Tertia fit à secunda, uertendo

$\psi\omicron$ $\phi\theta\omega$ $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\psi\omicron, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\omega.$

$\xi\omicron$ $\chi\theta\omega$ $\lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\xi\omicron, \lambda\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\chi\theta\omega.$

$\sigma\omicron$ $\iota\upsilon$ $\delta\omega$ $\omega\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\varsigma, \omega\epsilon\pi\acute{\epsilon}\iota\delta\omega.$

$\sigma\omicron$ $\delta\omega$ in quibus σ connecti non potest, $\acute{\epsilon}\psi\alpha\lambda\varsigma, \acute{\epsilon}\psi\acute{\alpha}\lambda\theta\omega.$

Reliquæ personæ formantur à tertia, ω finale uariando, ut sequitur.

$\omega.$ D. $\omicron\rho, \omega\rho.$ P. $\epsilon, \omega\varsigma\alpha\rho.$

DE OPTATIVO.

Præsens & futura omnia formantur à prima persona sui Indicatiui, uariando $\omicron\mu\alpha\iota$ in $\omicron\acute{\iota}\mu\iota\omega$, ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\theta\omicron\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\pi\theta\acute{\iota}\omicron\mu\iota\omega, \tau\upsilon\phi\theta\acute{\eta}\varsigma\omicron\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\phi\theta\eta\kappa\acute{\iota}\omicron\mu\iota\omega, \tau\upsilon\pi\theta\acute{\eta}\varsigma\omicron\mu\alpha\iota, \tau\upsilon\pi\theta\eta\kappa\acute{\iota}\omicron\mu\iota\omega, \tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\psi\omicron\mu\alpha\iota, \tau\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\iota}\omicron\mu\iota\omega.$

Indefi-

Indefinitum utrunque fit à prima sui Indicatiui, *λω* in *έλω* uerso, ut, *ετύφθλω*, *τυφθείλω*, *ετύπω*, *τυπέλω*.

Præteritum perfectum plærunque in hoc modo non formatur, sed loco eius utimur participio perfecti, & uerbo substantiuo eiusdem modi, quod apud Latinos in omni perfecto passiuo usu uenit, *τετυμμένον έλω*, *βεβασιλολυμένον έλω*.

Plæruncq; dixi, quia si perfectum Indicatiui in *μαι* uel *ωμαι* exierit, formabitur ab eo perfectum optatiui, *μαι* in *μλω* uertendo, & sub *η* uel *ω*, diphthongus ut fiat, i subscríbendo, ut, *ωεποίημαι*, *ωεποίημλω*, *λεχρύσωμαι*, *λεχρύσώμλω*.

Reliquæ personæ formantur in his à prima, *μλω* uariando, ut sequitur:

S	<i>πεποίημλω</i> ,	<i>ο</i> ,	<i>το</i> .
D	<i>μεθορ</i> ,	<i>δορ</i> ,	<i>διλω</i>
P	<i>μεθα</i> ,	<i>διε</i> ,	<i>υπο</i> .

DE SUBIUNCTIVO.

Præsens subiunctiuui fit à prima persona præsens Indicatiui passiuui, de quo aduertendum est, *ο* in *ω*, & *ε* in *η* ubiq; uertenda esse, ut, *ετύπῃσμαι* *εάν* *ετύπῃωμαι*, *ετύπῃ*
τετεκῃ,

πται, εὐὸν τὴνπῆται, τὴνπῆδορ, εὐὸν τὴνπῆδορ, & sic de alijs.

Indefinitum utrumq; fit à prima sui Indicatiui, *ω* in *ω* circumflexum mutata, εὐφθω, τυφθῶ, εὐπλω, τυπῶ.

Perfectum (quemadmodum in Optatio) plerumq; non formatur, sed uicem eius præstat participium perfecti, cum uerbo substantiuo eiusdem modi, ut, *τετυμλύνθῃς*, &c.

In his autem quæ in *μαι* uel *ωμαι* perfectum indicatiui finiunt, formatur subiunctiuum ab eo, *η* uel *ω* in *ω* uerso, ut, *πεποιήμαι*, *πεποιῶμαι*. *λεχρυσώμαι*, *λεχρυσῶμαι*.

Secunda fit à prima, *ωμαι* in uocalem indicatiui perfecti, cum, subscripto commutando, eamq; circumflectendo, *πεποιῆν*.

Tertia uero à secunda, mutando *η* uel *ω* in *ηται*, ut, *πεποιῆται*, *λεχρυσῆται*.

Reliquæ personæ formantur à secunda, *η* uel *ω* uariando, ut sequitur:

D	ώμεθορ	ἠδιορ	ἠδιορ.
P	ώμεθα	ἠδιε	ῶνται.

DE INFINITIVO.

Præſens & tria futura formantur à ter-
tia ſingulari ſuorum Indicatiuorum, ται
in δαι uertendo, ut, τὺπῆται, τὺπῆδαι,
τυφθῆσεται, τυφθῆσέδαι, τυπῆσεται, τυ-
πῆσέδαι, πετύψεται, πετύψέδαι.

Perfectum infinitiui fit à ſecunda plu-
rali Indicatiui, ε in αι uerſo, τέτυφθε, τε-
τύφθαι.

Indefinitum utrumq; fit à prima ſui In-
dicatiui, aſſumendo in fine ναι, ut, ἐτύφ-
θῳ, τυφθῶναι, ἐτύπῳ, τυπῶναι.

PARADIGMA INFINITIVI.

Præſens & Imperfectum	τὺπῆδαι.
Perfectũ & pluſquampfectum	τέτύφθαι.
Aoriſtus primus	τυφθῶναι.
Aoriſtus ſecundus	τυπῶναι.
Futurum primum	τυφθῆσεδις.
Futurum ſecundum	τυπῆσεδις.
Paulo poſt futurum	πετύψέδις.

DE PARTICIPIIS EORVM.

Participia præſentis, trium futurorum
& præteriti perfecti, deducuntur à prima
perſona ſuorum Indicatiuorum, μαι uer-
tendo

tendo in $\mu\lambda\upsilon\Theta$, ut, $\tau\acute{\upsilon}\pi\eta\omicron\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta\acute{o}\mu\lambda\iota\Theta$,
 $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\mu\mu\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\mu\mu\lambda\iota\Theta$, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\eta}\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\phi\theta\eta\epsilon$
 $\sigma\acute{o}\mu\lambda\iota\Theta$, $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\mu\alpha\iota$, $\tau\upsilon\pi\eta\sigma\acute{o}\mu\lambda\iota\Theta$, $\tau\epsilon\tau\acute{\upsilon}\psi\omicron\mu$
 $\alpha\iota$, $\tau\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{o}\mu\lambda\iota\Theta$.

Indefiniti utriusq; participia masculina deducuntur à prima suorum indicationum $\lambda\omega$ in $\alpha\varsigma$ commutato, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\lambda\omega$, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\varsigma$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\varsigma$.

Fœminina uero à masculinis, assumendo in fine α , ut, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\alpha$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\alpha$.

Neutra similiter à masculinis, $\alpha\varsigma$ in $\gamma\upsilon$ mutato, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\varsigma$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\gamma\acute{\iota}$.

Fœminina sunt declinationis secundæ, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\alpha$, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\alpha$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\sigma\eta\varsigma$.

Masculina uero & neutra quintæ, Genitium autem formant $\alpha\varsigma$ uel $\gamma\upsilon$ in $\gamma\acute{\iota}\tau\Theta$ mutando, $\tau\upsilon\phi\theta\acute{\alpha}\varsigma$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}\tau\Theta$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}$, $\tau\upsilon\phi\theta\gamma\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\acute{\alpha}\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\gamma\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma$, $\tau\upsilon\pi\gamma\acute{\iota}$, $\tau\upsilon\pi\gamma\acute{\iota}\tau\omicron\varsigma$.

DE MEDIIS VERBORUM in ω .

Quæ appellentur Mediæ, cum de uerborum generibus tractaretur, est ostensum, idq; ex Theodori Gazæ sententia, quam

quam ego, ut uerissimam, sequendam
censeo.

DE INDICATIVO.

Præsens omnium modorum coincidit
cum suo passiuo, ut, *τύπσομαι, τύπῃς, τυ-
πῶμαι, εὐτύπσομαι, εὐτύπῃς, εὐ-
τύπῶμαι*.

Præteritum imperfectum itidem coin-
cidit cum passiuo, ut, *εὐτύπῃμι*.

Futurum primum sicut præsens forma-
tur à prima sui Indicatiui actiui, ω uertendo
in ομαι, ut, *τύψω, τύψομαι*.

Excipitur futurum primum quintæ
coniugationis, quæ uertit ω in ῥμαι, ut, *με-
νῶ, μνησῶμαι, σελῶ, σελήσῶμαι*.

Futurum secundum similiter fit à suo
actiuo, uertendo ω in ῥμαι, ut, *τυπῶ, τυ-
πῶμαι*.

Indefinitum primum fit à prima per-
sona sui actiui, assumendo in fine μω, ut,
εὐτύψα, εὐτύψάμω.

Indefinitum secundum sicut præteri-
tum imperfectum fit à suo actiuo, ου fi-
nale primæ personæ, uertendo in όμω, ut,
εὐτυποῦν, εὐτυπόμω.

De

DE PRAETERITO PERFECTO.

Præteritum perfectum Medium deditur à prima sui actiui, uertendo distinctiuam præteriti in eam consonantem, quæ *ορ* Indefiniti secundi præcedit, ἔτυπον, ἔτυφα, ἔτυπα.

EXCEPTIONES.

Excipiuntur uerba in *λω, ρω, & ω* purum, Ea enim distinctiuam præteriti omnino abijciunt, non in aliam mutant, ut, ἔψαλκα, ἔψαλα, ἔπαρκα, ἔπαρα, ἠκκα, ἠκα.

Perpauca tamen reperias uerba in *ω* purum, quæ medium perfectum habeant usitatum, & quæ habent, nonnulla regulam etiam non sequuntur, δ'ῶπ'έω, δ'έδ'ῶπυκα, δ'έδ'ῶπα.

In *δλω & δω* exeuntia eo omnino carent, præter ἄκ'ῶ.

Secundo excipe uerba in *νω*, mutantia *ν* in *γ* in præterito, ea namque *κ* abijciunt, et *γ* in *ν* denique uertunt, π'έφαγα, π'έφηννα.

Tertio excipe uerba quintæ coniugationis, quæ in *ηκα* præteritum formant. Eorum namque perfectum fit ab actiuo, abijci-

Non uerum, siue actiui siue mediæ perfectum ω: ea sola remanet ante a. præteritum in præterito medio ω: ἄνω, ἄλω, ἄλω, ἄλω.

abijciendo ηκ, ut, *λεκάμνηκα, λίκναμα, πτέμνηκα, τέτομα.*

DE PENULTIMA PERFECTI.

Si in penultima præsentis actiui fuerit αι, uertetur ea in perfecti medij formatione in η, ut, *φαίνω, ᾤφαγκα, ᾤφηναι.*

Si uero in penultima fuerit ε uel α, uertetur ε in perfecti medij formatione in ο, ut, *ᾤσσω, ᾤπηνκα, ᾤποιθα. ᾤδρω, ἔπαρκα, ἔπαορα.*

DE PLUSQVAM PERFECTO.

Plusquamperfectū formatur à suo perfecto medio eodem modo quo in actiuis, *ἤκκα, ἤκκαρ. τέτυπα, ἐτέτυπαρ.*

DE IMPERATIVO.

Præsens Imperatiui coincidit cum suo passiuo *τύπῃς*. Eodem modo formatur Imperatiuus indefiniti secundi à prima persona sui Indicatiui, mutando *όμελω* in *ᾷ* circumflexum, ut, *ἐτυπόμελω, τυπᾷ.*

Indefinitum primum autem formatur à prima sui Indicatiui, uertendo *όμελω* in αι, ut, *ἐτυψάμελω, τύψαι.*

Præteritum perfectum fit à prima persona Indicatiui sui, *τέτυπα, τέτυπε.*

G

De

DE OPTATIVO.

Tempora optatiui omnia (præter præteritum perfectũ, quod fit ab Indicatiuo suo, τέτυπα, τέτυποι) deducuntur à suis actiuis, μι in μλω uertendo, ut τύποιμι, τυποίμην, τύποιμι, τυποίμην, τύψαιμι, τυψάιμην, τύψοιμι, τυψοίμην, τυποίμι, τυποίμην.

DE SUBIUNCTIVO.

Tempora Subiunctiui deducuntur à suis subiunctiuis actiuis, assumpta in fine μαι syllaba, ut, τύπῃω, τύπῃωμαι, τύψῃω, τύψῃωμαι, τύπῃω, τύπῃωμαι.

Perfectum fit ab Indicatiuo, τέτυπα, τέτυπῃω.

DE INFINITIVO.

Infinitiui tempora deducuntur à tertia persona suorum indicatiuorum, ut ται uel το in δαι uertendo, ut τύπῃεται, τύπῃεσθαι, ἐτύπῃεσθαι, τυπῃέδαι, τύψῃεται, τύψῃεσθαι, τυπῃᾶται, τυπῃᾶσθαι, τετυπῃῆναι, ut τετυψῃῆναι, ἐτύψῃῆσθαι, τύψῃᾶσθαι.

PARADIGMA INFINITIVI.

Præsens & imperfectum τύπῃεσθαι.

Perfectũ & plusquamperfectũ τετυπῃῆναι.

Indefi-

Indefinitum primum	τύψαθα.
Indefinitum secundum	τυπέδα.
Futurum primum	τύψεθα.
Futurum secundum	τυπέδα.

DE PARTICIPIIS EORVM.

Participia masculina deducuntur à prima persona suorum Indicatiuorum, *μαε* uel *μῶ* uertendo in *μενθ*, & abijciendo indefinitorum augmentum.

Fœminina à Masculinis fiunt, *ος* in *υ* uerso.

Neutra similiter à Masculinis, *σ* in *υ* mutato.

τύπσομαι, τυπόμενθ, τυπόμενη, τυπόμενον.
 τύψομαι, τυψόμενθ, τυψομένη, τυψόμενον.
 τυπῶμαι, τυπῶμενθ, τυπῶμένη, τυπῶμενον.
 ἐτυψάμην, ἐτυψάμενθ, ἐτυψαμένη, ἐτυψάμε-
 νον.

ἐτυπόμην, τυπόμενθ, τυπομένη, τυπόμε-
 νον.

Masculina & Neutra sunt declinationis tertiæ. Fœminia secundæ.

Præteritum actiui sui declinationem & formationem sequitur. Dicimus itaq; *πετυπῶς*, *πετυπότθ*, *πετυπῶα*, *πετυπῶας*,

πετυπός, πετυπότθ, quemadmodum in actiuis ostensum reperitur.

DE CONTRACTIONE
uerborum.

Sunt nonnulla uerba in ω uel ομαι purum, quæ in præsentī & imperfecto omnium modorum contractionem uocalium concurrentium patiuntur, quæ tribus formis comprehenditur.

P R I M A.

Est uerborum in εω uel εομαι, quæ sequentes habet contractiones:

ω	ω̄	ποιέω, ποιῶ.
ο	ο̄	ποιέομαι, ποιῶμαι, ἐποιέομαι, ἐποιῶμαι.
ε̄ contra ante hitur	ῃ	ποιέῃ, ποιῶν, ἐποιέῃ, ἐποιῶν.
ει in	ῆ	ποιέῃ, ποιῶν.
η	ῆ	ποιέῃ, ποιῶν.
οι	οῖ	ποιέοιμι, ποιῶμι.

Nota, quod si ε præcedat aliquā diphthongum, in eandem contrahitur.

Excipe

Excipe uerba in $\epsilon\omega$ bisyllaba, quæ primas præsentis & imperfecti, item tertias plurales non contrahunt, quamuis reliquæ personæ omnes patiantur, ut, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\omega$, $\epsilon\pi\lambda\epsilon\omicron\mu$, $\pi\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\varsigma$, $\pi\lambda\epsilon\grave{\iota}\varsigma$.

S E C V N D A.

Est uerborum in $\alpha\omega$ uel $\alpha\omicron\mu\alpha\iota$, subsequentes habens uocalium contractiones:

ω	$\tilde{\omega}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\omega$, $\beta\omicron\tilde{\omega}$.
\omicron	$\tilde{\omega}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\mu\alpha\iota$, $\beta\omicron\tilde{\omega}\mu\alpha\iota$.
$\omicron\iota$ contra-	$\tilde{\omega}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\iota\mu\iota$, $\beta\omicron\tilde{\omega}\iota\mu\iota$.
α ante χ hitur	$\tilde{\omega}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\chi\sigma\iota$, $\beta\omicron\tilde{\omega}\sigma\iota$.
ϵ in	$\tilde{\alpha}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\epsilon\sigma\mu$, $\beta\omicron\tilde{\alpha}\tau\omicron\mu$.
$\epsilon\iota$	$\tilde{\alpha}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\epsilon\iota$, $\beta\omicron\tilde{\alpha}\epsilon\iota$.
η	$\tilde{\alpha}$	$\beta\omicron\acute{\alpha}\eta$, $\beta\omicron\tilde{\alpha}\eta$.

Studiofus in hac coniugatione duas tantum contractiones notabit, α scilicet & ω : Quia omnia contrahuntur uel in α uel in ω . Nam post ipsum α sequitur uel ϵ , uel η , uel \omicron , uel ω . Si ϵ uel η sequatur, contractio fit in α productum, ut, $\beta\omicron\acute{\alpha}\epsilon\tau\epsilon$, $\beta\omicron\tilde{\alpha}\tau\epsilon$, $\beta\omicron\acute{\alpha}\eta\tau\epsilon$, $\beta\omicron\tilde{\alpha}\tau\epsilon$. Sin' \omicron aut ω sequitur, tunc semper fit contractio in ω , ut, $\beta\omicron\acute{\alpha}\omega$, $\beta\omicron\tilde{\omega}$, $\beta\omicron\acute{\alpha}\omicron\mu\epsilon\nu$, $\beta\omicron\tilde{\omega}\mu\epsilon\nu$. At ubi in diphthongis

go propria: repertum fuerit, idem facta contractione in diphthongum impropriam migrans, subscribetur, ut, *βοᾶς, βοᾶς, βοᾶς, βοᾶ, βοᾶ, βοᾶοιμι, βοᾶμι*. Si uero in diphthongo *υ* reperitur, id omnino abijciendum est, *βοᾶσαι, βοᾶσι*.

T E R T I A.

Est uerborum in *οω* uel *οομαι*, sequentesq; habet contractiones:

o ante	ω	ω	χρυσόω, χρυσῶ.
	ο	ῶ	χρυσόομαι, χρυσῶμαι.
	ο	ῶ	χρυσόοις, χρυσῶσι.
	ε contra	ῶ	χρυσόομαι, χρυσῶται.
	ει hitur	ῶ	χρυσόει, χρυσῶ.
	ει in	οῖ	χρυσόοι, χρυσῶ.
	οι	οῖ	χρυσόοιμι, χρυσῶμι.
	η	οῖ	χρυσόη, χρυσῶ.
	η	ῶ	χρυσόηται, χρυσῶται.

Studiosus in hac coniugatione tres contractiones notabit, scilicet *οι, ο, ω*. Nā si post *ο* sequitur *ε* aut alterum *ο*, siue solum siue in diphthongo, contractio fit in *ου, ui, χρυσόοι, χρυσῶται, χρυσόομαι, χρυσῶμαι, χρυσόοις, χρυσῶσι*. Sin *η* aut *ω* sequitur,

quitur, in ω fit contractio, ut, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\gamma\tau\omicron\mu$,
 $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\tau\omicron\mu$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omega\sigma\iota$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omega\sigma\iota$. Si autem
 in quapiam diphthongo propria uel im-
 propria repertum fuerit, in $\omicron\iota$ semper fit
 contractio, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\iota\varsigma$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\iota\varsigma$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\iota\mu\iota$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\iota\mu\iota$,
 $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\iota\mu\iota$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\iota\mu\iota$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\iota\mu\iota$. Excipitur Infinitiuus
 actiuus, ubi in $\omicron\upsilon$ fit contractio. Dicimus
 enim $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\upsilon$, $\chi\rho\upsilon\sigma\acute{o}\omicron\upsilon$.

DE VERRIS IN MI EORVM
 que formatione.

Verba in $\mu\iota$ omnia deriuata sunt. De-
 ducuntur enim à uerbis in $\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\omicron}\omega$, &
 $\acute{\upsilon}\omega$, assumendo in principio ι , & si fieri po-
 test, per regulas in præterito perfectio tra-
 ditas, reduplicetur prima consonans uer-
 bi, post hæc mutabitur ultima & penulti-
 ma, ut sequitur:

$\acute{\alpha}\omega$	uerbitur in	$\mu\iota$	ut	$\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\iota}\varsigma\mu\iota$.
$\acute{\epsilon}\omega$		$\mu\iota$		$\acute{\epsilon}\omega$, $\acute{\pi}\theta\eta\mu\iota$.
$\acute{\omicron}\omega$		$\omega\mu\iota$		$\acute{\omicron}\omega$, $\acute{\delta}\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$.
$\acute{\upsilon}\omega$		$\upsilon\mu\iota$		$\acute{\iota}\delta\upsilon\gamma\gamma\acute{\upsilon}\omega$, $\acute{\iota}\delta\upsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$.

Excipe deducta à uerbis in $\upsilon\omega$, quæ in
 principio nihil assument, ut, $\acute{\iota}\epsilon\upsilon\gamma\gamma\acute{\upsilon}\omega$, $\acute{\iota}\delta\upsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$.

DE CONIVGATIONIS

cognitione.

Coniugatio cognoscitur ex uocali præcedente $\mu\alpha\iota$ præsentis passiui uel mediæ.

	1	ϵ	$\pi\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota, \pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\alpha\iota.$
Nota coniugationis	2	α	$\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota, \acute{\iota}\sigma\alpha\mu\alpha\iota.$
	3	o	$\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota, \delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\alpha\iota.$
	4	u	$\zeta\acute{o}\gamma\upsilon\upsilon\mu\iota, \zeta\acute{o}\gamma\upsilon\upsilon\mu\alpha\iota.$

NOTATIVNCVLA.

Coniugationes tres priores, tria tantum tempora propria habent: Præsens, Imperfectum, & Indefinitum secundum. Quarta uero, Præsens & Imperfectum, quæ sola duo tempora habet, defectiua plane existens. Reliqua ex primitiuorum coniugatione mutuamur.

DE IMPERFECTO.

Imperfectum formatur à præsentī mutatione $\mu\iota$ syllabæ in υ , factioq; augmento, iuxta præscriptum in uerbis in ω , $\pi\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\pi\acute{\iota}\theta\lambda\omega$, $\acute{\iota}\sigma\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\lambda\omega$.

Secunda eius personæ fit à prima, υ in σ mutato, $\acute{\iota}\pi\acute{\iota}\theta\lambda\omega$, $\acute{\iota}\pi\acute{\iota}\theta\upsilon\sigma$.

Tertia uero à secunda, abiëctione σ , ut, $\acute{\iota}\pi\acute{\iota}\theta\eta$.

Reliquæ

Reliquæ personæ formantur, ut in præsentī, præterquam quod tertia dualis in $\tau\lambda\omega$ exit, $\epsilon\pi\theta\epsilon\tau\lambda\omega$.

Ab hac tertia duali fit tertia pluralis, $\tau\lambda\omega$ in $\sigma\alpha\nu$ uertendo, $\epsilon\pi\theta\epsilon\tau\lambda\omega$, $\epsilon\pi\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum uariatur à futuro primo, uersione $\sigma\omega$ finalis in ν , & assumptione augmenti, $\theta\acute{\eta}\sigma\omega$, $\epsilon\theta\lambda\omega$, $\sigma\acute{\eta}\sigma\omega$, $\epsilon\sigma\lambda\omega$, $\epsilon\acute{\omega}\sigma\omega$, $\epsilon\delta\omicron\rho$.

DE IMPERATIVO.

Præsens & Indefinitum secundum Imperatiui, formatur à prima plurali sui Indicatiui, $\mu\epsilon\nu$ in $\theta\iota$ mutato, ut, $\epsilon\sigma\alpha\mu\theta\iota$, $\epsilon\sigma\alpha\theta\iota$.

Si tamen in penultima Indicatiui fuerit aspirata, uertitur $\mu\epsilon\nu$ in π , $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\lambda\epsilon$.

EXCEPTIO.

Excipiuntur tria uerba, quæ Imperatiuum indefiniti aliter formant, $\epsilon\sigma\eta\sigma\iota\varsigma$, $\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\epsilon\delta\omega\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$, $\eta\varsigma$, $\epsilon\varsigma$.

DE OPTATIVO.

Præsens & Indefinitum secundum Optatiui, fit à prima plurali sui Indicatiui, mutando $\mu\epsilon\nu$ in $\acute{\epsilon}\lambda\omega$, ut, $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\omega$, $\pi\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\lambda\omega$, $\epsilon\theta\epsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\omega$, $\theta\acute{\acute{\epsilon}}\lambda\omega$.

G ;

Quod

Quod si penultima primæ pluralis Indicatiui longa est, mutatur ea etiam in cōiugationis distinctiuam, ἔσμεν, σάμεν.

NOTATIVNCVLA.

In quarta coniugatione Optatiuus & Subiunctiuius omnino deficit.

DE SVBIVNCTIVO.

Subiunctiua huiusmodi fiunt à suis Indicatiuis, à prima scilicet persona, ἡμι, ὠμι, ῶ uel ὦν, in ὦ circumflexum conuersa, πῖθμι, πῖθῶ. ἴσμι, ἴσῶ. δίδωμι, δίδῶ. ἔθλω, θῶ. ἔσλω, σῶ. ἔθλωρ, θῶ.

DE INFINITIVO.

- Infinitiuia præsentis & indefiniti secundi, fiunt à prima persona plurali sui Indicatiui, μν in ναι uerso, ut, πῖθεμεν, πῖθναι. ἴσαμεν, ἴσναι. ἔσμεν, σῶναι.

Excipiuntur Indefinita tria, quæ penultimam diphthongum præterea faciunt. Dicimus enim, θέναι, δούναι, εἶναι.

DE PARTICIPIIS ACTI-
uis eorum.

Partic

Participia masculina fi- unt à secūda fui indicati- ui, uertendo	ns	ās	πῖθης, πῖθᾶς, ἐθης, θαῖς.
	in	ut	ἴσης, ἰσᾶς, ἔσης, σᾶς.
	ws	ūs	διδῶς, διδῶς, ἐ- δῶς, δῶς.
	us	ūs	ζούγυς, ζούγυς.

Fœminina deducuntur à masculinis, assumpto in fine α, ut, πῖθαα, θαα. Et sunt declinationis secundæ.

Masculina sunt declinationis quintæ, formatur uero genitiuus ut sequitur:

Genitiuus fit à nominati- uo, uerten- do	1	as	ἐντ	πῖθᾶς, πῖ- θῶντ.
	2	as	αὐτ	ἰσᾶς, ἰσᾶν- τ.
	3	ws	όντ	διδῶς, δι- δόντ.
	4	ūs	ούτ	ζούγυς, ζούγυν- τ.

Neutra sunt à genitiuo masculinorum, abijciendo τ, ut, πῖθῶντ, πῖθῶν. Genitiuum masculinis similem habent.

De re

De reliquis participiis infra uidebis in integris exemplis uerborum in *μι*.

DE PASSIVIS EORVM.

Præsens fit ab actiuo, extrema in *μαι*, ac penultima in uocalem primitiui mutata, ut, *τιθῆμι*, *τιθεμαι*, *ἴσκημι*, *ἴσκαμαι*, *δίδωμι*, *δίδομαι*, *ζέγγυμι*, *ζέγγυμαι*.

Præteritum imperfectum fit à prima persona singulari præsentis, *μαι* in *μην* uersa, & e communi augmento præposito, *τιθεμαι*, *ἐτιθέμην*.

Indefinitum secundum in passiuis ubi que deficit. Cætera tempora quæ uerborum in *μι* propria non sunt, à primitiuis petantur.

DE IMPERATIVO.

Imperatiuus præsentis fit à secunda persona præteriti imperfecti, abiectio augmento tantum, *ἐτιθέμην*, *ἐτιθέε*, fit *τιθέε*.

DE OPTATIVO.

Præsens Optatiui fit à prima persona præsentis Indicatiui passiuui, extrema in *μην* mutata, & adiunctio i penultimæ, *τιθέμην*.

De

DE SVBIVNCTIVO.

Præsens subiunctiui fit à prima persona Subiunctiui actiui, adiuncta *μαι ἐάν* *πῶ, ἐάν πῶμαι.*

DE INFINITIVO.

Infinitivus præsentis fit à tertia persona singulari passivi, extrema in *σαι* mutata, & *σ* interposito, *τιθεται, τιθεσθαι.*

DE PARTICIPIIS.

Participium præsentis fit à prima persona præsentis Indicativi, *μαι* uerso in *μεν* *ν*, *τιθεμαι, τιθέμεν*, Fœmininum *τιθεμένη*, Neutrum *τιθέμενον*. De reliquis participiis infra uidebis in integris exemplis uerborum in *μι*.

DE MEDIIS EORVM.

Præsens & præteritum imperfectum Mediorum, in omnibus modis, & participio coincidunt cum suo passiuo.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum fit à prima sui actiui, uocalem ultimæ in uocalem primitiui reducendo, & *ν* in *μιν* mutando, ut:

In

Aut optandi, ut ^{ἡγήναται} εἴθε, αἰθε, ὄφελον.

Aut exclamandi, ut δαί, ιού, ὦμοι, οἶμι,
 παπαί.

Aut admirandi, ut βαβαί, φεῦ.

Aut negandi, ut οὐ, ὅδαμῶς, ὅκου.

Aut similitudinis, ut ὥς, ὡσπορ, καθά,
 καθάπορ, ἥν, ἥντε.

Aut dubitandi & eventus, ut ἴσως, τάχα,
 τύχου.

Aut ordinis, ut ὅς, ἐφεξῆς.

Aut congregandi, ut ἀθροῦ, ἅμα, ὁμοῦ.

Aut hortandi, ut ἄγε, εὐγε, φέρε, δεῦρο,
 θιεύτε, ἴθι, εἶα.

Aut comparandi, ut ἥττωρ, μάλλον.

Aut interrogandi, ut πόθεν, ποῦ, πῶς,
 κα, πῶς.

Aut intendendi, ut μίαν, ἄγαν, πάν,
 μάλιστα, σφόδρα.

Aut confirmandi, ut δηλαδὴ, διηπεσθην,
 πάντῃ, ὧντως.

Aut iurandi, ut νή, ναί.

Abiurandi, ut μὰ.

Aut furentis, ut ὀλοῖ, ὀυαί.

Sunt etiam positiua, quæ à Latinis Gerundia in dum appellātur, ut ἀναγνωσέωρ,
 πλουσέωρ.

Figur.

Figuræ Aduerbiorum sunt duæ. Simplex, ut *πᾶλαι*. Composita, ut *πρόπαλαι*.

Species item duæ. Primitiua, ut *νῦν*. Deriuata, ut *νυνί*.

His accidentibus casus addi posset, cum nonnulla Aduerbia, quemadmodum Præpositiones omnes certis casibus iungi soleant. Sed hoc non est instituti nostri.

DE CONIVNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria. Potestas, Figura, & Ordo.

Potestas in multa distribuitur genera, Sunt enim aut Copulatiuæ, ut *μὲν, δέ, τε, καί, ἀλλὰ, ἀτάρ, αὐτάρ, ὅτι*.

Aut disiunctiuæ, ut *ἢ, ἢτοι, ἢε*.

Aut continuatiuæ, ut *ἐ, εἴπερ, εἰδὲ, εἰδὲν, περ, ἐπεὶ, ἐπειδὴ*.

Aut causales, ut *ἵνα, ὅπως, ὅφρα, γὰρ, ὅτι, διότι, καθότι, ὥνεκα, ὅνεκα*.

Aut dubitatiuæ, ut *ἄρα, μῶν, μή*.

H

Aut

Aut rationales, ut ἀρὰ, ἀλλὰ, ἀλλὰ μὲν,
οὐδὲν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν.

Aut expletivæ, ut ξὰ, θιὺν, νή, τοῦ, ποί,
αὖ, οὐδὲν, πῶς, πῶ, δὴ τα, γέ.

Aut potentiales, ut αὖν, λέ, λεγόν.

Aut electivæ, ut ἤ.

Aut extenuativæ, ut γέ, γοῦν.

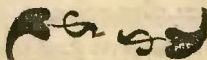
Aut aduersativæ, ut ὅμως, καίτοι, καί
πορ, ἔμπης, ἡκοῦ.

Figuræ duæ. Simplex, ut ἐπὶ. Com-
posita, ut ἐπεὶ δὲ, ἐπεὶ δὴ πορ.

DE PRAEPO- SITIONE.

PRæpositiones sunt numero decem &
octo: γόν, ἕς, ἔξ, σιὺν, πῶς, πῶ, αὐὰ, κατὰ,
ἐξ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, πορ, ἀμφί, ἀπὸ,
ὑπὸ, ὑπέρ.

Ex his aliæ alijs casibus descriuunt,
quemadmodum in Syntaxi docetur.

RATIO CON IUGANDI VERBA PER OMNES PER. SONAS.

DE Personis Verborum obseruandum est, Futurum primum quintæ coniugationis, in personis formandis ubiq; sequi Futurum secundæ aliar; coniugationum, Quod accidit ob ω circumflexum, quod commune habent. Hinc dicimus in duali $\mu\lambda\upsilon\tau\iota\sigma\upsilon$, & non $\mu\lambda\iota\sigma\upsilon$.

Præterea quia uidemus in duali quandoq; primam desiderari personam, quandoq; secundam & tertiam eandem esse, nonnunquam differre, duæ de ea re tradendæ sunt regulæ.

P R I M A.

Quandoq; μ reperitur in primæ perso-

personæ pluralis syllaba ultima, dualis prima deficit, id quod in actiuis ubique contingit, & in Indefinitis passiuis, ut quæ in $\mu\lambda\nu$ primam pluralem forment. Alioqui non deficit, ut in Medijs & Passiuis uidebitur.

S E C V N D A.

Tertia persona plurali in ι uel α exeunte, secunda & tertia persona dualis eadem est: Sin autem in aliud quippiam exierit tertia pluralis, tum differunt, exempli loco sit præsens & imperfectum.

Item, tertia persona pluralis præsentis actiui & futurorum, coïncidit cum datiuo plurali participij.

Item, in imperfecto & indefinito secundo, prima persona singularis, & tertia pluralis coïncidunt.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ.

Indicativus modus.

Ενεσὼς χρόνος. Præsens tempus.

γνικὰ.	τύπῳ	τύπῃς	τύπῃ
δύικα.		τύπῃσιν	τύπῃσιν
πληθῶ.	τύπῶμεν	τύπῃτε	τύπῃσι.

Παρατελικὸς χρόνος. Præteritū imperfectum.

γν.	ἔτυπον	ἔτυπον	ἔτυπε
δυ.		ἔτύπον	ἔτυπῆτῶ
πλ.	ἔτύπομεν	ἔτύπῃτε	ἔτυπον.

Παρακείμενος χρόνος. Præteritum perfectū.

γν.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
δυ.		τέτύφατον	τέτύφατον
πλ.	τέτύφαμεν	τέτύφατε	τέτύφασι.

Υπερσυντελικὸς χρόνος. Præteritum plusquamperfectum.

γν.	ἔτετύφαμ	ἔτετύφας	ἔτετύφῃ
δυ.		ἔτετύφοντο	ἔτετύφοντο
πλ.	ἔτετύφασμεν	ἔτετύφασθε	ἔτετύφασαν.

Ἄορις α. Indefinitum primum.

γν.	ἔτυψα	ἔτυψας	ἔτυψε
δυ.		ἔτύψατον	ἔτυψάτων
πλ.	ἔτύψαμεν	ἔτύψατε	ἔτυψαν.

Ἄορις β. Indefinitum secundum.

γν. ἔτυσε

γν. ἔτυπον	ἔτυπον	ἔτυπε
δν.	ἐτύπον	ἐτυπῆτο
πλ. ἐτύποντο	ἐτύπετε	ἔτυπον.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. τύψω	τύψας	τύψῃ
δν.	τύψω	τύψω
πλ. τύψομεν	τύψετε	τύψοσι.

μέλλων β. Futurum secundum.

γν. τυπῶ	τυπῶς	τυπῇ
δν.	τυπῆται	τυπῆται
πλ. τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

προσκλητικὴ ἐγκλισις.

Imperativus modus.

γνέως καὶ παρὰ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	τύπῃ	τυπῆτω
δν.	τύπῃ	τυπῆτω
πλ.	τύπῃτε	τυπῆτω

παρὰ καὶ ὑπερσυντέ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	τίτυφε	τίτυφῆτω
δν.	τίτύφω	τίτυφῆτω
πλ.	τίτύφετε	τίτυφῆτω

ἀόριστος α. Indefinitum primum:

γν.	τύψω	τύψῃ
δν.	τύψω	τύψω
πλ.	τύψομεν	τύψοσι.

δν.	τύψαζν	τύψάτωρ
πλ.	τύψατε	τυψάτωρ.

ἀόρις Θ. Indefinitum secundum.

γν.	τύπε	τυπέτω
δν.	τύπερ	τυπέτωρ.
πλ.	τύπετε	τυπέτωρ.

Εὐκλή ἐγκλισις.

Optatiuus modus.

γνέως καὶ πῶατα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
δν.	τύπτοιζν	τυπτοίττω	
πλ.	τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοι γν.

πῶακ. χρέν. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	τέτύφοιμι	τέτύφοις	τέτύφοι
δν.	τέτύφοιζν	τετυφοίττω	
πλ.	τέτύφοιμεν	τέτύφοιτε	τέτύφοι γν.

ἀόρις Α. Indefinitum primum.

γν.	τύψαιμι	τύψαις	τύψαι
δν.	τύψαιτορ	τυψάίττω	
πλ.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαι γν.

ἀόρις Β. Indefinitum secundum.

γν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δν.	τύποιτορ	τυποίττω	

πλ.

πλ. τύποιμεν τύποιτε τύποιν.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. τύποιμι τύποις τύποι

δν. τύποιθρ τυποίτω

πλ. τύποιμεν τύποιτε τύποιν.

μέλλω β. Futurum secundum.

γν. τυποῖμι τυποῖς τυποῖ

δν. τυποῖτε τυποῖτω

πλ. τυποῖμεν τυποῖτε τυποῖν.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ἐὰν τύπῃ τύπῃς τύπῃ

δν. ἐὰν τύπῃθρ τύπῃθρ

πλ. τύπῃμεν τύπῃτε τύπῃσι.

πρᾶκέμ. καὶ ὑπορσι. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐὰν τετύφῃ τετύφῃς τετύφῃ

δν. ἐὰν τετύφῃθρ τετύφῃθρ

πλ. ἐὰν τετύφῃμεν τετύφῃτε τετύφῃσι.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν τύφῃ τύφῃς τύφῃ

δν. ἐὰν τύφῃθρ τύφῃθρ

πλ. ἐὰν τύφῃμεν τύφῃτε τύφῃσι.

H 5

ἀόρις α

ἄορις Θ. β. Indefinitum secundum.

γν. ἐὰν τύπω τύπης τύπη

δν. ἐὰν τύπητορ τύπητορ

πλ. τύπωμεν τύπετε τύπωσι.

Απὸ ἐμφατὸς ἐγκλισις.

Infinitivus modus.

γνέσως καὶ πατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπηται.

πατακ. χερόν. καὶ ὑποδουωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πετυφγίαι.

ἄορις Θ. α. Indefinitum primum τυψαι.

ἄορις Θ. β. Indefinitum secundum τυπᾶν.

μέλλω α. Futurum primum τυψαίμ.

μέλλω β. Futurum secundum τυπῶν.

μετοχαί γνὸρ γηλαί.

Participia activa.

γνέσως καὶ πατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τύπων τοὺς τύποντες.

ὁ τύπωντορ τοὺς τύπωντορ.

ὁ τύπωντορ τοὺς τύπωντορ.

πατακέμ, καὶ ὑποδουω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ πετυφ

ὁ πετυφώς	τι πετυφότης.
ἡ πετυφῶσα	τις πετυφώσας.
τὸ πετυφός	τι πετυφότης.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τυψας	τι τυψαντες.
ἡ τυψασα	τις τυψάσας.
τὸ τυψαν	τι τυψαντες.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπών	τι τυπόντις.
ἡ τυπῶσα	τις τυπύσας.
τὸ τυπὼν	τι τυπόντις.

μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τυψών	τι τυψόντις.
ἡ τυψῶσα	τις τυψύσας.
τὸ τυψὼν	τι τυψόντις.

μέλλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπωῖν	τι τυπουῖντες.
ἡ τυπῶσα	τις τυπύσας.
τὸ τυπουῖν	τι τυπουῖντες.

CONIVGATIO VER- bi passivi.

οριστικὴ ἐγκλισις.
Indicativus modus.

γνέσων

γνέσως. Præsens.

γν. τύνπωμα	τύνπῃ	τύνπεται
δυ. τυνπόμεθον	τύνπείδον	τύνπείδον
πλ. τυνπόμεθα	τύνπείδε	τύνπόνται

πῆαταλινός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐτυνπώμην	ἐτύνπῃς	ἐτύνπῃτο
δυ. ἐτυνπόμεσθον	ἐτύνπείδον	ἐτυνπείδην
πλ. ἐτυνπόμεσθα	ἐτύνπείδε	ἐτύνποντο.

πῆακέρηνθ. Præteritum perfectum.

γν. τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπαι
δυ. τέτύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
πλ. τέτύμμεθα	τέτυφθε	τέτυμμένοι ἦμεν σι καὶ ἰωνικῶς τέτύφαται.

ἰσδορσιυτελικός, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐτέτύμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
δυ. ἐτέτύμμεθον	ἐτέτυφθον	ἐτέτύφθην
πλ. ἐτέτύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦμεν καὶ ἰωνικῶς ἐτέτύφαμεν.

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν. ἐτύφην	ἐτύφης	ἐτύφῃ
δυ.	ἐτύφῃτο	ἐτυφθήτω
πλ. ἐτύφῃμεν	ἐτύφῃτε	ἐτύφῃτε.

ἀόρισθ β. Indefinitum secundum.

γν. ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπῃ
δυ. ἐτύπην		

ἐίν. ἐτύπητορ ἐτυπήτω
 πλ. ἐτύπημαρ ἐτύπητε ἐτύπησαρ.

μέλλωρ α. Futurum primum.

ἐν. τυφθήσμαι τυφθήσῃ τυφθήσεται
 ἐν. τυφθῆσόμεθωρ τυφθῆσεδιωρ τυφθῆσεδιωρ
 πλ. τυφθῆσόμεθα τυφθῆσεδιε τυφθῆσονται.

μέλλωρ β. Futurum secundum.

ἐν. τυπήσμαι τυπήσῃ τυπήσεται
 ἐν. τυπησόμεθωρ τυπήσεδιωρ τυπήσεδιωρ
 πλ. τυπησόμεθα τυπήσεδιε τυπήσονται.

μετ' ὀλίγορ μέλλωρ. Mox futurum.

ἐν. τεύψομαι τεύψῃ τεύψεται
 ἐν. τεψυψόμεθωρ τεψυψεδιωρ τεψυψεδιωρ
 πλ. τεψυψόμεθα τεψυψεδιε τεψυψονται.

Προσῆκῃ ἐγκλισις.

Imperativus modus.

ἐνεσὼς καὶ παρῆ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἐν. τύπησ τυπήεδιω
 ἐν. τύπηεδιωρ τυπήεδιωρ
 πλ. τύπηεδιε τυπήεδιωσαρ.

παρῆ. καὶ ὑπορσυνῆ. Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ἐν. τέτυψο τέτυφθω
 ἐν. τέτυφθωρ τέτυφθωρ
 πλ. τέ

πλ. τέτυφθε τετύφθωαυ.
ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. τύφθῃ τυφθῆτω

δυ. τύφθῃτορ τυφθῆτωρ

πλ. τύφθῃτε τυφθῆτωαυ.

ἀόρις β. Indefinitum secundum.

γν. τύπηθι τυπήτω

δυ. τύπηθρ τυπήτωρ

πλ. τύπητε τυπήτωαυ.

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.

Optatius modus.

γνέως καὶ πῆακ. Praesens & praeteritum imperfectum.

γν. τυπήοιμιν τύπῃοι τύπῃοιτο

δυ. τυπήοιμεθρ τυπῃοιδρ τυπῃοίδω

πλ. τυπήοιμεθα τυπῃοιδε τυπῃοιντο.

πῆακ. καὶ ὑπορσιν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

γν. τετύμην αἶω αἶης αἶη

δυ. τετύμηνω ἔκτορ ἐκῆτω

πλ. τετύμηνοι ἔκμεν ἔκτε ἐκῆαυ.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. τυφθείω τυφθείης τυφθείη

δυ. τυφθείτορ τυφθείῃτω

πλ. τυφθείμεν τυφθείτε τυφθείαυ.

ἀόρις β.

ἄδεις Θ. B. Indefinitum secundum.

γν. τυπέλω	τυπέης	τυπέη
δυ.	τυπέητορ	τυπέητω
πλ. τυπέημεν	τυπέητε	τυπέησθε.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. τυφθηρίμω	τυφθήριω	τυφθήριτο
δυ. τυφθηρίμεθορ	τυφθήριδορ	τυφθηρίδω
πλ. τυφθηρίμεθα	τυφθήριδε	τυφθήριντο.

μέλλω β. Futurum secundum.

γν. τυπηρίμω	τυπήριω	τυπήριτο
δυ. τυπηρίμεθορ	τυπήριδορ	τυπηρίδω
πλ. τυπηρίμεθα	τυπήριδε	τυπήριντο.

μετ' ὀλίγου μέλλω. Mox futurum.

γν. τεύφοίμω	τεύφοιο	τεύφοιτο
δυ. τεύφοίμεθορ	τεύφοιδορ	τεύφοίδω
πλ. τεύφοίμεθα	τεύφοιδε	τεύφοιντο.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέσως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν τύπῃμαι	τύπῃ	τύπῃται
δυ. εἰὰν τυπῶμεθορ	τύπῃδορ	τύπῃδω
πλ. εἰὰν τυπῶμεθα	τύπῃδε	τύπῃνται.

πρᾶκείμ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν

γν. ἐὰν τεῖνυμμενίῳ	ῶ	ῆς	ῆτορ
δυ. τεῖνυμμενίῳ		ῆτορ	ῆτορ
πλ. ἐὰν τεῖνυμμενίοι	ῶμεν	ῆτε	ῶσι.

ἀόρις Θ. α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν τυφθῶ	τυφθῆς	τυφθῆ
δυ.	ἐὰν τυφθῆτορ	τυφθῆτορ
πλ. ἐὰν τυφθῶμεν	τυφθῆτε	τυφθῶσι.

ἀόρις Θ. β. Indefinitum secundum.

γν. ἐὰν τυπῶ	τυπῆς	τυπῆ
δυ.	ἐὰν τυπῆτορ	τυπῆτορ
πλ. ἐὰν τυπῶμεν	τυπῆτε	τυπῶσι.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἑγκλισις.

· Infinitivus modus.

γνῆσῶς καὶ πρῆσται. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπῃσθαι.

πρῆσται καὶ πρῆσται. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τετύφθαι.

ἀόρις Θ. α. Indefinitum primum τυφθῶμαι

ἀόρις Θ. β. Indefinitum secundum τυπῶμαι.

μέλλω α. Futurum primum τυφθήσεσθαι.

μέλλω β. Futurum secundum τυπύσεσθαι.

μετ' ὀλίγου μέλλω. Mox futurum, τετύψεται.

μέπομαι

μετοχὰι παθητικῇ.

Participia passiva.

ὑνισῶς καὶ πρῆσπῆ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπόμενος

τις τυπόμενος.

ἡ τυπόμενη

τις τυπόμενης.

τὸ τυπόμενον

τις τυπόμενος.

πρῆσπῆ καὶ ὑποσπῆ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ πετυμμένος

τις πετυμμένος.

ἡ πετυμμένη

τις πετυμμένης.

τὸ πετυμμένον

τις πετυμμένος.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τυφθείς

τις τυφθῆναι.

ἡ τυφθεῖσα

τις τυφθείσης.

τὸ τυφθῆναι

τις τυφθῆναι.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπείς

τις τυπῆναι.

ἡ τυπεῖσα

τις τυπείσης.

τὸ τυπῆναι

τις τυπῆναι.

μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος

τις τυφθησόμενος.

ἡ τυφθησόμενη

τις τυφθησόμενης.

τὸ τυφθησόμενον

τις τυφθησόμενος.

μέλλων β. Futurum secundum.

I

ὁ τυπῆναι

ὁ τυπῆσόμενός

τι τυπῆσόμενός.

ἢ τυπῆσόμενός

τι τυπῆσόμενός.

ὁ τυπῆσόμενος

τι τυπῆσόμενός.

μετ' ὀλίγου μέλλω. *Mox futurum.*

ὁ τετυφόμενός

τι τετυφόμενός.

ἢ τετυφόμενός

τι τετυφόμενός.

ὁ τετυφόμενος

τι τετυφόμενός.

CONIVGATIO VER- bi Mediæ.

οἰκτικὴ ἐγκλισις.

Indicativus modus.

ἡντινῶς. Præsens.

ἡν. τύπῃμαι

τύπῃ

τύπῃται

διν. τυπῃμέθορ

τύπῃεδορ

τύπῃεδορ

πλ. τυπῃμέθα

τύπῃεθε

τύπῃονται.

ἡντινῶς. Præteritum imperfectum.

ἡν. ἐτυπῃμι

ἐτύπῃς

ἐτύπῃτο

διν. ἐτυπῃμέθορ

ἐτύπῃεδορ

ἐτυπῃέδιω

πλ. ἐτυπῃμέθα

ἐτύπῃεθε

ἐτύπῃοντο.

ἡντινῶς. Præteritum perfectum.

ἡν. τέτυπα

τέτυπας

τέτυπε

διν.

τέτύπατορ

τέτύπατορ

πλ. τέτύπαμεν

τέτύπατε

τέτύपाσι.

ἔωρασαν.

ἰσοδρωτικὸς, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐτεῖνυπεμ	ἐτεῖνυπεις	ἐτεῖνυπῃ
δν.	ἐτεῖνυπεστον	ἐτεῖνυπέτλω
πλ. ἐτεῖνυπεμεν	ἐτεῖνυπετε	ἐτεῖνυπεσαν.

ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
δν. ἐτυψάμεθον	ἐτύψαδιον	ἐτυψάδιω
πλ. ἐτυψάμεθα	ἐτύψαδιε	ἐτύψαντο.

ἄορις β. Indefinitum secundum.

γν. ἐτυπόμεν	ἐτύπη	ἐτύπητο
δν. ἐτυπόμεθον	ἐτύπεδιον	ἐτυπέδιω
πλ. ἐτυπόμεθα	ἐτύπεδιε	ἐτύποντο.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. τυψομαι	τύψη	τύψεται
δν. τυψόμεθον	τύψεδιον	τύψεδιον
πλ. τυψόμεθα	τύψεδιε	τύψονται.

μέλλω β. Futurum secundum.

γν. τυπῶμαι	τυπή	τυπήται
δν. τυπῶμεθον	τυπήδιον	τυπήδιον
πλ. τυπῶμεθα	τυπήδιε	τυπουῶται.

προσενεχὴ ἐγκλισις.

Imperativus modus.

γνέως καὶ πῆαται. Præfens & præteritum imperfectum.

γν.	τύπτει	τυπτεῖδιω
δ'υ.	τύπτειδιον	τυπτεῖδιων
πλ.	τύπτειδιε	τυπτεῖδιωλαρ.

πρὶς α. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	τέτυπε	τέτυπέτω
δ'υ.	τέτυπεν	τέτυπεντων
πλ.	τέτυπεντε	τέτυπεντωλαρ.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	τύπτει	τυπτεῖδιω
δ'υ.	τύπτειδιον	τυπτεῖδιων
πλ.	τύπτειδιε	τυπτεῖδιωλαρ.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν.	τυπῶ	τυπείδιω
δ'υ.	τύπειςδιον	τυπείδιων
πλ.	τύπειςδιε	τυπείδιωλαρ.

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.

Optativus modus.

γνῆσως καὶ πρὶς α. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιο
δ'υ.	τυπτοίμεθα	τύπτοιδιον	τυπτοίδιων
πλ.	τυπτοίμεθα	τύπτοιδιε	τύπτοιόντο.

πρὶς α. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. πλ.

γν. τεύποιμι	τεύποις	τεύποι
δυ.	τεύποιζυ	τεύποιτλω
πλ. τεύποιμεν	τεύποιτε	τεύποιγν.

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν. τυψάμην	τύψαιο	τύψαιτο
δυ. τυψάμεθον	τύψειδον	τυψάειδην
πλ. τυψάμεθα	τύψαιδε	τύψαιντο.

ἀόρισθ β. Indefinitum secundum.

γν. τυποίμην	τύποιο	τύποιζ
δυ. τυποίμεθον	τύποιδον	τυποίειδην
πλ. τυποίμεθα	τύποιδε	τύποιντο.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιτο
δυ. τυψοίμεθον	τύψοιδον	τυψοίειδην
πλ. τυψοίμεθα	τύψοιδε	τύψοιντο.

μέλλων β. Futurum secundum.

γν. τυποίμην	τυποίο	τυποίτο
δυ. τυποίμεθον	τυποίδον	τυποίειδην
πλ. τυποίμεθα	τυποίδε	τυποίντο.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνῆσως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν τύπῃμαι	τύπῃ	τύπῃται
δυ. εἰὰν τυπῶμεθον	τύπῃδον	τύπῃδον

πλ. ἐὰν τυπῶμεθα τύπηδε τυπῶνται.
 πῆακ. καὶ ὑπορσυνῶ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐὰν τετύπω τετύπης τετύπη
 δυν. ἐὰν τετύπηθῃ τετύπηθῃ
 πλ. ἐὰν τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσι.
 ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν τυψώμαι τυψῇ τυπῆται
 δυν. ἐὰν τυψώμεθον τυψῆθον τυψῇθον
 πλ. ἐὰν τυψώμεθα τυψῆδε τυψόνται.
 ἄορις β. Indefinitum secundum.

γν. ἐὰν τυπώμαι τυπῇ τυπῆται
 δυν. ἐὰν τυπώμεθον τυπῆθον τυπῇθον
 πλ. ἐὰν τυπώμεθα τυπῆδε τυπῶνται.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνῆσῶς καὶ πῆατεῖ. Præsens & præteritum imperfectum.
 τυπῆδαι.

πῆακ. καὶ ὑπορσυνῶ. Præteritum perfectum & plusquamperf.
 τετυπῆναι.

ἄορις α. Indefinitum primum τυψάδαι.
 ἄορις β. Indefinitum secundum τυπῆδαι.
 μέλλω α. Futurum primum τυψέδαι.
 μέλλω

μέλλω β. Futurum secundum τυπῆσθαι.

μετοχὰ μέλαι.

Participia media.

ἦεν ὧς καὶ πῆσται. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπόμενος τῷ τυπόμενῳ.

ἡ τυπόμενη τῇ τυπόμενῃς.

τὸ τυπόμενον τῷ τυπόμενῳ.

πῆσκέμ. καὶ ἔπαρσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ τέτυπώς τῷ τέτυπότε.

ἡ τέτυπῆς τῇ τέτυπῇς.

τὸ τέτυπός τῷ τέτυπότε.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τυψάμενος τῷ τυψαμένῳ.

ἡ τυψαμένη τῇ τυψαμένῃς.

τὸ τυψάμενον τῷ τυψαμένῳ.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπομένος τῷ τυπομένῳ.

ἡ τυπομένη τῇ τυπομένῃς.

τὸ τυπόμενον τῷ τυπομένῳ.

μέλλω α. Futurum primum.

ὁ τυψόμενος τῷ τυψομένῳ.

ἡ τυψομένη τῇ τυψομένῃς.

τὸ τυψόμενον τῷ τυψομένῳ.

μέλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος

τοῦ τυπόμενου.

ἡ τυπόμενη

τῇ τυπόμενῃ.

τὸ τυπόμενον

τοῦ τυπόμενου.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΣΤΡΩΜΕΝΩΝ
ῥημάτων.

Οριστικὴ ἔγκλισις γνερητικὴ.
Indicativus modus actiuus.

Ενεσὼς. Præsens.

γν. ποιέω ὦ

ποιεῖς ἤς

ποιεῖ ἡ

δ'υ.

ποιέετε ἤτε ποιέει ἡ

πλ. ποιέομεν ὅμεν ποιέετε ἤτε ποιέουσι ὅσι.

Παρατελικὸς. Præteritum imperfectum.

γν. ἐποίεον οὐα

ἐποίεοις

ἐποίεε ἡ

δ'υ.

ἐποιέετε ἤτε

ἐποιεέτω

ἤτω

πλ. ἐποιέομεν ὅμεν ἐποιέετε ἤτε ἐποιέου οὐα.

Παρακείμενος. Præteritum perfectum.

γν. πεποίηκα

πεποίηκας

πεποίηκε

δ'υ.

πεποίηκατε

πεποίηκασι.

πλ. πεποίηκαμεν πεποίηκατε πεποίηκασι.

ἔωδον.

ὑπορσυντελικός, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐπεποιήκαμ ἐπεποιήκαῖς ἐπεποιήκαῖ
 δν. ἐπεποιήκειθρ ἐπεποιήκείτω
 πλ. ἐπεποιήκειμεν ἐπεποιήκειτε ἐπεποιήκεισαν
 ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. ἐποίῃα ἐποίῃας ἐποίῃσε
 δν. ἐποίῃαθρ ἐποιήσείτω
 πλ. ἐποίῃαμεν ἐποίῃατε ἐποίῃσαν.
 μέλλω α. Futurum primum.

γν. ποιήσω ποιήσεις ποιήσῃ
 δν. ποιήσῃθρ ποιήσεται
 πλ. ποιήσωμεν ποιήσετε ποιήσουσι.

προσакликὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνέως καὶ πρᾶταί. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ποίεε ποίει ποιέτω ποιείτω
 δν. ποιέσθρ ἤτορ ποιέετωρ ἔτωρ
 πλ. ποιέετε ἤτε ποιέετωσαν ἔτωσαν

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυνί. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. πεποίηκε πεποιήκετω
 δν. πεποίηκθρ πεποιήκείτω
 πλ. πεποίηκετε πεποιήκείτωσαν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	ποιήσω	ποιήσάτω
δν.	ποιήσατο	ποιήσάτωρ
πλ.	ποιήσατε	ποιήσάτωρ

Εὐκλὴ ἐγκλισις.
Optatius modus.γνῶσις καὶ πρᾶξις. Præfens & præ-
teritum imperfectum.

γν.	ποιέοιμι οἶμι	ποιέοις οἷς	ποιέοι οἷ
δν.		ποιέοιτο οἷτο	ποιέοιτο οἷτο
πλ.	ποιέοιμεν οἶμεν	ποιέοιτε οἷτε	ποιέοιτε οἷτε

πρᾶξις καὶ ὑπορσις. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν.	ᾤκνηκα	ᾤκνηκας	ᾤκνηκα
δν.		ᾤκνηκας	ᾤκνηκας
πλ.	ᾤκνηκαμεν	ᾤκνηκατε	ᾤκνηκατε

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	ποιήσωμι	ποιήσῃς	ποιήσῃ
δν.		ποιήσῃτο	ποιήσῃτο
πλ.	ποιήσῃμεν	ποιήσῃτε	ποιήσῃτε

μέλλων α. Futurum primum.

γν.	ποιήσωμι	ποιήσῃς	ποιήσῃ
-----	----------	---------	--------

δν.

δ'ν. ποιήσοιτορ ποιήσεται
 πλ. ποιήσωμεν ποιήσθε ποιήσωσι.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν ποιέω ὦ ποιέης ἤς ποιέῃ ποιῇ
 δ'ν. εἰὰν ποιέηντορ ποιέητορ ποιέητορ
 πλ. εἰὰν ποιέωμεν ὦμεν ποιέητε ἤτε ποιέωσι ὦσι
 πρᾶκ. καὶ ὑπορσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν πεποιήκω πεποιήκης πεποιήκη
 δ'ν. εἰὰν πεποιήκητορ πεποιήκητορ
 πλ. εἰὰν πεποιήκωμεν πεποιήκητε πεποιήκωσι
 ἀόρισθ' α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν ποιήσω ποιήσης ποιήσῃ
 δ'ν. εἰὰν ποιήσητορ ποιήσητορ
 πλ. εἰὰν ποιήσωμεν ποιήσητε ποιήσωσι.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἐγκλισις.

Infinitivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ποιέειν

ποιέειν ἄν.

πῆακ. καὶ ὑπερσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ᾠεποιήκναι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum. ποιῆσαι.

μέλλω α. Futurum primum. ποιήσεαι.

μετοχὰὶ ὑπορριζικαὶ.

Participia actiua.

ὑνενώς καὶ πῆατατ. Præsens & præritum imperfectum.

ὁ ποιέων ποιῶν τὸ ποιέοντ' ποιουῖτ'.

ἡ ποιέουσα ποιῶσα ἡ ποιέουσης ποιῶσης

τὸ ποιέον ποιουῖ τὸ ποιέοντ' ποιουῖτ'.

πῆακ. καὶ ὑπερσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ ᾠεποιηκώς τὸ ᾠεποιηκότ'.

ἡ ᾠεποιηκῶσα ἡ ᾠεποιηκῶσης.

τὸ ᾠεποιηκός τὸ ᾠεποιηκότ'.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιήσας τὸ ποιήσαντ'.

ἡ ποιήσασα ἡ ποιήσασης.

τὸ ποιήσας τὸ ποιήσαντ'.

μέλλω α. Futurum primum.

ὁ ποιήσων τὸ ποιήσωντ'.

ἡ ποιήσῃς

ἡ ποιήσῃ
 ὃ ποιῆν

ῥι ποιητόν.
 τῷ ποιῆν.

οὐσιακὴ ἐγκλισις παθητικῇ.

Indicativus modus passivus.

ὑνέσως. Præfens.

ὑν. ποιέομαι ὅμαι ποιῆται ποιέται εἴται
 δν. ποιέομεθον ὅμεθον ποιέεσθον εἴεσθον ποιέε-
 σθον εἴεσθον

πλ. ποιέομεθα ὅμεθα ποιέεσθαι εἴεσθαι ποιέονται
 οἰῶται.

ἡ ποιήσῃ. Præteritum imperfectum.

ὑν. ἐποιεόμην ὅμην ἐποιέσθην ἐποιέσθην ἐποιέσθην
 εἴτο

δν. ἐποιεόμεσθον ὅμεσθον ἐποιέεσθον εἴεσθον ἐποιε-
 σθον εἴεσθον

πλ. ἐποιεόμεθα ὅμεθα ἐποιέεσθαι εἴεσθαι ἐποιέοντο
 οἰῶτο.

ἡ ποιήσῃ. Præteritum perfectum.

ὑν. πεποίημαι πεποίηται πεποίηται
 δν. πεποίημεθον πεποίησθον πεποίησθον
 πλ. πεποίημεθα πεποίησθαι πεποίησθαι.
 ἑσθον

ὑπορσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐπεποιήμην ἐπεποίηθ ἐπεποίητο
 δν. ἐπεποιήμεθον ἐπεποίηθον ἐπεποίηθιν
 πλ. ἐπεποιήμεθα ἐπεποίηθι ἐπεποίητω.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐποίηθην ἐποίηθης ἐποίηθη
 δν. ἐποίηθητον ἐποίηθητε ἐποίηθησαν
 πλ. ἐποίηθημεν ἐποίηθητε ἐποίηθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ ποιηθήσεται.
 δν. ποιηθήσόμεθον ποιηθήσεθον ποιηθήσεθον
 πλ. ποιηθήσόμεθα ποιηθήσεθι ποιηθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. πεποιήσομαι πεποιήσῃ πεποιήσεται
 δν. πεποιήσόμεθον πεποιήσεθον πεποιήσεθον
 πλ. πεποιήσόμεθα πεποιήσεθι πεποιήσονται.

προσакτική ἐγκλισις.

Imperativus modus.

γνεώς καὶ πῆαται. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς
 δν. ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς
 πλ. ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς εἶ ποιεῖς

πλ. ποίεεδι εἰδιε ποίεεδιωαυ εἰδιωαυ.
 πρᾶκῆμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

γν.	ᾤοντο	ᾤοντο
δν.	ᾤοντο	ᾤοντο
πλ.	ᾤοντο	ᾤοντο

ἀόριστ' α. Indefinitum primum.

γν.	ᾤοντο	ᾤοντο
δν.	ᾤοντο	ᾤοντο
πλ.	ᾤοντο	ᾤοντο

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.
 Oportius modus.

γνῶσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

γν.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο
δν.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο
πλ.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο

πρᾶκῆμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

γν.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο
δν.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο
πλ.	ᾤοντο	ᾤοντο	ᾤοντο

πλ. *ᾠποιήμεθα ᾠποιήσῃς ᾠποιήσω.*
ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. *ᾠποιθέλω ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃ*
δύ. ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς
 πλ. *ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς.*
μέλων α. Futurum primum.

γν. *ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς*
δύ. ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς
 πλ. *ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς.*
μετ' ὀλίγον μέλων. Mox futurum.

γν. *ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς*
δύ. ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς
 πλ. *ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς ᾠποιθήσῃς.*
ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præfens & præ-
teritum imperfectum.

γν. *ἔάν ποιεῶμαι ὦμαι ποιεῖν ποιεῖν ποιεῖται*
ῆται

δύ. *ἔάν ποιεῶμεθον ὦμεθον ποιεῖσθον ῆσθον*
ποιεῖσθον ῆσθον

πλ. *ἔάν ποιεῶμεθα ὦμεθα ποιεῖσθαι ῆσθαι ποιεῖ-*
σθαι ῆσθαι.

πρᾶκείμ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. ἔάν

γν. ἐὰν ᾤποιῶμαι ᾤποιῇ ᾤποιῆται
 δν. ἐὰν ᾤποιῶμεθον ᾤποιῆδιον ᾤποιῆδιον
 πλ. ἐὰν ᾤποιῶμεθα ᾤποιῆδιε ᾤποιῶνται.

ἀόρις Θ α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν ποιῶ ποιῇς ποιῆ
 δν. ἐὰν ποιῶμεθον ποιῆδιον ποιῆδιον
 γν. ἐὰν ποιῶμεθον ποιῆδιε ποιῶσι.

Απὸ μεφᾶς Θ ἔγκλισις.

Infinitiuus modus.

γνῆς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ποιεῖσθαι εἶδαι.

πρᾶκ. καὶ ὑποσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ᾤποιεῖσθαι.

ἀόρις Θ α. Indefinitum primum ποιῶμαι.

μέλλω α. Futurum primum ποιῆσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλω. Mox futurum ᾤποιῆσθαι.

μετοχὰ παθητικὰ.

Participia passiva.

γνῆς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ ποιέμενος,

τὸ ποιέμενόν.

ᾤμενος

ποιέμενόν.

K

ἡ ποιεῖ

ἡ ποιεομένη

ὑμνή

τὸ ποιεῖν μνημον

ὑμνων

ἢ ποιεομένης

ποιεμένης

τῇ ποιεομένη

ποιεμένη.

πρᾶκ. καὶ ὑποσυν. Præteritum perfectum & plusquam perf.

ὁ πεποιημένης

τῇ πεποιημένης.

ἡ πεποιημένη

ἢ πεποιημένης.

τὸ πεποιήμενον

τῇ πεποιήμενης.

ἰαόεις α. Indefinitum primum.

ὁ ποιηθῆς

τῇ ποιηθῆντος.

ἡ ποιηθεῖσα

ἢ ποιηθείσης.

τὸ ποιηθῆν

τῇ ποιηθῆντος.

μέλλων α. Futurum primum.

ὁ ποιηθησόμενος

τῇ ποιηθησόμενης.

ἡ ποιηθησόμενη

ἢ ποιηθησόμενης.

τὸ ποιηθησόμενον

τῇ ποιηθησόμενης.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ὁ πεποιησόμενος

τῇ πεποιησόμενης.

ἡ πεποιησόμενη

ἢ πεποιησόμενης.

τὸ πεποιησόμενον

τῇ πεποιησόμενης.

οριστική ἐγκλισίς μέση.

Indicativus modus medius.

ἐνδεώς

Ενεσώς. Præsens.

ῥν. ποίεομαι ὅμαι ποίειν ποιῆ ποίεεται ἔται
 δ'υ. ποιεόμεθον ὅμεθον ποίεεθον ἔθον ποίε-
 εθον ἔθον
 πλ. ποιεόμεθα ὅμεθα ποίεεθι ἔθι ποιέοντα
 ουῶται.

ᾠαταλκός. Præteritum imperfectum.

ῥν. ἐποιεόμην οὐμην ἐποίηον ἐποιῶ ἐποίηον
 ἔτο
 δ'υ. ἐποιεόμεθον ὅμεθον ἐποίηεθον ἔθον ἐποι-
 εέθην ἔθην
 πλ. ἐποιεόμεθα ὅμεθα ἐποίηεθι ἔθι ἐποιέοντο
 ουῶτο.

ᾠοεισθα. Indefinitum primum.

ῥν. ἐποιησάμην ἐποίησθω ἐποίησθω
 δ'υ. ἐποιησάμεθον ἐποίησθεθον ἐποιησάθην
 πλ. ἐποιησάμεθα ἐποίησθεθι ἐποίησθον.

μέλωρ α. Futurum primum.

ῥν. ποιήσομαι ποιήσῃ ποιήσεται
 δ'υ. ποιησόμεθον ποιήσεθον ποιήσεθον
 πλ. ποιησόμεθα ποιήσεθι ποιήσονται.

Προακλήν ἔγκλισις.
 Imperatiuus modus.

K 2

ῥνεσώς

ὑν᾽ ἐς ὧς καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ποιέει ποιεῖ	ποιέειν	ἔειπε
διυ.	ποιέειν	ἔειπεν	ποιέειν
πλ.	ποιέειν	ἔειπεν	ποιέειν

ἄόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	ποιῆσαι	ποιῆσαι
διυ.	ποιῆσαι	ποιῆσαι
πλ.	ποιῆσαι	ποιῆσαι

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.
Optatiuus modus.

ὑν᾽ ἐς ὧς καὶ πρῶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ποιεοίμην	ποιεοίμην	ποιεοίμην	οἶον	ποιεοίμην
διυ.	ποιεοίμην	οἶον	ποιεοίμην	οἶον	ποιεοίμην
πλ.	ποιεοίμην	οἶον	ποιεοίμην	οἶον	ποιεοίμην

ἄόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	ποιῆσαι	ποιῆσαι	ποιῆσαι
διυ.	ποιῆσαι	ποιῆσαι	ποιῆσαι
πλ.	ποιῆσαι	ποιῆσαι	ποιῆσαι

πλ. ποιηταίμεθα ποιήσαιδε ποιήσαιντο.
μέλλων α. Futurum primum.

γν. ποιηδύμην ποιήσδιο ποιήσδιθ
δυ. ποιηδύμεθον ποιήσδιθον ποιηδύδιον
πλ. ποιηδύμεθα ποιήσδιθε ποιήσδιντο.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

γν. εἰς καὶ πρᾶτα. Præfens & præ-
teritum imperfectum.

γν. εἰὰν ποίεωμαι ὦμαι ποίεῃ ποίῃ ποίεῖνται
ποιῆται.

δυ. εἰὰν ποιεώμεθον ὠμεθον ποίεῃδιον ἥδιον πο-
ίεῃδιον ἥδιον

πλ. εἰὰν ποιεώμεθα ὠμεθα ποίεῃδιθε ἥδιθε ποίε-
ωνται ὦνται.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσῃται

δυ. εἰὰν ποιησώμεθον ποιήσῃδιον ποιήσῃδιον

πλ. εἰὰν ποιησώμεθα ποιήσῃδιθε ποιήσῃωνται.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γν. εἰς καὶ πρᾶτα. Præfens & præ-
teritum imperfectum.

ποιέειναι ἔειναι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

K 3

μέλλων

μέλλω α. Futurum primum ποιήσεται.

μετοχὰ μέλαι.

Participia mediā.

γίνεσθαι καὶ πῆσται. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
ἡ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι

ἄορις α. Indefinitum primum.

ὁ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
ἡ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι

μέλλω α. Futurum primum.

ὁ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
ἡ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι
τὸ ποιεῖσθαι	τὸ ποιεῖσθαι

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

παρασυνωμένων ῥημάτων.

ΟΡΙΣΜΟΙ

Οριστικὴ ἔγκλισις ᾠνευγνητικὴ.
 Indicativus modus ~~perfectus~~ *actiuus*

Ενεσῶς, Præsens.

γν. βοάω ᾧ	βοάεις ᾧς	βοάει ᾧ
δν.	βοάεσθαι ᾧτορ	βοάεσθαι ᾧτορ
πλ. βοάομεν ᾧμεν	βοάετε ᾧτε	βοάουσι ᾧσι.

ᾠνευγνητικὸς, Præteritum imperfectum.

γν. ἐβόαον ὧν	ἐβόαδ' ὧας	ἐβόαε ὧα
δν.	ἐβόαεσθαι ᾧτορ	ἐβόαέτω ᾧτω
πλ. ἐβόαομεν ὧμεν	ἐβόαετε ᾧτε	ἐβόαον ὧν.

ᾠνευγνητικὸς, Præteritum perfectum.

γν. βεβόηκα	βεβόηκας	βεβόηκε
δν.	βεβόηκατορ	βεβόηκατορ
πλ. βεβόηκαμεν	βεβόηκατε	βεβόηκασι.

ᾠνευγνητικὸς, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐβεβόηκαμ	ἐβεβόηκας	ἐβεβόηκε
δν.	ἐβεβόηκατορ	ἐβεβόηκέτω
πλ. ἐβεβόηκαμεν	ἐβεβόηκατε	ἐβεβόηκατορ.

ᾠνευγνητικὸς, Indefinitum primum.

γν. ἐβόησα	ἐβόησας	ἐβόησε
δν.	ἐβόησάτορ	ἐβόησάτω
πλ. ἐβόησαμεν	ἐβόησατε	ἐβόησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. βοήτω	βοήσῃς	βοήσῃ
δν.	βοήσῃς	βοήσῃς
πλ. βοήθω	βοήτετε	βοήθουσι.

προσакλινὴ ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνέως καὶ πᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	βοᾷ βοᾷ	βοᾷτω ἄτω
δν.	βοᾷς βοᾷς	βοᾷτωρ ἄτωρ
πλ.	βοᾷτε ἄτε	βοᾷτωρ ἄτωρ.

πᾶκαμῶ. Præteritum perfectum.

γν.	βεβοῆκε	βεβοῆκετω
δν.	βεβοῆκες	βεβοῆκετωρ
πλ.	βεβοῆκετε	βεβοῆκετωρ.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν.	βοῇ	βοῇτω
δν.	βοῇς	βοῇτωρ
πλ.	βοῇτε	βοῇτωρ.

Εὐκλινὴ ἐγκλισις.

Optatiuus modus.

γνέως καὶ πᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. βοῶμι ὦμι	βοῶις ὦς	βοῶι ὦ
δν.	βοῶις ὦς	βοῶιτω ὦτω
πλ. βοῶμεν ὦμεν	βοῶιτε ὦτε	βοῶις ὦς.

πᾶκαμῶ.

πῆακ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. βεβοήκοιμι	βεβοήκοις	βεβοήκοι
δν.	βεβοήκοιτορ	βεβοήκοιτλω
πλ. βεβοήκοιμεν	βεβοήκοιτε	βεβοήκοιεν.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. βοήκαιμι	βοήκαις	βοήκαι
δν.	βοήκαιτορ	βοηκαίτλω
πλ. βοήκαιμεν	βοήκαιτε	βοήκαιεν.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. βοήκοιμι	βοήκοις	βοήκοι
δν.	βοήκοιτορ	βοηκίτλω
πλ. βοήκοιμεν	βοήκοιτε	βοήκοιεν.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέως καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ἐὰν βοᾶω βοῶ	βοᾶης βοᾷς	βοᾶη βοᾷ
δν.	ἐὰν βοᾷτορ ᾷτορ	βοᾷτορ ᾷτορ
πλ. ἐὰν βοᾶωμεν ὦμεν	βοᾷητε ᾷτε	βοᾶωσι ὦσι.

πῆακέμ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐὰν βεβοήκω	βεβοήκης	βεβοήκη
δν.	ἐὰν βεβοήκητο	βεβοήκητορ
πλ. ἐὰν βεβοήκωμεν	βεβοήκητε	βεβοήκωσι.

K 5 ἀόρις α

ἄορις Θ α. Indefinitum primum.

γν. εἰς βοήσω	βοήσης	βοήση
δν.	εἰς βοήσητον	βοήσητον
πλ. εἰς βοήσωμεν	βοήσητε	βοήσωσι.

Απὸ ἐμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

βοᾶν βοᾷ.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν.	Βεβοηγῆναι.
ἄορις Θ α.	βοῆσαι.
μέλλω α.	βοήσας.

μετοχὰ παθητικὰ.

Participia passiva.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præfens & præteritum imperfectum.

ὁ βοᾶν βοᾷ	τι βοᾶντὸς ὦντ.
ἡ βοᾶσα βοᾷ	τι βοᾶσης ὥσης.
τὸ βοᾶν βοᾷ	τι βοᾶντὸς ὦντ.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν.

ὁ βεβοηκώς	τι βεβοηκός.
ἡ βεβοηκυῖα	τι βεβοηκυῖας.
τὸ βεβοηκός	τι βεβοηκός.

ἄορις Θ α.

ὁ βοῆσας,	ἡ βοῆσα,	τὸ βοῆσαι.
		μέλλω

μέλλω α.

ὁ βοήσωρ,

ἡ βοήσουρα,

τὸ βοήσωρ.

οριστικὴ ἐγκλισις παθητικῆς.

Indicativus modus passivus.

Ἐνεσῶς.

ἐγὼ. βοάομαι ὦμαι βοάη ὦ βοάεται ἄται

σὺ. βοάομεθον ὠμεθον βοάεθον ἄθον βοά-
εθον ἄθον.πλ. βοάομεθα ὠμεθα βοάεθι ἄθι βοάονται
ὦνται.

Ἰστατικὸς. Præteritum imperfectum.

ἐγὼ. ἐβοάομην ὠμην ἐβοάεσ ὦ ἐβοάεσ ἄτο

σὺ. ἐβοάομεθον ὠμεθον ἐβοάεθον ἄθον ἐβοά-
έθων ἄθωνπλ. ἐβοάομεθα ὠμεθα ἐβοάεθι ἄθι ἐβοάοντο
ὦντο.

Ἰστατικὸς. Præteritum perfectum.

ἐγὼ. βεβόημα βεβόηαι βεβόηται

σὺ. βεβόημεθον βεβόηθον βεβόηθον

πλ. βεβόημεθα βεβόηθι βεβόηται.

ὑπερσυντελικὸς. Præteritum plus-
quamperfectum.

ἐγὼ. ἐβέε

γν. ἐβεβόημιν	ἐβεβόηον	ἐβεβόηοντο.
δν. ἐβεβόημεθον	ἐβεβόηοντο	ἐβεβόηοντο
πλ. ἐβεβόημεθα	ἐβεβόηοντε	ἐβεβόηοντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐβόηθην	ἐβόηθης	ἐβόηθη
δν.	ἐβόηθητον	ἐβόηθητον
πλ. ἐβόηθημεν	ἐβόηθητε	ἐβόηθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. βοηθήσομαι	βοηθήσῃ	βοηθήσεται
δν. βοηθήσόμεθον	βοηθήσεσθον	βοηθήσεσθον
πλ. βοηθήσόμεθα	βοηθήσεσθε	βοηθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. βεβόησομαι	βεβόησῃ	βεβόησεται
δν. βεβόησόμεθον	βεβόησεσθον	βεβόησεσθον
πλ. βεβόησόμεθα	βεβόησεσθε	βεβόησονται.

προσакλκὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	βοᾷς βοῶ	βοᾷς βοῶ
δν.	βοᾷς βοῶ	βοᾷς βοῶ
πλ.	βοᾷς βοῶ	βοᾷς βοῶ

πρᾶτα καὶ ὑπερσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

βεβόηον

γν.	Βεβόητο	Βεβόηδιω
δν.	Βεβόητορ	Βεβόητορ
πλ.	Βεβόηδιε	Βεβόηδιωαυ.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	Βοήθητι	Βοηθήτω
δν.	Βοήθητορ	Βοηθήτωρ
πλ.	Βοήθητε	Βοηθήτωαυ.

Εὐκλειῇ ἐγκλισις.

Optativus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	Βοαοίμην ὦμην	Βοαοιο ὦο	Βοαοιτο ὦτο
δν.	Βοαοίμεθον ὦμεθον	Βοαοιδιον ὦδιον	Βοαοιδίην ὦδίην
πλ.	Βοαοίμεθα ὦμεθα	Βοαοιδιε ὦδιε	Βοαοιντο ὦντο.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	Βεβοήμην	Βεβοήο	Βεβοήτο
δν.	Βεβοήμεθον	Βεβοήδιον	Βεβοήδίην
πλ.	Βεβοήμεθα	Βεβοήδιε	Βεβοήντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	Βοηθείην	Βοηθείης	Βοηθείη
δν.	Βοηθείητορ	Βοηθείητωρ	Βοηθείητω
πλ.	Βοηθείημι	Βοηθείητε	Βοηθείηαυ.

μέλλων

μέλλω α. Futurum primum.

γν. Βοηθήσῃμιν	Βοηθήσῃο	Βοηθήσῃτο
δν. Βοηθήσόμεθον	Βοηθήσόμεθον	Βοηθήσόμεθον
πλ. Βοηθήσόμεθα	Βοηθήσόμεθα	Βοηθήσόμεθα

μετ' ὀλίγον μέλλω.

γν. Βεβοήσῃμιν	Βεβοήσῃο	Βεβοήσῃτο
δν. Βεβοήσόμεθον	Βεβοήσόμεθον	Βεβοήσόμεθον
πλ. Βεβοήσόμεθα	Βεβοήσόμεθα	Βεβοήσόμεθα

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτᾷ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ἐὰν βοάωμαι ὦμαι	βοᾷ ἢ	βοᾷνται ἄται
δν. ἐὰν βοαώμεθον ὠμεθον	βοᾷθον ἢ	βοᾷθον ἢ
πλ. ἐὰν βοαώμεθα ὠμεθα	βοᾷθι	βοᾷνται

πλ. βοαώμεθα ὠμεθα	βοᾷθι	βοᾷνται
--------------------	-------	---------

πρᾶκ. καὶ ὑπορσιωῖ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐὰν βεβοῶμαι	βεβοῶ	βεβοῶνται
δν. ἐὰν βεβοώμεθον	βεβοῶθον	βεβοῶθον
πλ. ἐὰν βεβοώμεθα	βεβοῶθι	βεβοῶνται

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν βοηθῶ	βοηθῇς	βοηθῇ
δν. ἐὰν βοηθῆτο	βοηθῆτον	βοηθῆτον
πλ. ἐὰν βοηθῆται	βοηθῆται	βοηθῆται

πλ. ἐὰν βοηθῶμεν βοηθῆτε βοηθήσι.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἑγκλιτις.

Infinitivus modus.

ὥς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

βοῦναι ἄναι.

πρᾶκίμ. καὶ ὑποοισι. Præteritum perfectum & plusquamperf.

βεβόησαι.

ἄοις α. Indefinitum primum βοηθῶναι.

μέλλω α. Futurum primum βοηθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγου μέλλω. Mox futuræ βεβοήσεσθαι.

μετοχὰς παθητικῆς.

Participia passiva.

ὥς καὶ πρᾶτα.

ὁ βοαόμενος ὦμενος.

ἡ βοαομένη ὠμνή.

ὁ βοαόμενος ὦμενος.

πρᾶκίμ. καὶ ὑποοισι.

ὁ βεβοημένος.

ἡ βεβοημένη.

ὁ βεβοημένος.

ἄοις α.

ὁ βοηθεῖς.

ἡ βοηθεῖσα.

ὁ βοηθῶν.

μέλλων α.

ὁ βοηθησόμενος, τὸ βοηθημένον.

ἡ βοηθημένη, τὴ βοηθημένης.

ὁ βοηθησόμενος, τὸ βοηθημένον.

μετ' ὀλίγου μέλλων.

ὁ βεβησόμενος, τὸ βεβημένον.

ἡ βεβημένη, τὴ βεβημένης.

ὁ βεβησόμενος, τὸ βεβημένον.

οὐσιαστικὴ ἔγκλισις μέση.

Indicativus modus medius.

Ενεσῶς. Præsens.

γν. βοάομαι ὦμαι βοᾷ ἃ βοᾷται ἄται

δν. βοαόμεθον ὠμέθον βοᾷεθον ἄεθον βοᾷε
δορ ἄδορ

πλ. βοαόμεθα ὠμέθα βοᾷεθε ἄθε βοᾶνται
ῶνται.

Παρατελικός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐβοαόμην ὠμην ἐβοᾷς ὦ ἐβοᾷς ἄπο

δν. ἐβοαόμεθον ὠμέθον ἐβοᾷεθον ἄεθον ἐβοᾷ
ἐδίην ἄδίην

πλ. ἐβοαόμεθα ὠμέθα ἐβοᾷεθε ἄθε ἐβοᾶντο
ῶντο.

ἀόριστος

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐβόησάμην	ἐβόησω	ἐβόηξατο
διδ. ἐβόησάμεθον	ἐβόηξατο	ἐβόησάδιον
πλ. ἐβόησάμεθα	ἐβόηξατε	ἐβόηξαντο.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. βόησμαι	βόησῃ	βόησεται
διδ. βόησόμεθον	βόησετο	βόησετο
πλ. βόησόμεθα	βόησετε	βόησονται.

Προσκλητικὴ ἐγκλισις.

Imperativus modus.

γνέσῃς καὶ πῆραται. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	Βόηε	Βόηε	ἄδιον
διδ.	Βόηε	ἄδιον	Βόηε
πλ.	Βόηετε	ἄδιε	Βόηετω

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν.	Βόηαι	Βόησάδιον
διδ.	Βόηξατο	Βόησάδιον
πλ.	Βόηατε	Βόησάδιον.

Εὐκλειτικὴ ἐγκλισις.

Optativus modus.

γνέσῃς καὶ πῆραται. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	Βοαίμην	ᾠμην	Βοαίῃς	ᾠς	Βοαίῃς	ᾠς
-----	---------	------	--------	----	--------	----

ἔα.

L

ἀόριστος

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. βοηαίμω	βοηαίο	βοηαίτο
δυ. βοηαίμεθον	βοηαίδον	βοηαίδω
πλ. βοηαίμεθα	βοηαίδει	βοηαίντο.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. βοηοίμω	βοηοίο	βοηοίτο
δυ. βοηοίμεθον	βοηοίδον	βοηοίδω
πλ. βοηοίμεθα	βοηοίδει	βοηοίντο.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γν. ἐὰν βοάωμαι ὦμαι βοᾷ ἢ βοᾷται ἅπ
 &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐὰν βοήσωμαι βοήσῃ	βοήσῃται
δυ. ἐὰν βοησώμεθον βοήσῃδον	βοήσῃδον
πλ. ἐὰν βοησώμεθα βοήσῃδει	βοήσωνται.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἐγκλισις.

Infinitivus modus.

γν. ἐὰν βοάωμαι ὦμαι βοᾷ ἢ βοᾷται ἅπ
 &c.

βοάεσθαι ὦσαι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum βοήσασθαι

μέλλων α. Futurum primum βοήσεσθαι.

μετοχαί

μετοχὰὶ μέλαι.

Participia media.

γίνεσθαι καὶ παρταῖ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ βοαόμην & ὠμην &.

ἡ βοαομένη & ὠμνή.

τὸ βοαόμενον & ὠμνον.

ἀόεις & α. Indefinitum primum.

ὁ βοασάμην &.

ἡ βοασαμένη.

τὸ βοασάμενον.

μέλλω & α. Futurum primum.

ὁ βοασόμην &.

ἡ βοασομένη.

τὸ βοασόμενον.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ
παραπληρώων ῥημάτων.Tertia coniugatio de uerbis in
ω circumflexis.

οεῖσιν ἐγκλίσιν γίνεσθαι.

Indicativus modus actiuis.

L 2

γίνεσθαι.

· γνέσως. Præfens.

γν. χρυσόω χρυσῶ χρυσόεις οἷς χρυσόεισι
 δν. χρυσόωτον ὄτον χρυσόωτον ὄτον
 πλ. χρυσόωμεν ὄμεν χρυσόετε ὄτε χρυσόοσι
 ὄσι.

πρᾶταλικός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐχρύβομουν ἐχρύβουες ἐχρύβεσ
 δν. ἐχρυσόωτον ὄτον ἐχρυσόετμι ὄτμι
 πλ. ἐχρυσόομεν ὄμεν ἐχρυσόετε ὄτε ἐχρύβοι
 οῦν.

πρᾶκείμενος. Præteritum perfectum.

γν. ἐχρύσωκα ἐχρύσωκας ἐχρύσωκε
 δν. ἐχρυσώκατον ἐχρυσώκατον
 πλ. ἐχρυσώκαμεν ἐχρυσώκατε ἐχρυσώ-
 κασι.

ὑπερσυντελικός, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐκεχρυσώκειν ἐκεχρυσώκεις ἐκεχρυσώκει
 δν. ἐκεχρυσώκειτον ἐκεχρυσώκειτμι
 πλ. ἐκεχρυσώκειμεν ἐκεχρυσώκειτε ἐκεχρυσώ-
 κειαν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρύσωα ἐχρύσωας ἐχρύσωσε
 δν. ἐχρυσώατον ἐχρυσώασάτμι
 πλ. ἐχρυσώαμεν ἐχρυσώατε ἐχρύσωαν.
 μέλλων

μέλλων α. Futurum primum.

γν.	χρυσώσω	χρυσώσεις	χρυσώσῃ
δν.		χρυσώσῃς	χρυσώσῃς
πλ.	χρυσώσωμεν	χρυσώσετε	χρυσώσουσι.

προσὰ κλῆ ἐγκλισις.

Imperatīvus modus.

γίνεσθς καὶ πῆ ατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	χρῦζε	χρῦζε	χρῦζε
δν.	χρῦζε	χρῦζε	χρῦζε
πλ.	χρῦζε	χρῦζε	χρῦζε

πῆ ατατ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	λεχρῦσῳκε	λεχρῦσῳκέτω
δν.	λεχρῦσῳκε	λεχρῦσῳκέτω
πλ.	λεχρῦσῳκετε	λεχρῦσῳκέτω

ἀόρισθς α. Indefinitum primum.

γν.	χρῦσῳ	χρῦσῳ
δν.	χρῦσῳ	χρῦσῳ
πλ.	χρῦσῳ	χρῦσῳ

Εὐκλῆ ἐγκλισις.

Optatīvus modus.

γίνεσθς καὶ πῆ ατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	χρῦσῳ	χρῦσῳ	χρῦσῳ
δν.	χρῦσῳ	χρῦσῳ	χρῦσῳ
πλ.	χρῦσῳ	χρῦσῳ	χρῦσῳ

δν. χευσόοιζον οἶτον χευσοίττω οἶττω
 πλ. χευσόοιμεν οἶμεν χευσόοιτε οἶτε χευσό-
 οιγν οἶγν.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

γν. λεχευσώκοιμι λεχευσώκοις λεχευσώκοι
 δν. λεχευσώκοιτον λεχευσωκοίττω
 πλ. λεχευσώκοιμεν λεχευσώκοιτε λεχευσώ-
 κοιγν.

ἀόριστ' α. Indefinitum primum.

γν. χευσώβαιμι χευσώβαις χευσώβαι
 δν. χευσώβαιτον χευσωβαίττω
 πλ. χευσώβαιμεν χευσώβαιτε χευσώβαιγν.
 μέλλω α. Futurum primum.

γν. χευσώβοιμι χευσώβοις χευσώβοι
 δν. χευσώβοιτον χευσωβοίττω
 πλ. χευσώβοιμεν χευσώβοιτε χευσώβοιγν.
 ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γν᾽ ἐσὼς καὶ πρᾶκτ'. Præfens & præ-
 teritum imperfectum.

γν. ἐὰν χευσόω σῶ χευσόης οἷς χευσόῃ οἷ
 δν. ἐὰν χευσόητον ῶτον χευσόηζον ῶτον
 πλ. ἐὰν χευσόωμεν ῶμεν χευσόητε ῶτε χευσώ-
 ωσι ῶσι.

πρᾶκ. καὶ ὑποοριώτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν λεχρυσώκω λεχρυσώκης λεχρυσώκη
δν. εἰὰν λεχρυσώκητον λεχρυσώκητον

πλ. λεχρυσώκωμεν λεχρυσώκητε λεχρυσώκωσι
ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν χρυσώσω χρυσώσης χρυσώση

δν. εἰὰν χρυσώσητον χρυσώσητον

πλ. εἰὰν χρυσώσωμεν χρυσώσητε χρυσώσωσι.

Απὸ ἑμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνῆσως καὶ πρᾶτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

χρυσόωμι.

πρᾶκ. καὶ ὑποοριώτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

λεχρυσώκηαι.

ἀόρις α. Indefinitum primum χρυσώσαι.

μέλλω α. Futurum primum χρυσώσῃ.

μετοχὰι γνεργνῆκαί.

Participia actiua.

γνῆσως καὶ πρᾶτατ.

ὁ χρυσόων σῶν.

ἡ χρυσόουσα ὄσα.

τὸ χρυσόον ου.

πρᾶκτῆς μὲν αὖτε.

ὁ λεχρυσωκῶς.

ἡ λεχρυσωκῆς.

τὸ λεχρυσωκός.

ἀόρις αὖτε.

ὁ χρυσῶς.

ἡ χρυσῶς.

τὸ χρυσῶς.

μέλλων αὖτε.

ὁ χρυσῶς.

ἡ χρυσῶς.

τὸ χρυσῶς.

οριστικὴ ἐγκλισις παθητικὴ.

Indicativus modus passivus.

Ενεσὼς. Præsens.

γν. χρυσοῦμαι ἔμαι χρυσόη οἶ χρυσόεται ἔται

δν. χρυδόμεθοι ἔμεθοι χρυσόεθοι ἔθοι χρυ-
σόεθοι ἔθοι

πλ. χρυδόμεθα ἔμεθα χρυσόεθε ἔθε χρυσό-
ονται οὐνται.

πρᾶκτῆς μὲν αὖτε. Præteritum imperfectum.

γν. ἐχρυδόμεν ἔμεν ἐχρυσόου ἔν ἐχρυσό-
ου ἔπ.

δν. ἐχρυσό-
ου ἔπ.

δ'υ. ἐχρυσόμεθον ἔμεθον ἐχρυσόεδιον ἔδιον ἐ-
χρυσέδιω ἔδιω

πλ. ἐχρυσόμεθα ἔμεθα ἐχρυσόεδιε ἔδιε ἐχρυσ-
σόοντο οὐῶτο.

πρᾶκέρμηνΘ. Præteritum perfectum.

γν. λεχρυσώμαι λεχρυσώσῃ λεχρυσώσεται

δ'υ. λεχρυσώμεθον λεχρυσώσδιον λεχρυσώσδιον

πλ. λεχρυσώμεθα λεχρυσώδιε λεχρυσώνται.

ὑπόρσιω τελικὸς. Præteritum plus-
quamperfectum.

γν. ἐκεχρυσόμην ἐκεχρυσώον ἐκεχρυσώοντο

δ'υ. ἐκεχρυσώμεθ' ἐκεχρυσώδι' ἐκεχρυσώδιω

πλ. ἐκεχρυσώμεθα ἐκεχρυσώδιε ἐκεχρυσώντο.

ᾠόειςΘ α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθῃ

δ'υ. ἐχρυσώθημεν ἐχρυσώθητε ἐχρυσώθησαν

πλ. ἐχρυσώθημεν ἐχρυσώθητε ἐχρυσώθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. χρυσωθήσομαι χρυσωθήσῃ χρυσωθήσεται

δ'υ. χρυσωθήσόμεθον χρυσωθήσεδιον χρυσω-

θήσεδιον

πλ. χρυσωθήσόμεθα χρυσωθήσεδιε χρυσω-

θήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. λεχρυσώσομαι λεχρυσώσῃ λεχρυσώσεται

L 5

δ'υ. λε-

Αν. λεχρυσωσόμεθορ λεχρυσώσεδιθρ λεχρυσώσεδιθρ
 σώσεδιθρ

πλ. λεχρυσωσόμεθα λεχρυσώσεδιε λεχρυσώσονται.

Προσакληκὴ ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνέσως καὶ πρᾶτα. Praesens & praeteritum imperfectum.

γν. χρυσός εἰ χρυβένειω ἔειω

δν. χρυσόειδορ ἔειδορ χρυβένειωρ ἔειωρ

πλ. χρυσόειδιε ἔειδιε χρυβένειωθαρ ἔειωθαρ.

πρᾶκείμ. καὶ ὑποορσυν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

γν. λεχεύσωθρ λεχερυσώθω

δν. λεχερύσωθδορ λεχερυσώθωρ

πλ. λεχερύσωδιε λεχερυσώθωθαρ.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν. χρυσώθηζ χρυσωθήτω

δν. χρυσώθητορ χρυσωθήτωρ

πλ. χρυσώθητε χρυσωθήτωθαρ.

Εὐκληκὴ ἐγκλισις.

Optatiuus modus.

γνέσως. Praesens.

γν. χρυβοίμην οίμην χρυσόοιο οἶο χρυσόοιτο
 οἶτο

δν. χρυβ

διυ. χρυσνοίμεθον οίμεθον χρυσόοιδιον οίδιον
χρυσνοίδιω οίδιω.

πλ. χρυσνοίμεθα οίμεθα χρυσόοιδιε οίδιε χρυσό-
οιντο οϊντο.

πρὸς κέμ. καὶ ὑποδρυσω. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. λεχρυσώμην λεχρυσῶο λεχρυσῶτο.

διυ. λεχρυσώμεθον λεχρυσώδιον λεχρυσώδιω

πλ. λεχρυσώμεθα λεχρυσώδιε λεχρυσώντο.

ἀόριστ' α. Indefinitum primum.

γν. χρυσωθήην χρυσωθήης χρυσωθήη

διυ. χρυσωθήητον χρυσωθήητω

πλ. χρυσωθήημεν χρυσωθήητε χρυσωθήησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. χρυσωθήίμην χρυσωθήίσοι χρυσωθήίσοιτο

διυ. χρυσωθήίμεθον χρυσωθήίσοιον χρυσωθήί-

σοίδιω.

πλ. χρυσωθήίμεθα χρυσωθήίσοιε χρυσωθήί-

σιντο.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. λεχρυσωθήίμην λεχρυσώσοι λεχρυσώσοιτο

διυ. λεχρυσωθήίμεθον λεχρυσώσοιον λεχρυσ-

ωθήίδιω

πλ. λεχρυσωθήίμεθα λεχρυσώσοιε λεχρυσώ-

σιντο.

ὑποτα-

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γίνεσθς καὶ πῖαται. Præfens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν χρυσόωμαι ὦμαι χρυσόηοι χρυσόηται
ῶται

δυ. εἰὰν χρυσώμεθον ὠμεθον χρυσόηδιον ὠδιον
χρυσόηδιον ὠδιον

πλ. εἰὰν χρυσώμεθα ὠμεθα χρυσόηδιε ὠδιε χρυ
σόονται ὦνται.

πῖακ. καὶ ὑπορσυνῖ. Præteritum per
fectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν λεχρυσῶμαι λεχρυσῇ λεχρυσῆται

δυ. εἰὰν λεχρυσώμεθον λεχρυσῆδιον λεχρυσῆ
διον

πλ. εἰὰν λεχρυσώμεθα λεχρυσῆδιε λεχρυσῶντη.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν χρυσωθῶ χρυσωθῆς χρυσωθῇ

διν. εἰὰν χρυσωθῆτορ χρυσωθῆτορ

πλ. εἰὰν χρυσωθῶμεν χρυσωθῆτε χρυσωθῶσι.

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἐγκλισις.

Infinitivus modus.

γίνεσθς καὶ πῖαται. Præfens & præ
ritum imperfectum.

χρυσόειναι ὄειναι.

πῖακέμ.

πῆακέμ. καὶ ὑποδρυσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

λεχρυσώσθαι.

ἄοριςΘ α. Indefinitum primū χρυσωθῆναι.

μέλλω α. Futurum primum χρυσωθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγ) μέλλω. Mox futuræ λεχρυσώσεσθαι

μετοχὰὶ παθητικὰ.

Participia passiva.

γίνεσθαι καὶ πῆατάτ.

ὁ χρυσόμηνΘ ὕμηνΘ.

ἡ χρυσομένη ὑμνή.

τὸ χρυσόμενον ὕμνον.

πῆακέμ. καὶ ὑποδρυσω.

ὁ λεχρυσωμένηΘ, ἡ λεχρυσωμένη, τὸ λεχρυσωμένον.

ἄοριςΘ α.

ὁ χρυσωθείς, ἡ χρυσωθείσα, τὸ χρυσωθῆν.

μέλλω α.

ὁ χρυσωθῆσόμενΘ, ἡ χρυσωθήσονται, τὸ χρυσωθῆσόμενον.

μετ' ὀλίγον μέλλω.

ὁ λεχρυσωσόμενΘ, ἡ λεχρυσωσονται, τὸ λεχρυσωσόμενον.

οριστικὴ ἔγκλισις μέση.

Indicativus modus medius.

γίνεσθαι

Ενεσώς. Præsens.

γν. χρυσόομαι ὅμαι χρυσόηοι χρυσόεται οὔεται
ταί & c.

Παρατελικὸς. Præteritum imperfectum.

γν. ἐχρυσόμην ὅμην ἐχρυσόου ὅ ἐχρυσόου
το & c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐχρυσωσάμην ἐχρυσώσω ἐχρυσώσῃ
δι. ἐχρυσωσάμεθον ἐχρυσώσῃον ἐχρυσωσά-
σθω

πλ. ἐχρυσωσάμεθα ἐχρυσώσῃε ἐχρυσώσῃν.
μέλλων α. Futurum primum.

γν. χρυσώομαι χρυσώσῃ χρυσώσεται
δι. χρυσωσόμεθον χρυσώσῃον χρυσώσῃον
πλ. χρυσωσόμεθα χρυσώσῃε χρυσώσονται.
προσакλην ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνεσώς καὶ παρατελ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

γν. χρυσόου ὅ χρυσέειω ὅειω
δι. χρυσόειον ὅειον χρυσέειω ὅειω
πλ. χρυσόειε ὅειε χρυσέειω ὅειω.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. χρύσωσαι χρυσωσάειω
δι. χρυσώσῃον χρυσωσάειω

πλ.

πλ. χρυσώσασθαι χρυσώσασθαι.
Εὐκλήκη ἔγκλισις.

Optatiuus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν. χρυσοίμην οίμην χρυσόοιο οἶο χρυσόοιτο
οἶτο &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. χρυσωραίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο
δυσ. χρυσωραίμεθον χρυσώσαιδι χρυσωραίδιω
πλ. χρυσωραίμεθα χρυσώσαιδι χρυσώσαιντο.
μέλλω α. Futurum primum.

γν. χρυσωδύμην χρυσώδωιο χρυσώδωιτο
δυσ. χρυσωδύμεθον χρυσώδωιδιον χρυσωδύδιω
πλ. χρυσωδύμεθα χρυσώδωιδι χρυσώδωιντο.
ὑποτακτική ἔγκλισις.

Subiunctiuus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν. ἐάν χρυσόωμαι ὅμαι χρυσόη οἶ χρυσό-
ηται ὦται &c.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. ἐάν χρυσώσωμαι χρυσώσῃ χρυσώσῃται
δυσ. ἐάν χρυσωσώμεθον χρυσώσῃδιον χρυσώ-
σῃδιον.

πλ. ἐάν

πλ. ἐὰν χρυσωσώμεθα χρυσώσῃδε χρυσώ-
σονται.

Αἰνέματ' ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γίνεσθαι καὶ πᾶταί. Praesens & prae-
teritum imperfectum.

χρυσόεσθαι ὁδᾶι.

ἀόρις α. Indefinitum primū χρυσώεσθαι.

μέλλω α. Futurum primum χρυσώσεσθαι.

μετοχαὶ μέλαι.

Participia media.

γίνεσθαι καὶ πᾶταί.

ὁ χρυδόμενος, ἔμενος, ἢ χρυδομένη θυμένη, τὸ
χρυδόμενον ἔμενον.

ἀόρις α.

ὁ χρυσωσάμενος, ἢ χρυσωαμένη, τὸ χρυσω-
σάμενον.

μέλλω α.

ὁ χρυσωσόμενος, ἢ χρυσωομένη, τὸ χρυσω-
σόμενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ

ῥημάτων.

πρώτη συζυγία εἰς μι ῥημάτων.

ΟΡΙΣΜΟΙ

οριστικὴ ἐγκλισις ὑόρμητικὴ.
Indicativus modus actiuis.
ὑνέσως. Præsens.

γν. τίθμι	τίθης	τίθῃσι
δν.	τίθῃς	τίθῃς
πλ. τίθεμεν	τίθετε	τίθεσσι καὶ ἴω= νικῶς πθέασι.

ᾤαταλκός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐτίθω	ἐτίθης	ἐτίθῃ
δν.	ἐτίθῃς	ἐτίθῃς
πλ. ἐτίθεμεν	ἐτίθετε	ἐτίθεσθαι.

ᾤακέρμεν. Præteritum perfectum.

γν. τέθεικα	τέθεικας	τέθεικε
δν.	τέθεικατο	τέθεικατο
πλ. τέθεικαμεν	τέθεικατε	τέθεικασι.

τίθῃκα tamen esse debuerat ὅτι τοι ἡ ἀρ τοι θήσω futuro : Sed Boeotorum more n mutatum est in α diphthongum.

ὑπόρμουτελικός, Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐπέθεικα	ἐπέθεικας	ἐπέθεικε
δν.	ἐπέθεικατο	ἐπέθεικάντω
πλ. ἐπέθεικαμεν	ἐπέθεικατε	ἐπέθεικασθαι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἔθηκε	ἔθικας	ἔθηκε
	M	δν. ἔθηκε

ῥν.	ἐθήκατομ	ἐθηκάτω
πλ.	ἐθήκαμεν	ἐθήκατε
		ἐθηκαν.

ἐθῆκα ramen dicendum fuerat ὅτι τοῦ
 quæ est futuri consonans. Sed quinque
 annotantur Aoristi, duo quidem in gra-
 uitonis, ἔπα, ἔλεγε, tres uero in uerbis
 in μι: ἐθηκα, ἔδωκα, ἔηκα. quoniam non ser-
 uant consonantes suorum futurorum.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ῥν.	ἐθίω	ἐθης	ἐθη
ῥν.		ἐθήσω	ἐθέτω
πλ.	ἐθίμεν	ἐθετε	ἐθεσαν.

μέλλω α. Futurum primum.

ῥν.	θήσω	θήσεις	θήσῃ
ῥν.		θήσωμεν	θήσεμεν
πλ.	θήσμεν	θήσετε	θήσουσι.

προσακλική ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

ῥν. ἐσὼς καὶ πῆατα. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

ῥν.	τίθει	τίθεται
ῥν.	τίθωμεν	τίθεσθε
πλ.	τίθετε	τίθωνται.

πῆακ. καὶ ὑποδουῖ. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

ῥν. τίς

γν.	τίθεικε	τιθακέτω
δν.	τιθείκω	τιθακέτωρ
πλ.	τιθείκετε	τιθακέτωρα.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

Θῆκορ, θηκάτω esse debuerat, ἀπὸ τοῦ ἔθνε-
κα, sed in usu non est.

γν.	δέπῃ ἢ δέσ	δέτω
δν.	δέπου	δέτωρ
πλ.	δέτε	δέτωρα.

Εὐκλεῖ ἐγκλισίαις.

Optatius modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶταί. Praesens & praete-
ritum imperfectum.

γν. πθείω	πθείης	πθείη
δν.	πθείημι	πθείητω
πλ. πθείημι	πθείητε	πθείηται καὶ πθείη.

πρᾶκται καὶ ὑπορσιν. Praeteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. πθείκοιμι	πθείκοις	πθείκοι
δν.	πθείκοιμι	πθείκοιτω
πλ. πθείκοιμι	πθείκοιτε	πθείκοιεν.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. θέω	θέης	θέη
δν.	θέημι	θέητω

M 2

πλ. θέηται

πλ.θάημεν καὶ θαῖμεν θάητε θάημεν ἢ θαῖν.
μέλλω α. Futurum primum.

γν. θήσωμι	θήσεις	θήσει
δν.	θήσεται	θήσεται
πλ.θήσωμεν	θήσετε	θήσονται.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέως καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν τιθῶ	τιθῆς	τιθῇ
δν.	εἰὰν τιθῆτο	τιθῆτο
πλ.εἰὰν τιθῶμεν	τιθῆτε	τιθῶσι.

πῆακ. καὶ ὑπορσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν τεθείκω	τεθείκης	τεθείκη
δν.	εἰὰν τεθείκητο	τεθείκητο
πλ.εἰὰν τεθείκωμεν	τεθείκητε	τεθείκωσι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν θῶ	θῆς	θῇ
δν.	εἰὰν θῆτο	θῆτο
πλ.εἰὰν θῶμεν	θῆτε	θῶσι.

Ἀπῆμφατος ἐγκλισις.

Infinitiuus modus.

γνέως καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum. τιθῆναι.
πῆακ.

πῆρακέμ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.
τεθεικέναι.

ἀόριστος α. Indefinitum primum

θλῶαι.

μέλλω α. Futurum primum

θήσασθαι.

μετοχὰὶ γυνόγιλαὶ.

Participia actiua.

γινεώσας καὶ πῆραταί.

ὁ πθῆς, τὸ πθγνῆσθαι.

ἡ πθῆσκα. τὴ πθῆσθης.

τὸ πθγνῆν, τὸ πθγνῆσθαι.

πῆρακέμ. καὶ ὑπορσυν.

ὁ τεθεικώς, ἡ τεθεικυῖα, τὸ τεθεικός.

ἀόριστος α.

ὁ θῆς, ἡ θῆσκα, τὸ θγνῆν.

μέλλω α.

ὁ θήσω, ἡ θήσους, τὸ θῆσθαι.

οριστικὴ ἐγκλισις παθητικὴ.
Indicatiuus modus passiuus.

Γινεώσας. Præsens.

γν. τίθεμαι

τίθεαι

τίθεται

δυν. πθέμεθοι

τίθεσθαι

τίθεσθαι

πλ. πθέμεθα

τίθεσθε

τίθονται.

M 3

πῆρα

πρᾶταλινός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐπιθέμην	ἐπίθετο	ἐπίθετο
δν. ἐπιθέμεθον	ἐπίθετον	ἐπιθέδην
πλ. ἐπιθίμεθα	ἐπίθετε	ἐπιθύντο.

πρᾶκείμηνος. Præteritum perfectum.

γν. τέθαιμα	τέθεικα	τέθειται
δν. τεθέμεθον	τέθειτον	τέθειτον
πλ. τεθέμεθα	τέθειτε	τέθεινται.

ὑποδορυυτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐτεθέμην	ἐτέθειτο	ἐτέθειτο
δν. ἐτεθέμεθον	ἐτέθειτον	ἐτεθείδην
πλ. ἐτεθέμεθα	ἐτέθειτε	ἐτέθειντο.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐτέθην	ἐτέθης	ἐτέθη
δν.	ἐτέθητον	ἐτεθήντην
πλ. ἐτέθημεν	ἐτέθητε	ἐτέθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. τεθήσομαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
δν. τεθισόμεθον	τεθήσετον	τεθήσετον
πλ. τεθισόμεθα	τεθήσετε	τεθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. τεθήσομαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
δν. τεθισόμεθον	τεθήσετον	τεθήσετον
πλ. τεθισόμεθα	τεθήσετε	τεθήσονται.

Προσκλητικὴ ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

ὑπενώσῃ καὶ πρῶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	πῖθες	πῖθ	πῖθείω
δν.	πῖθείοι		πῖθείωι
πλ.	πῖθείε		πῖθείωι

πρῶτα καὶ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὑν.	τέθει	τέθείω
δν.	τέθειοι	τέθείωι
πλ.	τέθειε	τέθείωι

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὑν.	τέθη	τέθητω
δν.	τέθητοι	τέθητωι
πλ.	τέθητε	τέθητωι

Εὐκκλητικὴ ἐγκλισις.

Optatiuus modus.

ὑπενώσῃ καὶ πρῶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	πιθέμην	πιθεῖο	πιθεῖτω
δν.	πιθέμεθοι	πιθεῖοι	πιθεῖωι
πλ.	πιθέμεθα	πιθεῖε	πιθεῖντο

πρῶτα καὶ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. τεθέμην	τεθεῖο	τεθεῖτο
δ' υ. τεθέμεθον	τεθεῖον	τεθέσθην
πλ. τεθέμεθα	τεθεῖτε	τεθεῖντο.

ἄορις α. Indefinitum primum.

γν. τεθείην	τεθείης	τεθείη
δ' υ.	τεθείητον	τεθείησθην
πλ. τεθείημεν	τεθείητε	τεθείησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. τεθνήσκω	τεθνήσκω	τεθνήσκειτο
δ' υ. τεθνήσκειμεθον	τεθνήσκειον	τεθνήσκεισθην
πλ. τεθνήσκειμεθα	τεθνήσκειτε	τεθνήσκειντο.

Paulo post futurum.

γν. τεθνήσκω	τεθνήσκω	τεθνήσκειτο
δ' υ. τεθνήσκειμεθον	τεθνήσκειον	τεθνήσκεισθην
πλ. τεθνήσκειμεθα	τεθνήσκειτε	τεθνήσκειντο.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γινεσθῶς καὶ πρῶτα γ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰὰν τιθῶμαι	τιθῆ	τιθῆται
δ' υ. εἰὰν τιθώμεθον	τιθῆον	τιθῆσθον
πλ. εἰὰν τιθώμεθα	τιθῆτε	τιθῶνται.

πρῶτα κέμ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν τιθῶμαι	τιθῆ	τιθῆται
------------------	------	---------

δ' υ. εἰὰν

δν. εὐν τεθώμεθον τεθῆδον τεθῆδον
 πλ. εὐν τεθώμεθαί τεθῆδε τεθῶνται.

ἄόριςΘ β. Indefinitum secundum.

γν. εὐν τιθῶ τιθῆς τιθῆ
 δν. εὐν τεθῆτορ τεθῆτορ
 πλ. εὐν τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι.

Απὸ ἐμφατὶΘ ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνέσως καὶ πρᾶταί. Praesens & praeteritum imperfectum.

τίθειναι.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυνάί. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

τεθείναι.

ἄόριςΘ α. Indefinitum primum τεθῶναι.

μέλλω α. Futurum primum τεθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλω. Mox futurum τεθείσεσθαι.
 μετοχαὶ παθητικῶν.

Participia passiva.

γνέσως καὶ πρᾶταί.

ὁ πθήμενος, ἡ πθειμένη, τὸ πθήμενον.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυνάί.

ὁ τεθειμένος, ἡ τεθειμένη, τὸ τεθειμένον.

ἄόριςΘ α.

ὁ τεθείς, ἡ τεθειμένη, τὸ τεθῆναι.

M 5

μέλλω

μέλλω α.

ὁ τεθισόμενός, ἢ τεθησμένη, τὸ τεθισόμενον.

μετ' ὀλίγον μέλλω.

ὁ τεθεισόμενός, ἢ τεθεσμένη, τὸ τεθεισόμενον.

οἰσικὴ ἔγκλισις μέση.

Indicativus modus medius.

γυνεῶς. Præsens.

γν. τίθεμαι τίθει τίθεται &c.

παρακλῆτος. Præteritum imperfectum.

γν. ἐτίθειμι ἐτίθει καὶ ἐτίθε ἐτίθετο &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐθηκάμιω ἐθήκω ἐθήκατο

διν. ἐθηκάμεθον ἐθήκαθον ἐθηκάδιω

πλ. ἐθηκάμεθα ἐθήκαθε ἐθήκαντο.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. ἐθέμιω ἔθει καὶ ἔθε ἔθετο

διν. ἐθέμεθον ἔθειθον ἔθειδιω

πλ. ἐθέμεθα ἔθειθε ἔθεντο.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. θήσωμαι θήσῃ θήσεται

διν. θησόμεθον θήσεθον θήσεδιον

πλ. θησόμεθα θήσεθε θήσονται.

προσакλῆτικὴ ἔγκλισις.

Imperativus modus.

γυνεῶς

ὑν᾽ ὧς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	πῖεσθαι	πῖεσθαι
δ' υ.	πῖεσθαι	πῖεσθαι
πλ.	πῖεσθαι	πῖεσθαι

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν.	πῖεσθαι	πῖεσθαι
δ' υ.	πῖεσθαι	πῖεσθαι
πλ.	πῖεσθαι	πῖεσθαι

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.

Optatīvus modus.

ὑν᾽ ὧς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι
-------------	---------	---------

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι
δ' υ. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι
πλ. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι

μέλλων α. Futurum primum.

γν. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι
δ' υ. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι
πλ. πῖεσθαι	πῖεσθαι	πῖεσθαι

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctīvus modus.

ὑν᾽ ὧς

γνῆσως καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν. ἐὰν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται &c.
ἀόρις Θ. B. Indefinitum secundum.

γν. ἐὰν θῶμαι θῆ θῆται
διν. ἐὰν θώμεθον θῆθον θῆθον
πλ. ἐὰν θώμεθα θῆθε θῶνται.

Ἀπὸ ἐμφατ. ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνῆσως καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

τίθεσθαι.

ἀόρις Θ. B. Indefinitum secundum θέσθαι.

μέλλων α. Futurum primum θήσεσθαι.

μετοχαὶ μέσαι.

Participia media.

γνῆσως καὶ πρᾶτα.

ὁ τιθέμενος, ἡ τιθεμένη, τὸ τιθέμενον.

ἀόρις α.

ὁ θέμενος, ἡ θεμένη, τὸ θέμενον.

μέλλων α.

ὁ θησόμενος, ἡ θησόμενη, τὸ θησόμενον.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ

τῶν εἰς μι.

οὐσις

Οριστικὴ ἐγκλισις γνεργνικὴ.
Indicativus modus actiivus.

Ενεσὼς. Præsens.

γν. ἴσθμι	ἴσῃς	ἴσῃσι
δν.	ἴσατομ	ἴσατομ
πλ. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσῃσι.

Παρατακτὸς. Præteritum imperfectum.

γν. ἴσῳ	ἴσῃς	ἴσῃ
δν.	ἴσατομ	ἴσῃτω
πλ. ἴσαμεν	ἴσατε	ἴσασθμ.

Παρακείμενος. Præteritum perfectum.

γν. ἔσκαα	ἔσκαας	ἔσκαε
δν.	ἔσκατομ	ἔσκατομ
πλ. ἔσκαμεν	ἔσκατε	ἔσκασι.

ἔσθηκα tamen esse debuerat ὅτι τὸ η̄ à futuro sῆσω : Sed ne coincidat cum ἔσθηκα, quod est medium præteritum, ἀπὸ τοῦ ἔσῃσιν, mutata est η̄ in α.

ὑπερσυντελικὸς. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἔσκαην	ἔσκαες	ἔσκαε
δν.	ἔσκαετομ	ἔσκαετω
πλ. ἔσκαμεν	ἔσκαετε	ἔσκαεσθμ.

ἄορις. Indefinitum primum.

γν. ἔσκη

γν. ἔσῃα	ἔσῃας	ἔσῃσε
δυ.	ἔσῃατομ	ἔσῃατῶ
πλ. ἔσῃαμεν	ἔσῃατε	ἔσῃαμ.

ἀόρισθ β. Indefinitum secundum.

γν. ἔσῃω	ἔσῃς	ἔσῃ
δυ.	ἔσῃτομ	ἔσῃτῶ
πλ. ἔσῃμεν	ἔσῃτε	ἔσῃαμ.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. σήσω	σήσεις	σήσῃ
δυ.	σήσῃτομ	σήσῃτῶ
πλ. σήσωμεν	σήσετε	σήσουσιν.

προσакλικὴ ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνῆσῶς καὶ πῆατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

γν.	ἴσαθι	ἴσάτω
δυ.	ἴσατομ	ἴσάτωμ
πλ.	ἴσατε	ἴσάτωαμ.

πῆακ. καὶ ὑπορσυντ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	ἔσακε	ἔσακίτω
δυ.	ἔσακῃτομ	ἔσακίτωμ
πλ.	ἔσακετε	ἔσακίτωαμ.

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν.	σηῶμ	σητάτω
-----	------	--------

δυ. σηῶ

δν.	σηατορ	σησάτωρ
πλ.	σηατε	σησάτωαμ.

ἀόρις Θ. Indefinitum secundum.

γν.	σηθι	σητω
δν.	σητορ	σητωρ
πλ.	σητε	σητωαμ.

Εὐκλικὴ ἔγκλισις.

Optatius modus.

γνέσῳς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ισάιλω	ισάιης	ισάιη
δν.	ισάιητορ	ισαίητωρ
πλ. ισάιημεν	ισάιητε	ισάιηαμ καὶ ισαίην.

πρᾶκάμ. καὶ ὑποορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐσάκοιμι	ἐσάκοις	ἐσάκοι
δν.	ἐσάκοιθρ	ἐσακοίτλω
πλ. ἐσάκοιμεν	ἐσάκοιτε	ἐσάκοιγν.

ἀόρις Α. Indefinitum primum.

γν. σηαίμι	σηαίς	σηαί
δν.	σηαίθρ	σηαίτλω
πλ. σηαίμεν	σηαίτε	σηαίγν

ἀόρις Β. Indefinitum secundum.

γν. σαίλω	σαίης	σαίη
		δν. σαίη.

δ'υ. σαίντορ σαιήτλω
 πλ.σαίνμελν σαίντε σάιν(αν) καὶ σαῖν.
 μέλλω α. Futurum primum.

γν. σήδωμι σήδεις σήδω
 δ'υ. σήδοιτορ σεδοίτλω
 πλ.σήδωμελν σήδοιτι σήδωσι.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γν.εὼς καὶ π.ατάϊ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.εὼν ἰσῶ ἰσας ἰσῆ
 δ'υ. εὼν ἰσᾶπερ ἰσᾶτορ
 πλ.εὼν ἰσῶμελν ἰσᾶτε ἰσῶσι.

πῆ ακ. καὶ ὑποορωῖ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.εὼν ἐσάκω ἐσάκης ἐσάκη
 δ'υ. εὼν ἐσάκητορ ἐσάκητορ
 πλ.εὼν ἐσάκωμελν ἐσάκητε ἐσάκωσι.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

γν.εὼν σήσω σήσης σήσῃ
 δ'υ. εὼν σήσητορ σήσητερ
 πλ.εὼν σήσωμελν σήσητε σήσωσι.

ἀόρις β. Indefinitum secundum.

γν.εὼν σῶ σῆς σῆ
 δ'υ. εὼν σῆτορ σῆτορ

πλ.εὼν

πλ. ἐάν σωμλν σῆτε σῶσι.

Απὸ ἐμφατ. ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνέσῳς καὶ πῆαταῖ. Præfens & præteritum imperfectum.

ἰσάναι.

πῆακέμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἔσακγίαι.

ἀόρις. α. Indefinitum primum σῆλαι.

ἀόρις. β. Indefinitum secundum σλῶαι.

μέλλω α. Futurum primum σήσασμ.

μετοχὰὶ γνεργνίκαὶ.

Participia activa.

γνέσῳς καὶ πῆαταῖ.

ὁ ἰσάς, τοῖ ἰσάντ.

ἡ ἰσάλα, τῇ ἰσάσῃς.

τὸ ἰσάν, τοῖ ἰσάντ.

πῆακέμν.

ὁ ἔσακῶς, ἡ ἔσακῆα, τὸ ἔσακός.

ἀόρις. α.

ὁ σῆλας, ἡ σῆλαα, τὸ σῆλαμ.

ἀόρις. β.

ὁ σάς, ἡ σάλα, τὸ σάν.

μέλλω α.

N

ὁ σήσασμ

ὁ σήσωρ, ἡ σήσωρα, τὸ σήσωρ.

οὐσιαστικὴ ἑγκλισις παθητικὴ.

Indicativus modus passivus.

ὑῖς ὧς. Præsens.

ὑν. ἴσαμαι	ἴσᾱται	ἴσονται
δυν. ἰσάμεθον	ἰσάδιον	ἰσάδιον
πλ. ἰσάμεθα	ἰσάδιε	ἴσονται.

πρᾶτατικός. Præteritum imperfectum.

ὑν. ἰσάμην	ἴσᾱτο ὅτι ἴσω	ἴσαστο
δυν. ἰσάμεθον	ἰσάδιον	ἰσάδιον
πλ. ἰσάμεθα	ἰσάδιε	ἴσονται.

πρᾶκτικός. Præteritum perfectum.

ὑν. ἔσαμαι	ἔσᾱται	ἔσονται
δυν. ἐσάμεθον	ἐσάδιον	ἐσάδιον
πλ. ἐσάμεθα	ἐσάδιε	ἔσονται.

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

ὑν. ἐσάμην	ἔσᾱτο	ἔσαστο
δυν. ἐσάμεθον	ἐσάδιον	ἐσάδιον
πλ. ἐσάμεθα	ἐσάδιε	ἔσονται.

ἀόριστος. Indefinitum primum.

ὑν. ἐσθήναι	ἐσθήης	ἐσθήη
δυν.	ἐσθήητον	ἐσθήητω

πλ.

πλ. ἐσάθηναι ἐσάθητε ἐσάθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. σαθήσομαι σαθήσῃ σαθήσεται
 δν. σαθήσομεθον σαθήσεδιον σαθήσεδιον
 πλ. σαθήσόμεθα σαθήσεδιε σαθήνουνται.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

γν. ἐσάδωμαι ἐσάδῃ ἐσάσεται
 δν. ἐσάσομεθον ἐσάσεδιον ἐσάσεδιον
 πλ. ἐσασόμεθα ἐσάτεδιε ἐσάνουνται.

προσκλητικὴ ἐγκλισις.

Imperatiuus modus.

γν. ἐσὼς καὶ πῆαται. Præsens & præ-
 teritum imperfectum.

γν. ἔσας ἔσας ἔσας
 δν. ἔσαςδιον ἔσαςδιον
 πλ. ἔσαςδιε ἔσαςδιωσαν.

πῆακέμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum per-
 fectum & plusquamperf.

γν. ἔσας ἔσαςδιον
 δν. ἔσαςδιον ἔσαςδιον
 πλ. ἔσαςδιε ἔσαςδιωσαν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. σάθητι σάθητω
 δν. σάθητον σάθητων
 πλ. σάθητε σάθητωσαν.

Εὐκλεῖς ἑγκλισις.
Optatius modus.

ῥν̄εσὼς καὶ πρ̄απαῖ. Præfens & præteritum imperfectum.

ῥν̄. ἱσαίμω	ἱσαῖο	ἱσαῖτο
δ'υ. ἱσαίμεθω	ἱσαῖδιω	ἱσαῖδιω
πλ. ἱσαίμεθα	ἱσαῖδιε	ἱσαῖντο.

πρ̄ακείμ. καὶ ὑποδου. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ῥν̄. ἑσαίμω	ἑσαῖο	ἑσαῖτο
δ'υ. ἑσαίμεθω	ἑσαῖδιω	ἑσαῖδιω
πλ. ἑσαίμεθα	ἑσαῖδιε	ἑσαῖντο.

ἀόρις α. Indefinitum primum.

ῥν̄. σαθείω	σαθείης	σαθείη
δ'υ.	σαθείητω	σαθείητω
πλ. σαθείημεν	σαθείητε	σαθείησαν.

μέλλω α. Futurum primum.

ῥν̄. σαθησίμω	σαθήσιο	σαθήσιντο
δ'υ. σαθησίμεθω	σαθήσιδιω	σαθησίδιω
πλ. σαθησίμεθα	σαθήσιδιε	σαθήσιντο.

μετ' ὀλίγου μέλλω. Mox futurum.

ῥν̄. ἑσαδίσίμω	ἑσάδσιο	ἑσάδσιτο
δ'υ. ἑσαδίσίμεθω	ἑσάδσιδιω	ἑσαδίσίδιω
πλ. ἑσαδίσίμεθα	ἑσάδσιδιε	ἑσάδσιντο.

ὑποπα

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

γινώσκῃς καὶ πῖσταί. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἰς ἰσῶμαι	ἰσᾷ	ἰσᾷται
δυ. εἰς ἰσώμεθον	ἰσᾷδιον	ἰσᾷδιον
πλ. εἰς ἰσώμεθα	ἰσᾷδι	ἰσῶνται.

πῖσται. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. εἰς ἰσῶμαι	ἰσᾷ	ἰσᾷται
δυ. εἰς ἰσώμεθον	ἰσᾷδιον	ἰσᾷδιον
πλ. εἰς ἰσώμεθα	ἰσᾷδι	ἰσῶνται.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. εἰς σαθῶ	σαθῆς	σαθῆ
δυ.	εἰς σαθῆτον	σαθῆτον
πλ. εἰς σαθῶμεν	σαθῆτε	σαθῶσι.

Ἀπὸ ἑμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γινώσκῃς καὶ πῖσταί. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰσᾷται.

πῖσται. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ἰσᾷται.

ἀόριστος α. Indefinitum primum	σαθῶ.
N 3	μέλων

μέλλων α. Futurum primum σαθήσειδιαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum ἐσάσειδιαι.

μετοχαὶ παθητικῶν.

Participia passiva.

ὁ ἐσάμενθ, ἡ ἐσαμένη, τὸ ἐσάμενον.

ὁ ἐσαμένηθ, ἡ ἐσαμένη, τὸ ἐσαμένον.

ὁ σαθείς, ἡ σαθεῖα, τὸ σαθύν.

ὁ σαθησόμενθ, ἡ σαθηομένη, τὸ σαθησόμενον.

ὁ ἐσασόμενθ, ἡ ἐσαομένη, τὸ ἐσασόμενον.

οριστικὴ ἔγκλισις μέση.

Indicativus modus medius.

Ενεσὼς. Præsens.

γν. ἴσταμαι ἴστααι ἴσταται &c.

παρατακτικὸς. Præteritum imperfectum.

γν. ἴσάμην ἴασο ἢ ἴσω ἴστατο &c.

ἀόρισθ α. Indefinitum primum.

γν. ἐσησάμην ἐσήσω ἐσήκατο

δ.υ. ἐσησάμεθον ἐσήκαδιον ἐσησάδιον

πλ. ἐσησάμεθα ἐσήκαδιε ἐσήκοντο.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. σήσμαι σήσῃ σήσεται

δ.υ. σησόμεθον σήσειδιον σήσειδιον

πλ. σησόμεθα σήσειδιε σήσονται.

προσῆκῃ ἔγκλισις.
Imperatīvus modus.

ὑπὸς καὶ πρῶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ἴσας ἢ ἴσω	ἴσῃ
διν.	ἴσαςιν	ἴσῃσιν
πλ.	ἴσαςι	ἴσῃσιν.

ἄορις α. Indefinitum primum.

ὑν.	σῆσαι	σῆσῃ
διν.	σῆσαςιν	σῆσῃσιν
πλ.	σῆσαι	σῆσῃσιν.

ἐνῆκῃ ἔγκλισις.

Optatīvus modus.

ὑπὸς καὶ πρῶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν.	ἴσῃμιν	ἴσῃο	ἴσῃτο.
-----	--------	------	--------

ἄορις α. Indefinitum primum.

ὑν.	σῆσῃμιν	σῆσῃο	σῆσῃτο
διν.	σῆσῃμεθιν	σῆσῃσιν	σῆσῃσιν
πλ.	σῆσῃμεθα	σῆσῃσι	σῆσῃντο.

μέλλων α. Futurum primum.

ὑν.	σῆσῃμιν	σῆσῃο	σῆσῃτο
διν.	σῆσῃμεθιν	σῆσῃσιν	σῆσῃσιν
πλ.	σῆσῃμεθα	σῆσῃσι	σῆσῃντο.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

ὑνέσως καὶ πρῆαταί. Præsens & præteritum imperfectum.

ὑν. ἐὰν ἴσῶμαι ἴσῃ ἴσῃτε &c.
ἀόρις α. Indefinitum primum.

ὑν. ἐὰν γήσωμαι γήσῃ γήσεται
δ' υ. ἐὰν γησώμεθον γήσῃδιον γήσῃδιον
πλ. ἐὰν γησώμεθα γήσῃδιε γήσωνται.

Ἀπρὸς ἐμφατὶ ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

ὑνέσως καὶ πρῆαταί. Præsens & præteritum imperfectum.

ἴσασθαι.

ἀόρις α. Indefinitum primum σήλασθαι.

μέλλω α. Futurum primum, σήσεσθαι.

μετοχὰὶ μέλαι.

Participia media.

ὁ ἴσᾶμιν	ἡ ἴσαμιν	τὸ ἴσᾶμινον.
ὁ γησᾶμιν	ἡ γησᾶμιν	τὸ γησᾶμινον.
ὁ γησόμεμιν	ἡ γησόμεμιν	τὸ γησόμεμινον.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἰς μι ῥημάτωρ.

Ορισηκῇ

οεισικὴ ἐγκλισις ὀνόρηζική.
Indicativus modus activus.

Ενεσὼς. Præfens.

γν. δίδωμι	δίδως	δίδωσι
δν.	δίδοτον	δίδοτον
πλ. δίδομεν	δίδοτε	διδούσι, καὶ ἰωνικῶς διδόασι.

ᾤατατικός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐδίδωμ	ἐδίδως	ἐδίδω
δν.	ἐδίδοτον	ἐδιδότῃ
πλ. ἐδίδομεν	ἐδίδοτε	ἐδίδοσαν.

ᾤακέρμεν. Præteritum perfectum.

γν. εἰδῶκα	εἰδῶκας	εἰδῶκε
δν.	εἰδῶκατον	εἰδῶκατον
πλ. εἰδῶκαμεν	εἰδῶκατε	εἰδῶκασι.

ὑπορσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

γν. ἐδεδῶκαμ	ἐδεδῶκας	ἐδεδῶκε
δν.	ἐδεδῶκατον	ἐδεδῶκείτῃ
πλ. ἐδεδῶκαμεν	ἐδεδῶκατε	ἐδεδῶκασαν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἔδωκα	ἔδωκας	ἔδωκε
δν.	ἔδωκατον	ἔδωκείτῃ
πλ. ἔδωκαμεν	ἔδωκατε	ἔδωκαν.

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

γν. ἔδωκεν	ἔδωκε	ἔδωκεν
δν.	ἔδωκεν	ἔδωκεν
πλ. ἔδωκεν	ἔδωκε	ἔδωκεν.

μέλλω α. Futurum primum.

γν. δώσω	δώσει	δώσει
δν.	δώσει	δώσει
πλ. δώσω	δώσει	δώσει.

προσакληκὴ ἐγκλισις.

Imperativus modus.

γν.	δίδοθι	δίδοτω
δν.	δίδοτον	δίδοτων
πλ.	δίδοτε	δίδοτωσαν.

πρὶν α. καὶ ὑποορσυνῶ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν.	δέδωκε	δέδωκεν
δν.	δέδωκεν	δέδωκεν
πλ.	δέδωκετε	δέδωκεν.

ἀόριστος Α. Indefinitum primum.

δωκεν δωκέτω esse debuerat, ἀλλὰ τὸ ἔδωκεν κα, sed in usu non est.

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

γν.	δόθι καὶ δός	δότω
δν.	δότον	δότων
πλ.	δότε	δότωσαν.

ἐν κληκὴ

Εὐκλὴ καὶ ἔγκλισις.

Optativus modus.

γίνεσθαι καὶ πᾶσα. Præfens & præteritum imperfectum.

γν. διδούμην	διδούης	διδούη
δν.	διδούητον	διδούητων
πλ. διδούμεν	διδούετε	διδούουσαν καὶ διδούουσιν.

πᾶσα καὶ ὑποδραστη. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. δεδώκοιμι	δεδώκοις	δεδώκοι
δν.	δεδώκοιτον	δεδώκοιτων
πλ. δεδώκοιμεν	δεδώκοιτε	δεδώκοισιν.

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

γν. δοίην	δοίης	δοίη
δν.	δοίητον	δοίητων
πλ. δοίμεν	δοίετε	δοίουσαν καὶ δοίουσιν.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. δώσω	δώσεις	δώσει
δν.	δώσειτον	δώσειτων
πλ. δώσωμεν	δώσειτε	δώσεισιν.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

γίνεσθαι

ἤνεως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. ἐὰν διδῶ	διδῶς	διδῶ
δν.	ἐὰν διδῶτον	διδῶτον
πλ. ἐὰν διδῶμεν	διδῶτε	διδῶσι.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

γν. ἐὰν διδῶκω	διδῶκης	διδῶκη
δν.	ἐὰν διδῶκητον	διδῶκητον
πλ. ἐὰν διδῶκωμεν	διδῶκητε	διδῶκωσι.

ἀόρισθ. Indefinitum secundum.

γν. ἐὰν διῶ	διῶς	διῶ
δν.	ἐὰν διῶτον	διῶτον
πλ. ἐὰν διῶμεν	διῶτε	διῶσι.

Απρᾶμφάθ. ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

ἤνεως καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

διδόναι.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

δεδῶκέναι.

ἀόρισθ. Indefinitum secundum διουῖναι.

μέλλω α. Futurum primum δῶσιν.

μετὰ

μετοχαὶ ὑπόρρητα.

Participia actiua.

ὑπενώσ κἀ πῆαταί. Præfens & præteritum imperfectum.

ὁ δίδ'ος, τοι διδόντ'Θ, ἡ δίδ'εα, τὸ διδόμ.

πῆακ. κἀ ὑπόρρηται.

ὁ διέδιωκώς, ἡ διέδιωκυῖα, τὸ διέδιωκός.

ἄόριςΘ β.

ὁ δ'ός, τοι δόντ'Θ, ἡ δ'εα, τὸ δόμ.

μέλλωμ α.

ὁ δ'ώσωμ, ἡ δ'ώονα, τὸ δ'ώονμ.

οριστικὴ ἐγκλισις παθητικὴ.

Indicativus modus passivus.

ὑπενώσ. Præfens.

ὑν. δίδ'ομαι δίδ'ομαι δίδ'ομαι

δν. διδόμεθον διδόμεθον διδόμεθον

πλ. διδόμεθα διδόμεθε διδόνται.

πῆαταί. Præteritum imperfectum.

ὑν. ἐδίδόμην ἐδίδοντο ἐδίδ'οντο ἐδιδότο

δν. ἐδιδόμεθον ἐδιδόμεθον ἐδιδόμην

πλ. ἐδιδόμεθα ἐδιδόμεθε ἐδιδόντο.

πῆακίμηνΘ. Præteritum perfectum.

ὑν. διέδιόμην διέδιόμαι διέδιόται

δν. διέει

ρ'ν. ρ'εδ'όμεθ'ορ ρ'εδ'όνωρ ρ'εδ'όνωρ
 πλ. ρ'εδ'όμεθα ρ'εδ'όνωε ρ'εδ'όνοντα.

ὑπορσυντελικός, Præteritum plusquamperfectum.

ρ'ν. ε'εδ'όμην ε'εδ'όον ε'εδ'όοντο
 ρ'ν. ε'εδ'όμεθ'ορ ε'εδ'όονορ ε'εδ'όονον
 πλ. ε'εδ'όμεθα ε'εδ'όονοι ε'εδ'όνοντο.

ἄορις α. Indefinitum primum.

ρ'ν. ε'οίθην ε'οίθης ε'οίθη
 ρ'ν. ε'οίθησθ'ορ ε'οίθησθ'ορ ε'οίθησθ'ορ
 πλ. ε'οίθημεν ε'οίθητε ε'οίθησαν.

μέλλων α. Futurum primum.

ρ'ν. ο'οίθην ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ
 ρ'ν. ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ
 πλ. ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ.

μετ' ὀλίγου μέλλων. Mox futurum.

ρ'ν. ο'εδ'όμην ο'εδ'όοι ο'εδ'όοι
 ρ'ν. ο'εδ'όοι ο'εδ'όοι ο'εδ'όοι
 πλ. ο'εδ'όοι ο'εδ'όοι ο'εδ'όοι.

προσεκλήκη ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

ὡς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

ρ'ν. ο'οίθην ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ
 ρ'ν. ο'οίθην ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ
 πλ. ο'οίθην ο'οίθησθ'ορ ο'οίθησθ'ορ

πλ. δ'εδ'ομει δ'εδ'ομειωμεν.
 πρῆσεν καὶ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πρ. δ'εδ'ομει δ'εδ'ομειω
 δ'υ. δ'εδ'ομειον δ'εδ'ομειων
 πλ. δ'εδ'ομει δ'εδ'ομειωμεν.
 ἄορις α. Indefinitum primum.

πρ. δ'ομει δ'ομειτω
 δ'υ. δ'ομειτον δ'ομειτων
 πλ. δ'ομειτε δ'ομειτωμεν.

Εὐκλεῖς ἔγκλισις.

Optatiuus modus.

πρῆσεν καὶ πρῆσεν. Præsens & præteritum imperfectum.

πρ. δ'εδ'οίμην δ'εδ'οίην δ'εδ'οίηντο
 δ'υ. δ'εδ'οίμεθον δ'εδ'οίμεθον δ'εδ'οίμεθον
 πλ. δ'εδ'οίμεθα δ'εδ'οίμεθα δ'εδ'οίμεθα.

πρῆσεν καὶ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πρ. δ'εδ'οίμην δ'εδ'οίην δ'εδ'οίηντο
 δ'υ. δ'εδ'οίμεθον δ'εδ'οίμεθον δ'εδ'οίμεθον
 πλ. δ'εδ'οίμεθα δ'εδ'οίμεθα δ'εδ'οίμεθα.

ἄορις α. Indefinitum primum.

πρ. δ'ομει δ'ομειτω δ'ομειτω
 δ'υ. δ'ομειτον δ'ομειτων δ'ομειτων
 πλ. δ'ομειτε δ'ομειτωμεν.

πλ. διοδείμωσθε διοδείξετε διοδείξαμεν.
μέλλων α. Futurum primum.

γν. διοβηδέμεν διοβήσομεν διοβήσονται
διυ. διοβηδέμεσθε διοβήσεσθε διοβήσεσθαι
πλ. διοβηδέμεθα διοβήσεσθε διοβήσεσθε.
μετ' ὀλίγον μέλλων.

γν. διεδοδέμεν διεδώσομεν διεδώσονται
διυ. διεδοδέμεσθε διεδώσεσθε διεδώσεσθαι
πλ. διεδοδέμεθα διεδώσεσθε διεδώσεσθε.

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus modus.

γν. εὖς καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν. εἰὰν διοιδῶμαι διοιδῶ διοιδῶται
διυ. εἰὰν διοιδῶμεσθε διοιδῶσθε διοιδῶσθε
πλ. εἰὰν διοιδῶμεθα διοιδῶσθε διοιδῶσθε.

πρᾶκ. καὶ ὑπορσυν. Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

γν. εἰὰν διεδῶμαι διεδῶ διεδῶται
διυ. εἰὰν διεδῶμεσθε διεδῶσθε διεδῶσθε
πλ. εἰὰν διεδῶμεθα διεδῶσθε διεδῶσθε.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. εἰὰν διοβῶ διοβῆσ διοβῆ
διυ. εἰὰν διοβῆσθ διοβῆσθ διοβῆσθ
πλ. εἰὰν διοβῶμεν διοβῆτε διοβῶσι.

ἀπὸ τοῦ

Ἀπὸ ἐμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

ἔνεώς καὶ παρτατ. Præsens & præteritum imperfectum.

διδοῦναι.

παρτέμ. καὶ ὑπορσιν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

δέδωκεν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum δοθῆναι.

μέλλων α. Futurum primum δοθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγου μέλλων δεδόσεσθαι.

μετοχὰ καὶ παθητικὰ.

Participia passiva.

ἔνεώς καὶ παρτατ.

ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον.

παρτέμενος.

ὁ δεδιδομένης, ἡ δεδιδομένη, τὸ δεδιδομένον.

ἀόριστος α.

ὁ δοθείς, ἡ δοθείσα, τὸ δοθέν.

μέλλων α.

ὁ δοθησόμενος, ἡ δοθησόμενη, τὸ δοθησόμενον.

μετ' ὀλίγου μέλλων.

ὁ δεδοσόμενος, ἡ δεδοσόμενη, τὸ δεδοσόμενον.

Ορεισικὴ ἔγκλισις μέση.

γνῆσως. Præfens.

γν. λίδομαι δίδομαι δίδονται &c.

πρᾶταλκός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐδιδόμην ἐδίδον καὶ ἐδίδοις ἐδίδοις
διδότο &c.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

γν. ἐδωκάμην ἐδώκω ἐδώκατο

διδ. ἐδωκάμεθον ἐδώκαδιον ἐδωκάδιον

πλ. ἐδωκάμεθα ἐδώκαδιε ἐδώκαντο.

ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

γν. ἐδόμεν ἐδίδοις ἐδίδοις ἐδίδοις

διδ. ἐδόμενον ἐδίδοιον ἐδίδοιον

πλ. ἐδίδομεθα ἐδίδοις ἐδίδοις.

μέλλων α. Futurum primum.

γν. δώσωμαι δώσῃ δώσεται

διδ. δώσομεθον δώσειον δώσειον

πλ. δώσομεθα δώσειε δώσονται.

προσакλκὴ ἔγκλισις.

Imperativus modus.

γνῆσως καὶ πρᾶταλ. Præfens & præte-
ritum imperfectum.

γν. δίδον καὶ δίδοις δίδοντι

διδ. δίδοντιον δίδοντιον δίδοντιον &c.

ἀόριστος

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.

Εὐκλεικὴ ἔγκλισις.

Optativus modus.

ῥή. ῥή. ῥή.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
-----	-----	-----

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.

μέλλων α. Futurum primum.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

ῥή. ῥή. ῥή. Praesens & praeteritum imperfectum.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
-----	-----	-----

ἀόριστος Β. Indefinitum secundum.

ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.
ῥή.	ῥή.	ῥή.

Ο 2

ῥή. ῥή.

Ἀπὸ μὲν φασὶ ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

ἑνεσὼς καὶ πρᾶτα. Præsens & præteritum imperfectum.

διδόδαι.

ἀόρις β. Indefinitum secundum δόδαι.

μέλλω α. Futurum primum δώσεδαι.

μετοχὰι μῖται.

Participia media.

ἑνεσὼς καὶ πρᾶτα.

ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον.

ὁ δόμενος, ἡ δομένη, τὸ δόμενον.

ὁ δωσόμενος, ἡ δωομένη, τὸ δωσόμενον.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἰς μι ῥημάτων.

οριστικὴ ἔγκλισις ἑνεργητικὴ.

Indicativus modus activus.

ἑνεσὼς. Præsens.

ἑν. ζώγνυμι

ζώγνυς

ζώγνυσσι

δυν.

ζώγνυτομ

ζώγνυτομ

πλ. ζώγνυμεν

ζώγνυτε

ζώγνυντεσι.

πρᾶτα.

πρᾶταλκός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐξείγνων	ἐξείγνυς	ἐξείγνου
δν.	ἐξείγνυτον	ἐξείγνύτω
πλ. ἐξείγνυντο	ἐξείγνυτε	ἐξείγνυντο.

Nec ultra uariatur: Quoniam huiusmodi uerba, si polysyllaba sunt, in præsen-
ti solum & præterito imperfecto decli-
nantur, tam in actiuis quam in passiuis:
Si uero dissyllaba, & futurum primum &
secundum aoristum habent, ut κλύμι, μέλ-
λωρ κλύσω, ἄρεις & β. ἔλκω, sicut præteri-
tum imperfectum.

προσακλῆ ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνέως καὶ πρᾶτα. Præsens & præ-
teritum imperfectum.

γν.	ἑείγνυθι	ἑείγνύτω
δν.	ἑείγνυτον	ἑείγνύτωρ
πλ.	ἑείγνυτε	ἑείγνύτωρ.

Optatiuus & Subiunctiuus in his uer-
bis desiderantur.

Ἀπ᾽ ἑίμφατ & ἔγκλισις.

Infinitiuus modus.

Ο 3

γνέως

γίνεσθς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

ζουγνῶαι.

μετὰ καὶ γ' ὁργηλικά.

Participia actiua.

γίνεσθς καὶ πῆατα. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ ζουγνύς	τὸ ζουγνῶται.
ἡ ζουγνύει	τὴ ζουγνύσης.
τὸ ζουγνῶ	τὸ ζουγνῶται.

οἰσικὴ ἔγκλισις παθηλική.

Indicatiuus modus passiuus.

Ενεσθς. Præsens.

γν. ζουγνυμαι	ζουγνυσαι	ζουγνυται
δ.υ. ζουγνύμεθοι	ζουγνυδιοι	ζουγνυδιοι
πλ. ζουγνύμεθα	ζουγνυδιε	ζουγνυται.

πῆαταλκός. Præteritum imperfectum.

γν. ἐζουγνύμην	ἐζουγνυς	ἐζουγνυτο
δ.υ. ἐζουγνύμεθοι	ἐζουγνυδιοι	ἐζουγνύδιω
πλ. ἐζουγνύμεθα	ἐζουγνυδιε	ἐζουγνυτο.

Προσκλητικὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γίνεσθς

γίνεσθαι καὶ πρᾶτται. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.	ζόννυ	ζόννυμι
δν.	ζόννυμι	ζόννυμι
πλ.	ζόννυμι	ζόννυμι.

Απὸ ἐμφατὸς ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γίνεσθαι καὶ πρᾶτται. Præsens & præteritum imperfectum.

ζόννυμι.

μετὰ καὶ παθητικῶς.

Participia passiva.

ὁ ζόννυμι, ἡ ζόννυμι, τὸ ζόννυμι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΥ

ῥήματὸς ἐμὶ.

Οριστικὴ ἔγκλισις.

Indicativus modus.

Ενεσθαι. Præsens.

γν. ἐμὶ	ἔσθαι καὶ εἶ	ἔσθαι
δν.	ἔσθαι	ἔσθαι
πλ. ἐσθαι	ἔσθαι	ἔσθαι.

πρᾶτται. Præteritum imperfectum.

Ο 4

γν

γν. ἤμ

ἤς

ἤ, pro quota
men in usu est ἤν.

δν.

ἤπρ

ἤπλω

πλ. ἤμδν

ἤτε

ἤλαρ.

Reliquorum temporum, perfecti scilicet & plusquamperfecti, indefinitique nullus est usus, sicut nec futuri: quod esse debebat ἔσω: loco tamen huius utimur futuro medio, quod est:

μέλλω ρ α. Futurum primum.

γν. ἔρμαι

ἔση

ἔσεται

δν. ἔσόμεθον

ἔσεθον

ἔσεθον

πλ. ἔσόμεθα

ἔσεθε

ἔσονται.

Προσакλην ἔγκλισις.

Imperatiuus modus.

γνῆσῶς καὶ πῆαταί. Præsens & præteritum imperfectum.

γν.

ἔε καὶ ἴδι

ἔω

δν.

ἔσον

ἔωρ

πλ.

ἔσε

ἔωλαρ.

Εὐκλην ἔγκλισις.

Optatiuus modus.

γνῆσῶς καὶ πῆαταί. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἴλω

γν. εἶμι	εἶμι	εἶμι
δν.	εἶμιτο	εἶμιτω
πλ. εἶμεν	εἶτε	εἶτε.
	μέλλω.	
γν. εἶμι	εἶμι	εἶμι
δν. εἶμιμεν	εἶμιτο	εἶμιτω
πλ. εἶμεθα	εἶτε	εἶτε.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus modus.

γνέσῃς καὶ πρᾶτῃ. Præsens & præteritum imperfectum.

γν. εἶμι	εἶμι	εἶμι
δν.	εἶμιτο	εἶμιτω
πλ. εἶμεν	εἶτε	εἶτε.

Ἀπρᾶτῃ ἔγκλισις.

Infinitivus modus.

γνέσῃς καὶ πρᾶτῃ.
μέλλω.

εἶμι.
εἶσε.

μετοχῇ.

γνέσῃς καὶ πρᾶτῃ.

ὁ ὢν, τὸ ὄν. ὁ ὢν, τὸ ὄν. ὁ ὢν, τὸ ὄν.

μέλλω.

ὁ ἐσόμενος, ὁ ἐσόμενος, ὁ ἐσόμενος.

O 5

DE

DE VERBIS QVO
RVM VSVS PRAETER
PRAETERITVM PER
FECTVM NVL
LVS EST.

Verba in βω desinentia grauitona, & quæ habent ε in penultima, siue solum, siue cum aliqua immutabili, futuro carent, & usque ad præteritum imperfectum variantur, ut ῥέμβω, ἔρεμβοι, φέρβω, ἐφορβοι. Etiam in σκω desinentia, ut γινώσκω, ἐγίνωσκοι. ὀλέσκω, ὤλοισκοι. Excipiuntur ἀλύσκω καὶ δυνήσκω, quod ἀλήξω & δυνήξω habet. διδάσκω uero, ἀπὸ τοῦ διδάχω, non autem ἀπὸ τοῦ διδάσκω, unde διδάχη.

Etiam in ανω grauitona, λαμβάνω, λανθάνω ἡ μανθάνω.

Etiam in ανω, δῖα & λιφθόγγα. φαίνω, ἐρεάνω.

Etiam in ειω, à præsenti siue à futuro deriuata, θάω, βρωσάω. Excipitur ἑλάω. Quæ enim harum à præsenti deducuntur, præteritum imperfectum habent, ut τελέω, τελάω, ἐτέλειοι. μέω πῶτα. ἐτελείοι μίω

μῶ, ἐπλείδ, ἐπλείδω. Quæ uero à futuro hoc etiam tempore carent, ut βρώσω, βρωσάω. Excipitur ὀψάω, ἅρ' τοι ὀψω, quod ὤψομαι facit.

In αθω quoq; desinentia, & in εθω, & in υθω, ut λιάθω, ἐκίαθον, τελέθω, ἐτέλεθον, μινύθω, ἐμίνυθον. Etiam cum implicatione consonantis, ut ἄχθω, ἐρέχθω.

Verba etiam quintæ coniugationis, habentia primam syllabam ex reduplicatione in liquidam desinentem, ut μαρμαίρω, λαρκαίρω, παμφαίνω. Similiter in ω desinentia, & quæ ante ω per implicationem duas habent consonantes, quarum altera sit liquida, ut μέμβλω, ὄφλω, ὄργω, δάκνω.

Etiam in ω purum, q diphthongo antecedente, ut ἀπύω, ἀγύω.

Etiam in υω, semper duas syllabas habentia derivata in μι, ut πηγνύω, πηγνυμι, ὀλλύω, ὀλλυμι.

Attica quoq; grauitona à circumflexis facta, ut ἀλέξω, ἐψω.

Etiam AEolica, ὅλ' ἄν' δ' ὕω ας, ut ὅσσω, ἅρ' τοι ὅπῳ, πῶσσω, ἅρ' τοι πῶπῳ, κορύσσω, ἅρ'

ἀπὸ τοῦ ἰσορῦπῳ. λούσω tamen ἀπὸ τοῦ βλέπω siue βλέπῳ, ὅθεν ἀποβλέπῳ. λούσω habet futurum δὲ ἑνὸς σ, quod reducitur ad præsens, secundum aliquos. Vnde illud Homeri, ἰλιάδῳ α. λούσετε γὰρ τότε πάντες· ἀντὶ τοῦ ὁρᾶν.

Etiā quæ à futuro deducuntur grauitona, ut ερσω, ἄξω.

Etiā in δῳ, habentia ante δ, aut λ, aut ν, ut ἄλδῳ, μέλδῳ, παρσίδῳ, κυλίνδῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΟΜΑ-

λων ῥημάτων.

De Verbis Anomalis.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Αγω. μέλλω ἄξω. παρσένω α. ἦχα, καὶ ἀθηκῶς ἀγῆνοχα. ἄορις β. ἦγορ καὶ ἦγαγορ ἀθηκῶς.

ἄγαμαι, cuius actiuium est ἄγνυμι, ἄχρησον. ἀπὸ τῷ ἄγῳ. μέλλω, ἀγάδομαι, ἀπὸ τῷ ἀγάδῳ. ἄορις α. ἦγ ἄσιν. μέγος ἰόρ. α. ἦγασάμην.

ἄγνυμι. μέλλω, ἄξω. ἀπὸ τῷ ἄγῳ. παρσένω. ἦχα. καὶ μέσθω παρσένω. ἦγα. ἄχρησα. ὅθεν ἔαγα

ἔαγα ἄτηκῶς. ἄορ. α. ἦξα καὶ ἔαξα. ὅθην λα-
τίαξα.

αἶρω. μέλλω, αἶρήσω. ἄορ. β. ἔλω, ἀπὸ τοῦ
ἔλω, ἀχρήσθ.

αἶρωμαι. μέλλω αἶρόμαι. παρὰ κεί. ἦρημαι.
ἄορις θ. α. ἠρέθω. μέγας ἄορ. β. ἐλόμην, ἀπὸ τοῦ
ἔλωμαι ἀχρήσθ.

αἰδιόνομαι. μέλλω, αἰδιόνομαι. παρὰ κεί. ἔμε-
νθ. ἦδιημαι. μέγας ἄορ. β. ἠδιόμην, ἀπὸ τοῦ αἰ-
διόομαι. αἰδιόομαι ἀχρήσθ.

ἄλειψω. μέλλω ἀλειψήσω, ἀπὸ τῆς ἀλειψέω, ἀλε-
ψῶ, ἀχρήσθ.

ἄλισκομαι. μέλλω ἄλώομαι, ἀπὸ τῆς ἄλόω,
ἄλῶ. ἄορ. β. ἦλω, ἦλως, ἦλω, καὶ ἔάλω ἀτί-
κῶς, ἀπὸ τοῦ ἄλωμι, ἀχρήσθ. ἡμετοχή, ὁ ἔλθς,
τοῦ ἄλόντθ.

ἄμαρτάνω. παρὰ ταῖ. ἡμᾶρτανον. μέλλω,
ἄμαρτήτω, ἀπὸ τοῦ ἄμαρτέω, ἄμαρτῶ. παρὰ κ.
ἄμάρτηκα. ἄορις θ. διότορθ, ἡμαρτη.

ἄμεινονυμι. μέλλω, ἀμείσω. παρὰ κεί. μ.
παθητικός, ἡμείδομαι.

ἀνοίγω. μέλλω ἀνοίξω. ἄορις θ. α. ἀνέωξα,
ἀτήκῶς.

ἀναγινώσκω. παρὰ ταλτικός, ἀνείνωσκορ.
παρὰ κεί. μ. ἀνέγνωκα. ἄορ. β. ἀνέγνωρ, ἀπὸ τοῦ
ἀνά-

ἀναγνώω, ἀναγνώ, ἀναγνώμι ἀχρήστ.

απολείω, λῶ, ᾧ ἀπολύω, ᾧ ἀπόλυμι, μέλω
λωρ ἀπολῶ. ἀπὸ τ' ἀπόλλω. ἢ ἀπολέσω. πα-
ρακέρυδι ἀπώλεκα, καὶ ἀπικῶς ἀπολώλε-
κα, καὶ μέλος παρακέρυδι ἀπικῶς ἀπόλωλα.

ἀπεχθάνομαι. μέλωρ ἀπεχθήσμαι. παρακ-
ἐπηχθῆμαι. μέλος ἀόρις Β. ἀπηχθέμιω. ἀπὸ
τοῦ ἀπεχθέομαι, ἀπεχθῆμαι ἀχρήστ.

ἀρείσκω. μέλωρ ἀρίσω. ἀπὸ τοῦ ἀρίω ἀ-
χρήστ.

αὔξάνω, ἢ αὔξω. μέλωρ αὔξῃσω, tanquam
ab antiquo themate, αὔξω, αὔξῶ, ἀόρις Α.
ἢ αὔξῃα.

ἀπόχρη. μέλωρ ἀποχρήσθ. ἀόρις Α. ἀπὲ-
χρησε. ἀπὸ τοῦ ἀποχρέω παλαιῶ.

ἄχθομαι. μέλωρ ἄχθήσμαι, ἀπὸ τοῦ ἄχθῖο-
μαι ἀχρήστ. ἀόρις Α. ἢ χθίω.

Αρχὴ τοῦ Β.

βαίνω. μέλωρ βῆσμαι, ἀπὸ τοῦ βάω, βῶ,
ἀχρήστ. ἀόρις Β. ἔβλω, ἀπὸ τοῦ βῆμι.

βάλλω. μέλωρ, βαλῶ. παρακ. βέβαλκα
ἄχρηστ ὡς ὁ ἀπὸ τ' ψάλλω. μέλωρ ψαλῶ.
παρακ. ἔβαλκα ὅθεν λατὰ μετὰθεσις, ᾧ τρῶς

πῇ τοῦ

πῆ τοι α ἔς θ βέβληκα. ἢ ἄρ' τοι βλαῶ. βλήσω,
βέβληκα. ἄόεις⊕ β. ἔβαλον.

βλασάνω. μέλλω, βλασῆτω, ἄρ' τοι βλα-
σῆω, βλασῶ, ἀχρήσθ. ἄόεις⊕ β. ἔβλαστον.

βιόω, ῶ. μέλλω, βιώσω. ἄόεις⊕ β. ἐβίωμ.
ἄρ' τοι βίωμι, ἀχρήσθ. ἢ μετοχή, ὁ βιούς, τοι
βιόντ⊕.

βόλομαι. μέλλω, βολήσομαι. παρὰ κ. βε-
βόλημαι, ἄρ' τοι βολέομαι ἀχρήσθ.

βρώσκω. μέλλω, βρώσω, ἀπὸ τοι βρώ-
σθ ἀχρήσθ.

Ἀρχὴ τοι γ.

γαμέω, γαμῶ. μέλλω, γαμήσω. ἄόεις⊕ α.
ἔγημα, ἄρ' τοι γάμω βαρυτόνθ ἀχρήσθ.

γερᾶσκω. μέλλω, γερᾶσω, ἄρ' τοι γερᾶω,
γερῶ ἀχρήσθ.

γίνομαι ⊕ γίγνομαι. μέλλω, γενήσομαι, πα-
ρακείμεν⊕ γεγενῆμαι. μέλος ἄόεις⊕ α. ἐγγνη-
σάμην. μέλος ἄόεις⊕ β. ἐγγνόμην, ἄρ' τοι γε-
νόσομαι, ῶμαι, ἀχρήσθ. μέλος παρὰ κείμεν⊕ γε-
γονα, ἀπὸ τοι γάνω ἀχρήσθ.

γινώσκω. ὅθεν ἀναγινώσκω, καὶ καταγινώ-
σκω, μέλλω, γνώσομαι, ἀπὸ τοι γνώω, ῶ. ἄόεις
⊕

ςΘ β. ἔγνω, ἔγνως, ἔγνω. ἡ μετοχή, ὁ γνῶς, τοι γνόντΘ, ἀπὸ τοι γνῶμι ἀχρήστ.

γάνομαι. μέλλω γυνῶμαι. μέγας ἀόριςΘ α. ἐγενάμην.

Αρχὴ τοι δ.

δαίω. ὁ παρακείμενος παθητικὸς δ' ἐδίασμαι. ἀπὸ τοι δ' αἶζω, καὶ διεδάημαι. ἀόριςΘ β. ἐδιόλω, ἀπὸ τοι διαίω, διαῶ ἀχρήστ.

δάκνω. μέλλω δ' ἤξω. ἀόριςΘ β. ἐδάκον, ἀπὸ τοι δ' ἤκω ἀχρήστ.

δέω, τὸ δούμῳ. μέλ. δῆσω. παρακεί. παθητ. δέομαι. ἀόριςΘ α. ἐδέθην.

δέομαι, τὸ παρακαλῶ, καὶ τὸ χρεῖζω. μέλ. δέημαι. ἀόριςΘ α. ἐδέηδι, ἀπὸ τοι δ' εἶω, διεῶ ἀχρήστ.

δέδω. μέλ. δέσω. παρακείμενος δ' ἐδέηκα, καὶ ἰωνικῶς δ' ἐδέξα δῖα τοι εἰ μόνον. μέγας παρακείμενος δ' ἐδοίκα, δῖα τοι οἱ διφθόγγον. δέδοικε δια tamen esse debuerat, δῖα τοι δ. cum sit χαρᾶκῆναισικον praesentis temporis & praeteriti mediij. Sed propter alternationem trium δαδ, servatum est κ, quod est χαρᾶκῆναισικόν praeteriti activi.

διδράσκω

διδράσκω fugio, ὅθην ἀποδιδράσκω, καὶ
 διαδιδράσκω, ὁ μέλλων, διδράσω, ἀπὸ τοῦ δι-
 δράω. ἀόρις Θ α. διέδραν καὶ ἀπέδραν ἴσως
 ἀπὸ τοῦ ἀποδρῆμι. ὡὲν πρῶτον προσώπων τῶν
 γυναικῶν, ὡς φησὶ θεομῆς ὁ μαγιστρός, Ἐὼ τρεῖς
 τὸ τῶν πληθυντικῶν. ὦ καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσα-
 το. γὰρ αἶαντι. ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸρ ὁμῶς ἀ-
 πέδραν, παταγῶσιρ ἅτε πηλῶν ἀγέλαι. καὶ
 ἀπέδραμν ἡμεῖς τὸ πληθυντικὸν ὡς Αἰσοφά-
 νης, δ'εὐρο δ' αὖ ἐκ ἀπέδραμν. ἡμετοχή, ὁ
 ἀποδράς ὁδινος. π.
 Νυν δ' αὖ θεωρεῖται τὸν ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀπο-
 δράς.

διδράσκω. παρὰ τὰ. ἐλίδράσκου καὶ πλέ-
 ον δ' μέλλων διδράξω, ἀπὸ τοῦ διδράχω. ἀόρις
 Θ α. ἐλίδραξα.

Ἀρχὴ τοῦ ε.

εἶδω ἄχρηστον. μέλλων, ἔβουαι καὶ εἰδῶσω,
 ἀπὸ τοῦ εἰδέω, ὦ, ἀχρεῖς. ὁ μέγας πῶτα κείμενος,
 οἶδα, ἐκ τοῦ εἶδω. ὁ ὑποδραστή, ἡδ' αἰν. ἡμετοχή,
 ὁ εἰδῶς, δ' αὖ εἰ δ' αὖ διφθόγγος. Iccirco uolunt
 quidam hoc participium esse præteriti
 mediæ, à uerbo εἰδέω, ὦ. ὁ μέλλων, εἰδήσω.

P

παρὰ

πῆρακί. εἶδ' ἡκα. μέλος εἶδ', εἶδ' ας, εἶδ' ε' ἄχρησα.
 μέσθ' ὑπορσιυ. ἦδ' αμ, ε in η, in priore diph-
 thongo conuerso, ac i subscripto ἀπ' ἡκ' ας,
 τὸ ἀπ' ἐμφατον. εἶδ' γ' αἰ. ἡ μετοχή ὁ εἶδ' ὡς, τὸ
 εἶδ' ὅτ'. Quidam tamen εἶδ' γ' αἰ pro εἶδ' ἡ-
 κ' γ' αἰ, & εἶδ' ὡς pro εἶδ' ἡκ' ὡς asserunt dici
 per syncopen.

ὄρχομαι. μέλλω ἐλδύσμαι. ἄοριςθ' β. ἦλυ-
 θον, καὶ ἦλθον, ἀπὸ τοῦ ἐλδύθω.

εὐρίσκω. μέλλω εὐρίσω. ἄοριςθ' β. εὐρομ.
 πῆρακ. παθητ. εὐρύμαι. ἄοριςθ' α. εὐρίθλω,
 ἀπὸ τοῦ εὐρέω, εὐρῶ ἀχρήστ.

ἔχω. μέλλω ἔξω. παρακίμ. ἔχῃκα. ἄοριςθ'
 β. ἔχομ, ἀπὸ τοῦ χέω, χῶ, ἀχρήστ.

Ἀρχὴ τοῦ ζ.

ξδύγνύω, καὶ ζδύγνυμι. μέλλω ζδύξω, ἀπὸ
 τοῦ ζδύγω.

ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλ. ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ υ.

θάπῃω. μέλ. θάψω. ἄοριςθ' α. ἔθαψα. ἄορ.
 β. παθητ. ἐτάφην.

θέλω. μέλ. θελήσω. ἄοριςθ' α. ἐθέληκα. ἀπὸ
 τοῦ θελέω, θελῶ ἀχρήστ.

Θνήσκω

θνήσκω. μέλλω β. θανῶμαι. ἀόριστος β. ἔθανον, ἀπὸ τοῦ θένω. παρακείμενον τέθνηκα, ἀπὸ τοῦ θνῶ, θνήσκω, ἀχρήστ. καὶ ἀπολή τοῦ κ καὶ τροπή τοῦ η, εἰς αἰωνικῶς τέθνηκα. ὡς βέβηκα, βέβαα. τὸ προσεκτικὸν τέθναθι. τὸ ὄνκτ. τεθναίτω. τὸ ἀπὸ ἐμφατοῦ τεθναίναι. ἢ μετοχὴ τεθνάς, τεθνάμενος, ἀπὸ τοῦ τέθνημι, quod fit ἀπὸ τοῦ τεθνάω, τεθνῶ ἀχρήστ. τεθνηὺς uero præteriti temporis, ἀπὸ τοῦ τέθνηκα, unde τεθνεὺς abiectio, à quo τεθνηώς, εἰ in η conuerso, quorum τεθνεὺς commune est, alia uero poëtica. At τέθνηκα, ἀπὸ τοῦ τέθνηκα βοιωτικῶς. Sicut τέθνηκα, cuius thema est τέθνημι, primæ coniugationis uerborum in μι. Est enim θένω, τὸ λύνω, ὁ μέλλω α. θνῶ. ὁ μέλ. β. θανῶ. Sicut ἀπὸ τοῦ παύω, παύω, παύω. A primo igitur futuro κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν, fit θνίω, θνῶ. καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, τεθνῶ, unde τέθνημι primæ coniugationis τῶν εἰς μι. μέλ. θνήσκω. παρακ. τέθνηκα, ἢ α διφθόγγα βοιωτικῶς. A secundo uero futuro θανῶ, κατὰ μετάθεσιν fit θνάω, θνῶ, καὶ τεθνῶ. Vnde τέθνημι primæ cōiugationis, ut supra dictum est.

Αρχὴ τοῦ ι.

ἰκνῶμαι, unde ἀΐκνῶμαι. μέλλων ἵξομαι.
μέγας ἄορις Θ Β. ἰκόμελῳ, unde ἀΐκόμελῳ,
ἀπὸ τοῦ ἵκομαι ἀχρήστ.

ἵπταμαι, unde ἀΐπταμαι, ὁ μέλλων πῆν-
μαι, ἄορις Θ Β. ἕπλω, ἀπὸ τοῦ ἵπτημι ἀχρήστ.

ἰλάσκομαι. μέλλων ἰλάσσομαι, ἀπὸ τοῦ ἰλάω
ἀχρήστ.

Αρχὴ τοῦ κ.

καίω. μέλλων καύσω. ἄορις Θ Β. παθητικὸς
ἐκάλῳ.

καθέζομαι. μέσ Θ μέλλων Β. καθεδιῶμαι.
κάθημαι. μέλ. καθήσομαι.

κλάζω. μέλλων κλάγξω, ἀπὸ τοῦ κλάγγω ἀ-
χρήστ. ὁ μέγας παρακείμεν Θ λέκληγα.

καθαίρω. μέλλων καθαιρῶ. ἄορις Θ Β. κα-
θαίρω, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

καταδερθάνω. μέλλων καταδερθίσσομαι.
ἄορις Θ Β. κατέδερθοι, ἀπὸ τοῦ καταδερθίω,
καταδερθῶ ἀχρήστ.

κεραννύω, καὶ κεράννυμι. μέλλων κερᾶσω.
παρακ. κεκέραιμαι, καὶ συγκοπῇ κέκραιμαι.

κορσινύω, καὶ κορσίννυμι. μέλ. κορέσω, ἀπὸ
τοῦ κορέω, κορῶ ἀχρήστ.

κρύπτω.

κερύπτω. μέλλω κεύψω. αόρειςΘ δούτορΘ
παθητικός ἐκρύβω, ἀπὸ τῷ κεύβω.

Αρχὴ τοῦ λ.

λαγχάνω. μέλλ. λήξω. πῶρα κέμωΘ ἔληξα.
αόρειςΘ β. ἔλαχον, ἀπὸ τοῦ λήξω ἀχρήσθ.

λαμβάνω. μέλ. λήψομαι. πῶρα κ. ἔληβα. αόρ.
β. ἔλαβον, ἀπὸ τοῦ λήβω ἀχρήσθ.

λανθάνω. μέλ. λήσω. μέγας πῶρα κ. λέληθα.
αόρ. β. ἔλαθον, ἀπὸ τῷ λήθω ἀχρήσθ.

Αρχὴ τοῦ μ.

μανθάνω. μέλ. μαθήσομαι, ἀπὸ τοῦ μαθίω, ὦ.
παρακ. μεμάθηκα. αόρ. α. ἐμάθηκα, ἀχρήσθ.
αόρ. β. ἔμαθον. Sicut ἀπὸ τοῦ δὲ πῶ, δὲ πῶ,
ἐδὲ πηκα, ἐδὲ πορ. Sive ἀπὸ τοῦ μήθω ἀχρήσθ.

μάχομαι. μέλ. μαχῶμαι, καὶ μαχέσομαι, ἀπὸ
τοῦ μαχέομαι, μαχῶμαι ἀχρήσθ.

μέλομαι, τὸ φροντίζω, curo, μέλ. μελήσω,
ἀπὸ τῷ μελίω, μελῶ ἀχρήσθ. μέσΘ παρακείμε.
μέμηλα ποιητικῶς.

μγνώ, μέλ. μγνῶ. παρακείμε. μεμνήηκα, ἀπὸ
τῷ μνέω, μνῶ, αόρειςΘ α. ἔμνηα.

μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλ. μίξω. αόρειςΘ β.
πῶρα τικὸς ἐμίγλω, ἀπὸ τοῦ μίγω ἀχρήσθ.

μοργνύω. μέλ. μόρξω.

Αρχὴ τοι ο.

οἶχομαι. μέλ. οἶχῆσθαι, ἀπὸ τοι οἶχέομαι, οἶχῶμαι ἀχρήστ. ἀόρεις Θ Β. ὠχόμην.

οἶομαι, καὶ συγκοπῇ οἶμαι. πῆρατα Γ. ὦμην. μέλλω οἶῆσθαι, ἀπὸ τοι οἶέομαι, οἶῶμαι ἀχρήστ.. ἀόρ. Β ὠήθην.

ὀφείλω. μέλ. ὀφειλήσω. ἀχ Γ ὀφειλέω, ὀφειλῶ ἀχρήστ. καὶ ὀφλω, ὀφλήσω, λατὰ συγκοπῶ. πῆρακ. ὠφληκα. ἀόρεις Θ α. ὠφληκα. ἀόρεις Θ Β. ὠφλον.

ὀμνύω, καὶ ὀμνυμι. μέλ. ὀμώσω, ἀχ Γ ὀμῶω, ὀμῶ. πῆρακέρμην Θ ἀπῆκός, ὀμώμοκα.

ὀμόργνυμι. μέλλω ὀμόρξω.

Αρχὴ τοι ω.

πάσχω. μέλλω πάσθαι, ὅπου ἀντὶ τοι πάσθω, καὶ ἀντὶ τοι παθῆσθαι λαμβάνεται. Hoc est patiar, siue parebo, siue credam, ἀπὸ τοι πάσθω: potest & ἀπὸ Γ πάσθω in usitato deduci, ὁ μέλλω πάσσω. καὶ μέσΘ μέλλω πάσθαι. καὶ τροπῇ τοι κ ἔσ κ δίφθογγον πάσθαι. ἀόρεις Θ Β. ἔπαθον, ἀπὸ τοι πάσθω. μέσΘ πῆρακέρμην Θ, πέπονθα, ἀπὸ τοι πονέω, πονῶ,

πινῶ, πονήσω, πεπόνηκα. μέγας πείπεινα, καὶ
πλεονασμῶ τδ. θ, πείπονθα.

πίπῳ. μέλ. πεδύμαι, ἀπὸ τδ. πείτω, ἀχρήσ-
στ. ο μέλ. πείσω, καὶ δωρικῶς πεσῶ, ὁ μέσθ
πεδύμαι. πῖακ. πείπῳκα, ἀπὸ τδ. πῖοω, πῖῳ.
ἀόρ. α. ἐπίσηα, ἀπὸ τδ. πεσῶ, πεσήσω, ἀχρήσ-
σα. ἀόρ. β. ἔπεδρ. ὡς ἐδ' ὑπηα, ἐδ' ὑπορ.

πεταννύω. καὶ πετάννυμι. μέλ. πετάσω.
ἀπὸ τ' πετάω, πετῶ.

πηγνύω, καὶ πηγνυμι. μέλλωρ πῆξω. μέσθ
παρακείμενθ πείπηγα. ἀόρ. β. παθητικός
ἐπάγλω, ἀπὸ τδ. πῆγω ἀχρήστ.

πίνω. μέλλωρ πώσω. παρακεί. πείπωκα, ἀπὸ
τδ. πώω, πῶ. ἀόρ. β. ἔπιον, ἀπὸ τ' πῖω.

πυυθάνομαι. μέλ. πύδομαι. παρακείμ. πεί-
πυσμαι. μέγας ἀόρ. β. ἐπυθόμην, ἀπὸ τδ.
πύδομαι.

πράττω, τὸ πωλῶ. μέλλωρ πράσσω. πῖακείμ-
ενθ, πείπρακα.

Ἀρχὴ τδ ρ.

ῥέω. μέλ. ῥύσω, καὶ ῥύησω. πῖακείμενθ
ἔρρύηκα. ἀόρ. β. ἐρρύῳ, ἀπὸ τδ. ῥύω,
ῥυῶ, ἀχρήστ.

ῥηγνύω, καὶ ῥηγνυμι. μέλ. ῥῆξω. ἀόρ. β.

παθητικὸς ἐρῶμαι, ἀπὸ τοῦ ῥήγω ἀχρήσθ.

ῥωννύω, καὶ ῥώννυμι. μέλ. ῥώσω, ἀπὸ ῥώω.
 πρᾶκείμενον ἐρῶμαι. ὑπορσυνῖ. ἐρῶμαι. ῥώω.
 ῥωο. ἐρῶτο. τὸ προσακτικὸν ἐρῶω, ἐρῶωθαι.
 τὸ ἀπαρτίμφοτον ἐρῶωθαι.

Ἀρχὴ τοῦ σ.

σβγννύω, καὶ σβγννυμι. μέλ. σβέσω, ἀπὸ σβῆ-
 σμαι, ἀπὸ τοῦ σβέω, ἀόριστος β. ἔσβλω, ἀπὸ ῥ
 σβῆμι ἀχρήσθ.

σδύομαι. ἀόριστος α. ἔσύνθλω. ἀόριστος α.
 γνῶρ. ἔσδθα.

σοργννύω, καὶ σοργννυμι. μέλ. σορέσω, ἀπὸ ῥ
 σορέω, σορῶ ἀχρήσθ.

σρωννύω, καὶ σρώννυμι. μέλ. σρώσω, ἀπὸ τοῦ
 σρώω ἀχρήσθ.

σπδύδω. μέλ. σπείσω, ἀπὸ τοῦ σπείδω.

Ἀρχὴ τοῦ τ.

τανύω, καὶ τάνω. μέλλωρ τάσω.

τέμνω. μέλ. τμήξω, ἀπὸ τοῦ τμήγω ἀχρήσθ.
 ἀόριστος β. ἔταμον.

πιτρώσκω. μέλλωρ τρώσω, ἀπὸ τοῦ τρώω,
 ἀχρήσθ.

τρέχω. μέλ. θρέξω. πρᾶκείμενον διεσπάμην
 κα,

κα, ἀπὸ τοῦ δραμέω, δραμῶ ἀχρήστ. ἀόρις Θ
 Β. ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω, ἢ ἀπὸ τῷ δραμίω,
 δραμῶ. ὅθεν ὁ μέλλων Β. δραμῶ ἀχρήστ, ὁ μέ-
 ρος μέλλων δραμῶμαι.

τυγχάνω. μέλλων τούξομαι, ἀπὸ τοῦ τούχω.
 πῶακ. τέτυχα, ἀπὸ τοῦ τυχέω, τυχῶ ἀχρήστ.
 ἀόρις Θ Β. ἔτυχοι, ἀπὸ τοῦ τούχω, ἀχρήστ γν
 τῷ πεζῷ λόγῳ.

τρώγω. μέλ. φαγῶμαι. ἀόρ. ἔφαγον.

Αρχὴ τοῦ υ.

ὑπαιχνῶμαι. μέλλων ὑπαιχνήσομαι ἢ ὑποσῆ-
 σομαι, ἀπὸ τοῦ ὑψίσταμαι. ὅθεν ὑπέστω ἀόρις Θ
 Β. πῶακ. ὑπέστωμαι. ἀόρις Θ α. παθη-
 τικὸς ὑπεχέθω. μέρος ἀόρις Θ Β. ὑπεχόμω,
 ἀπὸ τοῦ ὑποχέομαι, ὑποχῶμαι ἀχρήστ.

ὑπνώττω. μέλλων ὑπνώσω.

Αρχὴ τοῦ φ.

φέρω. μέλλων οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἶω ἀχρήστ, μέ-
 ρος παρὰ πῶακ. γνῶσχα ἀθηκῶς, ἀπὸ τοῦ
 γνέχω. ἀόρις Θ α. λῶεγκα. ἀόρις Θ Β. λῶεγοι,
 ἀπὸ τῷ γνέγω.

φύω. μέλλων φύσω. ἀόρις Θ Β. ἔφω. ἀπὸ
 τοῦ φύμι.

P 5

φθίνω.

φθίνω. μέλ. φθίσω, ἀπὸ τοῦ φθίω, ἀχρήστ.

φείπω. μέλων φείξω. μέσθ. πρᾶκήμενθ.
πείφεικα, ἀπὸ τοῦ φείκω ἀχρήστ.

Ἀρχὴ τοῦ χ.

χάσκω. μέλων χαυνῶμαι. μέσθ. πρᾶκήμενθ.
λίχλωα. ἀόριςθ. β. ἔχανον. ἀπὸ τοῦ χαίνω
ἀχρήστ.

χαίρω. μέλων χαρήσσομαι, ἀπὸ τοῦ χαρίω, χα-
ρῶ ἀχρήστ. ἀόριςθ. β. παθητικὸς ἐχάρην.

χωννύω, καὶ χώννυμι. μέλων χῶσω, ἀπὸ τοῦ
χῶω.

Ἀρχὴ τοῦ ω.

ὠθέω, ὠθῶ. μέλ. ὠσω, ἀπὸ τοῦ ὠθω, ἀχρήστ.
ἀόριςθ. α. ἔωσα. πρᾶκήμενθ. παθητικὸς ἔωσμαι.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΡΗΜΑ-
των ἀνομάλων.

Οὕτως δὲ προσδίχεσθε ὑμῖς. Πάτερ ἡμῶν
 ὃ γὰρ πῶς ὕψανός, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γένηθῃ τὸ θέλημά σου,
 ὡς γὰρ ὕψανός, καὶ ὑπὲρ ὅλης γῆς. τὸ μυστήριον ἡμῶν
 τὸ ἐπίστατον τοῦ σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν
 τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεντες τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πειρασμόν. ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ.
 ὅτι σου ὁ δαίμων ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ
 δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

σύμβολον ἀποστολικὸν πίστεως
 χειριστικῆς.

Πιστεύω εἰς ὃν θεὸν πατέρα παντοκράτη
 ἡραποιοτήν ὕψανός καὶ γῆς. καὶ εἰς Ἰησοῦν
 χριστὸν υἱόν αὐτοῦ μονογενῆ κύριον ἡμῶν, τὸν
 συληφθέντα ἐκ τῆς μήτρας ἁγίας. γεννηθέντα
 ἐκ μαρίας ἁγίας παρθένου. παθόντα ὑπὸ ποντίᾳ
 πλάτῃ, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.
 κατελθόντα εἰς Ἄδην, ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
 ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς ὕψανός, καὶ
 λαμβάνοντα

καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, ὅθην ἐλθούσα
ται ἡρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς. τοισύτω εἰς πνεύ-
μα ἁδίου. ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν. κοι-
νωνίαν τοῦ ἁγίου. ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ἀνάστασιν
ἐκ νεκρῶν, καὶ μετὰ ταύτῃ τὴν ζωὴν, ζωὴν αἰώ-
νιον. ἀμήν.

οἱ μακάριοι ματθαίαι.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρεον. καὶ κα-
θίσαντες αὐτοὶ, προσήκτορ αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐ-
τοὺς, λέγων. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,
ὅτι αὐτοὶ ἔσονται ἡ βασιλεία τοῦ ἁγίου. μακάριοι
οἱ πένθομενοι, ὅτι αὐτοὶ πληθυνθήσονται. μα-
κάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ ἡλεηνομήσουσι τὴν
γῆν. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. μακά-
ριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἡλεηθήσονται. μακά-
ριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν
ὄψονται. μακάριοι οἱ ἐλεησποιοί, ὅτι αὐτοὶ ἕοι
θεοῦ κληθήσονται. μακάριοι οἱ διεδωγμένοι
ὑπὲρ δικαιοσύνης, ὅτι αὐτοὶ ἔσονται ἡ βασιλεία
τοῦ ἁγίου. μακάριοι ἐσὲ, ὅτι ἂν ὀνειδίσωσιν
ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ ἐπωσι πάντες πονηροὶ
τοῦ κόσμου.

ῥῆμα λαβ' ὑμῶν ψευδόμενοι, γ' ἐκγν' ἐμῶ. χαί-
ρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μῖθος ὑμῶν πολὺς
γ' τοῖς ὕδασι.

δικαιοσύνη χειριστικὴ πρὸς
ρωμαίους γ.

Λογιζόμεθα οὖν πῶς δικαιῶσαι ἄνθρω-
πον χωρὶς ὀργῶν νόμου.

σωτηρία πρὸς ρωμαίους ι.

Εὰν ὁμολογήσῃς γ' ὅτι σοματίου κύριον
ἐστὶν τοῦ κυρίου καὶ πιστεύσῃς γ' τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ
θεὸς αὐτὸν ἔγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

μάρτυς, ἐσχάτω.

Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ
δὲ ἀπισήσας κατακριθήσεται.

Ἰωάννης γ.

Ὅτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε
τὸν ἑαυτοῦ αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔ-
χῃ ζωὴν αἰώνιον.

πολιτεία ἢ βίβλος πρὸς τίτον β.

ἐπιφάνης

Επεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία
ὑποπλάσσειν ἀνθρώποις, πασιδύσασθαι ἡμᾶς, ἵνα
ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως ἐκυσεβῶς
ζήσωμεν ἐν τῇ νυνὶ αἰῶνι, προσδεχόμενοι τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφανῆσαν ἐν δόξῃ
τοῦ μεγάλου Θεοῦ, τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χρι-
στοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἡ-
μᾶς ἑαυτοῦ ἀπὸ πάσης ἀνομίας
καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαῷ
ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ
καλῶν ὀργῶν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Γεωμάρων ἄπειρος
ὁν βλέπει βλέπων

DE LITERIS

Primum quod ad literas pertinet literae primum dicuntur, siue quod legendo iterantur quasi legitur: siue etiam a literis, ut Priscianus ait. eo q. in tabulis ceratis scribere solebant, postea delere.

Si dicuntur *Tranquilla*, uel quod scribantur uel certo linea & ductu constant.

III *Stichia* & *Elementa* quae oratio ex his componitur et in eandem resoluuntur. De origine autem nihil certo constat literarum, inde sequuntur nihil certum seu definitum esse in hac uita.

Tria autem sunt considerata circa literas.

I *Nomen* II *Figura*. III *Potestas*.

Propositivae uocales dicuntur quae in diphthongorum constitutione in principio ponuntur.

Postpositivae quae in diphthongorum constitutione secundum, per post ponuntur. *Uetulae* & *intra*

Diphthongi: quia geminum sonum habent uig syllaba. *Semiuocales* dicuntur quae uocales propius accedunt.

Liquidae quae uocales quibus iunguntur liquescent. *Complexae* quae duarum consonantium sunt. *Cia*

Mutae dicuntur, non quia prorsus in oratione obmutescant sed sonum aliquando obtusorem quem semiuocales reddunt.

Immutabiles vocantur quia in formatione temporis
non mutantur.

Σ αὐτοῦτορ εἶ quia necat dupliciter nec liquidar pro-
prio accedit.

Tenuis vocantur quia tenui sono efferrantur

Mediae. medio sono cūcta

Aspiratae vocantur quia acrius et aspirato sono efferrantur

Regulae de literis obseruandae

ⁱ
Γ ante Γ. Κ. Ξ. X. scribitur quidem sed legitur
ut N. ut ἀγγελος

ⁱⁱ
Μ ante Β. Π. Μ. legitur ut Μ. ut ἑρμῆς

ⁱⁱⁱ
Π post Μ. legitur ut β. latinum ut coepit

ⁱⁱⁱⁱ
Τ post Ν. legitur molliter ut Δ. ut τὰν

^v
Ρ in initio semper aspiratur ut ῥαγὶς ῥήγας
et quando in medio dictionis geminatur prius le-
ni posteriori vero aspero spiritu notatur. ut ῥῥῆς ῥῥῆς

Regula de tonis

^I
Accentus græce ωφοροδια ε ratio pronūciandi
syllabas & quā docet literas syllabas et dictiones legitimo
sono proferre et suis notis atq; intervallis orationem
distingūere. ^{II}

Versatur autem prosodia circa syllabas præcipue sicut
orthographia circa literas, et etimologia circa dictiones et
syntaxis circa dictionum structurās.

^{III}
Syllaba autem est comprehensio literarum quā uno co-
temporaneo spiritu effertur. ^{III}

Species seu accidentia quatuor sunt. i Tempus seu quan-
titas. ii Tonus. iii Spiritus. iv Passiones.

^{IV}
i De tempore. Tempus seu quantitas syllabæ est quō
syllaba alia longa, alia brevius alia communiter brevis uel
longa existit. ^{VI}

Tempus igitur longum est quō syllaba producit̃ ut
ἄσπος aliud brevius quō syllaba corripit̃ ut λόσος et itaq;
syllaba corripit̃ aliud commune uel anceps quō syllaba
alia corrip̃i aut produci ostendit̃.

^{VII}
ii Tonus est ratio intentendi seu eleuandi et remittendi
seu deprimendi et medio sono ac cū mora effrendi syllabam
et dicit̃ur a τόνος ab extendendo.

bifferunt tempus et sonus.

Tempus seu quantitas gubernat ipsum tonum hoc
monstrat in quam nam syllabam sit collocandus long
Tonus uero gubernat pronuntiationem syllabarum
Tempori congruit longum seu breue esse Tono uero
congruit acutam seu grauem seu circumflexum

IX

Tres autem sunt toni Acutus grauis & circumflexus
Acutus uocatur a Graecis ὀξυῖα ἢ prosodia qui tollit
syllabam in pronuntiando, et scribitur in omnibus
tribus syllabis ultimae. per ultimam et antepenultimam
unde dictio uocatur uel ὀξυτόνος ἢ ὀξυῖα ut
καρποτόνος ἢ καρπὸς uel τοποτοποτόνος
ἢ ἄρδρωτος

X

Grauis tonus graeci βαρεῖα ἢ prosodia cacumens
qui aequabiliter pronuntiat ultimam syllabam in qua
sola scribitur et reliquas omnes in quibus neque acutus
neque circumflexus scribitur. Inest n. potentia illi idcirco
etiam a graecis dicitur fons syllabicus

XI

Circumflexus tonus prosodia περισπωμένη est
accentus medio sono inter acutum et grauem pronun-
tians syllabam idque cum demora et scribitur in altera

et penultima tantum syllaba. Vide vocabulum
hūit̃r ωερισ σόμωv et ἤν̃ς ἑκῆς del
προπερισ σόμωv ut ἑώρα.

XII

Græci in collo eandem tonis spectant ultimam syllaba,
tam ita latini spectant penultimam ut Græce
αἰμῆς ωαράνδρος latine aemius Paractetus

XIII

Ultima si sit longa non potest acui antepenultima
sed penultima ut ἄν̃ς ἀνθρώvς

Exceptio

Affica nomina excipiuntur a regula nam ea etsi
ultima sit longa tamen acutam capiunt in antepen-
ultima. Ut αὐρέλωv

XIII

Ultima si sit longa penultima non potest circumflexi
longa n. ante longam acuta non circumflexitur.

XV

Ultima existente breui tonis ē in ante penultima
ut ἄν̃ς ἑώρα

XVI

Penultima natura longa ante ultimam breuem
si habuerit tonum circumflexitur ut αὐβ̃α. βῶρα

XVII

Diphthongi OI et AI quantum ad tonos affines
tantum pro brevibus non quod ad tempus seu quantitatem
Ut OI *ᾠδὴ* *ᾠδῶν* Ita tamen hoc fit in sequentibus
sonans in eadem dictione tamen pro longis non
tantum etiam quod ad tonum affinet non quod ad tempus
Ut *ᾠδὴ* *ᾠδῶν*

XVIII

Omnia nomina circumflectuntur genitivum et
finem in prioribus tribus declinationibus simplicibus
in omnibus tribus numeris. Ut *κοῖνός* et sic de
alijs declinationibus quibus

XIX

Genitivus et dativus nominum cuiuslibet laborum
quinta declinationis acutum tonum habent in
genitivo et dativo singularis numeri et circumflexum
in finali et plurali numero sed in accusativo
habent tonum in prioribus syllabis.

XX

Peri data verba amant acutum tonum in fine
Ut *ἰσχυρά*.

XXI

Acutus amat positionem longam et ~~et~~ ^{matrice brevius}

XXII

Ut *λόγος*
Circumflexus amat naturam longam et contractam syllabis

XXIII

Syllaba brevis nunquam recipit circumflexum neque
etiam longa positione nisi habeat longam uocalem
insertam ut ο λόγος μάλο

XXIII

Nulla dictio potest duobus tonis signari sed tan-
tum unico nisi ueniat alius accessorius propter
encliticas dictiones.

XXV

Est autem enclitica dictio quae tonum suum recipit
in nouissima syllaba dictionis praecedentis
cui annexitur.

XXVI

Vocabula enclitica reperiuntur in his partibus
in Nomine. Pronomine, Verbo, Aduerbio et coniunctione.
Ex omnibus encliticis unum tantum pro quictam
quanto est infinitum Nam quibus interrogatiuum
semper acceditur.

Ex pronominibus sunt haec uocabula enclitica
με, μοι, με, σοι, σε, & οί, & Item σεο & ου.
Ex uerbis sunt haec interrogatiua infinita ποτε,
ποθεν, ποοι, ποδ, ποω

Ex aduerbijs sunt haec interrogatiua infinita
επει, ποθεν.

DE GVLA BE INTERPARTI
cāty obseruandq.

^{de declinatione}
Omnes articuli genitiui casus circumflectuntur
omni numero.

II
Accusatiui accipiuntur sed accipit mutatur in genitiui

III
Omnes articuli puri prepositiui aspirantur et
accentu carent

IIII
Postpositiui aspirantur et signantur aspero spiritu
et habent etiam accentum grauem pro acuto.

V
Omnes datiuus habet idē iota subscriptum
vel ascriptum in omnibz parti bz declinabilibus

VI
Ad prepositiuos puros cum additur ac centz
et mutatur in aspirationem fiunt ex prepositiui
postpositiui articuli et tunc additur s et mouet
in declinatione idem accipiuntur

DE CONTRACTIONE

Quid ē Contractio.

Contractio ē quando propter concursū duarū vocaliū in fine dictionis duae vocales coeāt in unū ut intetā bīatur in pronūciatione. Fit autem contractio per duas figuras figuras per Euphōniam et ymaginē Euphōnias ē quando utraq; vocaliū in fine in contractione servat̃ ut dīquod ē rē contracte per Euphōniam sūdderey.

Imaginē ē quando utrobq; vocaliū uel altera tan- im alīq; t̃ur aut mutatur. Ut dīquod ē rē contracto per ymaginē dīquod ē rē.

Leges Contractionū.

Contractio fit inter duas breues vocales idē inter anicipi- tem inter longas uero vocales nulla fit contractio.

^{II}
Longa praecedente et quantacūq; sequente etiam nulla fit con-
^{III}
tractio.

Breui nēl anicipiti praecedente et longa sequente fit
contractio in longam. Ut dīquod ē rē uenit. dīquod ē rē

^{III}
Amers contrahit̃ in se ipsam. Ut wōlēi contrac: wōlēi
^V

E.Oē OO. contrahunt̃ in O sīpt longūm ut dīquod ē
rē contracte dīquod ē rē

